HESIODEA QUAE FERUNTUR CARMINA

Hesiod

HESIODEA

QUAE FERUNTUR CARMINA

EX RECENSIONE

ARMINII KOECHLY

LIPSIAE
IN AEDIBUS B. G. TEUBNERI.
MDCCCLXXIV.

LIPSIAE: TYPIS B. G. TEUBNERI.

Parvo libello textum Hesiodeum cum recensionis diversitate e majore editione repetitum tenenti parva sit praefatio singulorum exhibens brevem recensum locorum, qui aperte corrupti conjecturis haud minus certis aut sanati sunt aut sanandi. Sunt vero hi:

Theog. v. 32 †θείην] θέσπιν Goettling 34 ὕςτερον] ὕςτατον Wolf 157 †ἀνίηςκε] ἀνίεςκε cum Pasore vulgo 281 ἐξέθορε] ἔκθορε Guiet 287 τρικέφαλον] τρικάρηνον post Trincavellum vulgo 312 πεντηκοντακέφαλον] πεντηκοντακάρηνον post Trincavellum vulgo 359 †Κρυςηίς] Χρυςηίς Hermann 373 θεοῖς] θεοῖςι Wolf 405 †δ' ἤπειτα] δὴ ἔπειτα Dindorf 428 Ζεὺς τίεται αὐτήν] καὶ Ζεὺς τίεν αὐτήν Koechly 453 Ῥείη δ' ὑποδμηθεῖςα] particula delenda 481 μὲν] μιν Hermann 497 †ἐξήμηςε] ἐξήμεσσε cum Hermanno vulgo 562 †δ' ἤπειτα] δὴ ἔπειτα Dindorf 563 †μελίοιςι] μελέοιςι post Stephanum vulgo 569 ἴδεν] ἴδ' ἐν Orelli 617 †Βριάρεῳ] Ὀβριάρεῳ Dindorf 628 †κείνοιςι] κείνοις post Heinsium vulgo 655 †ὅτι] ὅ. τοι Hermann 734 †ὁ Βριάρεως] Ὀβριάρεως Dindorf 746 †ἔχετ'] ἔχει Hermann 802 †ἐπιμίςγεται] ἐπινίςσεται Ruhnken 813 πρόςθεν] νέρθεν Koechly 961 ἣ δέ οἱ] ἣ δή οἱ Guiet.

Op. et Di. 44 ὥς τέ σε †κεἰς] ὥς τε καὶ εἰς Hermann 56 σοὶ δ' αὐτῷ] σοί τ' αὐτῷ vulgo 90 †Πρὶν

μὲν] πρὶν μὲν *γὰρ* vulgo, *πρῶτον* vel *τὸ* πρὶν μὲν Lehrs 121 ἐπεὶ μὲν] ἐπει*δὴ* vulgo 187 οὔτε] οὐ*δὲ* οὐδὲ μὲν] οὐδέ *κεν* Brunck 263 †βασιλῆες] βασιλ*εῖ*ς Goettling †δίκας] *μύθους* vulgo 283 †ἀάσθη] ἀασθ*ῇ* Schaefer 301 †πίμπλησι] πιμπλ*ῇ*σι Spohn 327 †ἔρξει] ἔρξ*ῃ* Schaefer 328 †βαίνοι] βαίν*ῃ* Schaefer 344 γένηται] γέν*οιτο* Brunck 468 ὅρπηκα] ὅρπηκ*ι* Brunck 495 †ὀφέλλει] ὀφέλλ*οι* Brunck 526 οὐ †γάρ οἱ] οὐ *δέ* οἱ Hermann 533 †βροτῷ] βροτ*οὶ* Hermann 549 πυροφόρος] πυροφόρ*οι*ς Hermann.

Scuti v. 15. οὐ †γάρ οἱ] οὐ *δέ* οἱ Hermann 79 †μετ'] μέ*γ'* Dorvillius 429 †ἐμμενέως] ἐμ μένεος Heyne 438 ἠχή] ἠχῇ Hermann.

Recensionis diversitati autem addenda erant haec: Γ*ύη*ς Theog. v. 149. 714. 734. 817 et Γύῃ 618. μεγήρ*α*τα v. 240 Ὄρθρον v. 309 et Ὄρθρῳ 327 *πύλ*ας pro θύρας v. 732.

Scripsi Heidebergae d. VIII. mens. Jun. MDCCCLXX.

Arminius Koechly.

ΗΣΙΟΔΟΥ

ΤΟΥ ΑΣΚΡΑΙΟΥ ΘΕΟΓΟΝΙΑ.

Μουϲάων Ἑλικωνιάδων ἀρχώμεθ᾽ ἀείδειν,
αἵ θ᾽ Ἑλικῶνοϲ ἔχουϲιν ὄροϲ μέγα τε ζάθεόν τε,
καί τε περὶ κρήνην ἰοειδέα πόϲϲ᾽ ἁπαλοῖϲιν
ὀρχεῦνται καὶ βωμὸν ἐριϲθενέοϲ Κρονίωνοϲ·

καί τε λοεϲϲάμεναι τέρενα χρόα Περμηϲϲοῖο
ἢ Ἵππου κρήνηϲ ἢ Ὀλμειοῦ ζαθέοιο
ἀκροτάτῳ Ἑλικῶνι χοροὺϲ ἐνεποιήϲαντο
καλοὺϲ ἱμερόενταϲ, ἐπερρώϲαντο δὲ ποϲϲίν.

ἔνθεν ἀπορνύμεναι, κεκαλυμμέναι ἠέρι πολλῇ,
ἐννύχιαι ϲτεῖχον περικαλλέα ὄϲϲαν ἱεῖϲαι·

ὑμνεῦϲαι Δία τ᾽ αἰγίοχον καὶ πότνιαν Ἥρην
Ἀργείην, χρυϲέοιϲι πεδίλοιϲ ἐμβεβαυῖαν,
κούρην τ᾽ αἰγιόχοιο Διὸϲ γλαυκῶπιν Ἀθήνην,
Φοῖβόν τ᾽ Ἀπόλλωνα καὶ Ἄρτεμιν ἰοχέαιραν,
ἠδὲ Ποϲειδάωνα † γαιήοχον ἐννοϲίγαιον,
καὶ Θέμιν αἰδοίην ἑλικοβλέφαρόν τ᾽ Ἀφροδίτην,
Ἥβην τε χρυϲοϲτέφανον καλήν τε Διώνην,
Ἠῶ τ᾽ Ἠέλιόν τε μέγαν λαμπράν τε Ϲελήνην,
Λητώ τ᾽ Ἰαπετόν τε ἰδὲ Κρόνον ἀγκυλομήτην,
Γαῖάν τ᾽ Ὠκεανόν τε μέγαν καὶ Νύκτα μέλαιναν,
ἄλλων τ᾽ ἀθανάτων ἱερὸν γένοϲ αἰὲν ἐόντων.

---

v. 5. Τερμηϲϲοῖο

αἵ νύ ποθ’ Ἡcίοδον καλὴν ἐδίδαξαν ἀοιδὴν
ἄρνας ποιμαίνονθ’ Ἑλικῶνος ὑπὸ ζαθέοιο.
τόνδε δέ με πρώτιστα θεαὶ πρὸς μῦθον ἔειπον
Μοῦσαι Ὀλυμπιάδες, κοῦραι Διὸς αἰγιόχοιο·
«ποιμένες ἄγραυλοι, κάκ’ ἐλέγχεα, γαστέρες οἶον,
ἴδμεν ψεύδεα πολλὰ λέγειν ἐτύμοισιν ὁμοῖα,
ἴδμεν δ’, εὖτ’ ἐθέλωμεν, ἀληθέα μυθήσασθαι.»
ὣς ἔφασαν κοῦραι μεγάλου Διὸς ἀρτιέπειαι,
καί μοι σκῆπτρον ἔδον δάφνης ἐριθηλέος ὄζον
δρέψασαι θηητόν, ἐνέπνευσαν δέ μοι αὐδὴν
θείην, †ἵνα κλείοιμι τά τ’ ἐσσόμενα πρό τ’ ἐόντα,
καί με κέλονθ’ ὑμνεῖν μακάρων γένος αἰὲν ἐόντων,
σφᾶς δ’ αὐτὰς πρῶτόν τε καὶ ὕστερον αἰὲν ἀείδειν.
ἀλλὰ τίη μοι ταῦτα περὶ δρῦν ἢ περὶ πέτρην;

Τύνη Μουσάων ἀρχώμεθα, ταὶ Διὶ πατρὶ
ὑμνεῦσαι τέρπουσι μέγαν νόον ἐντὸς Ὀλύμπου,
εἰρεῦσαι τά τ’ ἐόντα τά τ’ ἐσσόμενα πρό τ’ ἐόντα,
φωνῇ ὁμηρεῦσαι· τῶν δ’ ἀκάματος ῥέει αὐδὴ
ἐκ στομάτων ἡδεῖα. γελᾷ δέ τε δώματα πατρὸς
Ζηνὸς ἐριγδούποιο θεᾶν ὀπὶ λειριοέσσῃ
σκιδναμένῃ· ἠχεῖ δὲ κάρη νιφόεντος Ὀλύμπου

δώματά τ’ ἀθανάτων· αἱ δ’ ἄμβροτον ὄσσαν ἱεῖσαι
θεῶν γένος αἰδοῖον πρῶτον κλείουσιν ἀοιδῇ
ἐξ ἀρχῆς, οὓς Γαῖα καὶ Οὐρανὸς εὐρὺς ἔτικτεν,
οἵ τ’ ἐκ τῶν ἐγένοντο θεοὶ δωτῆρες ἐάων.
δεύτερον αὖτε Ζῆνα, θεῶν πατέρ’ ἠδὲ καὶ ἀνδρῶν,
ἀρχόμεναί θ’ ὑμνεῦσι θεαὶ λήγουσαί † τ’ ἀοιδῆς,
ὅσσον φέρτατός ἐστι θεῶν κράτεΐ τε μέγιστος.
αὖτις δ’ ἀνθρώπων τε γένος κρατερῶν τε Γιγάντων
ὑμνεῦσαι τέρπουσι Διὸς νόον ἐντὸς Ὀλύμπου
Μοῦσαι Ὀλυμπιάδες, κοῦραι Διὸς αἰγιόχοιο.

τὰς ἐν Πιερίῃ Κρονίδῃ τέκε πατρὶ μιγεῖσα
Μνημοσύνη, γουνοῖσιν Ἐλευθῆρος μεδέουσα,

---

v. 28. γηρύσασθαι v. 31. δρέψασθαι

λησμοσύνην τε κακῶν ἄμπαυμά τε μερμηράων.
ἐννέα γάρ οἱ νύκτας ἐμίσγετο μητίετα Ζεύς,
νόσφιν ἀπ' ἀθανάτων ἱερὸν λέχος εἰσαναβαίνων.
ἀλλ' ὅτε δή ῥ' ἐνιαυτὸς ἔην, περὶ δ' ἔτραπον ὧραι
μηνῶν φθινόντων, περὶ δ' ἤματα πόλλ' ἐτελέσθη,
ἣ δ' ἔτεκ' ἐννέα κούρας ὁμόφρονας, ᾗσιν ἀοιδὴ
μέμβλεται ἐν στήθεσσιν ἀκηδέα θυμὸν ἐχούσαις,
τυτθὸν ἀπ' ἀκροτάτης κορυφῆς νιφόεντος Ὀλύμπου.

ἔνθα σφιν λιπαροί τε χοροὶ καὶ δώματα καλά·
πὰρ δ' αὐτῇς Χάριτές τε καὶ Ἵμερος οἰκί' ἔχουσιν

ἐν θαλίῃς· ἐρατὴν δὲ διὰ στόμα ὄσσαν ἱεῖσαι
μέλπονται πάντων τε νόμους, καὶ ἤθεα κεδνὰ
ἀθανάτων κλείουσιν ἐπήρατον ὄσσαν ἱεῖσαι.

αἳ τότ' ἴσαν πρὸς Ὄλυμπον ἀγαλλόμεναι ὀπὶ καλῇ,
ἀμβροσίῃ μολπῇ· περὶ δ' ἴαχε γαῖα μέλαινα
ὑμνεύσαις, ἐρατὸς δὲ ποδῶν ὕπο δοῦπος ὀρώρει
νισσομένων πατέρ' εἰς ὅν· ὃ δ' οὐρανῷ ἐμβασιλεύει
αὐτὸς ἔχων βροντὴν ἠδ' αἰθαλόεντα κεραυνόν,
κάρτεϊ νικήσας πατέρα Κρόνον· εὖ δὲ ἕκαστα
ἀθανάτοις διέταξεν ὁμῶς καὶ ἐπέφραδε τιμάς.

ταῦτ' ἄρα Μοῦσαι ἄειδον Ὀλύμπια δώματ' ἔχουσαι,
ἐννέα θυγατέρες μεγάλου Διὸς ἐκγεγαυῖαι,
Κλειώ τ' Εὐτέρπη τε, Θάλειά τε Μελπομένη τε,
Τερψιχόρη τ' Ἐρατώ τε, Πολύμνιά τ' Οὐρανίη τε,
Καλλιόπη θ'· ἣ δὲ προφερεστάτη ἐστὶν ἁπασέων.

ἣ γὰρ καὶ βασιλεῦσιν ἅμ' αἰδοίοισιν ὀπηδεῖ.

ὅν τινα τιμήσωσι Διὸς κοῦραι μεγάλοιο
γεινόμενόν τ' ἐσίδωσι διοτρεφέων βασιλήων,
τῷ μὲν ἐπὶ γλώσσῃ γλυκερὴν χείουσιν ἐέρσην,
τοῦ δ' ἔπε' ἐκ στόματος ῥεῖ μείλιχα· οἱ δέ νυ λαοὶ
πάντες ἐς αὐτὸν ὁρῶσι διακρίνοντα θέμιστας

v. 83. ἀοιδήν

ἰθείῃcι δίκῃcιν· ὁ δ' ἀcφαλέωc ἀγορεύων
αἶψά τε καὶ μέγα νεῖκοc ἐπιcταμένωc κατέπαυcε.

τοὔνεκα γὰρ βαcιλῆεc ἐχέφρονεc, οὕνεκα λαοῖc
βλαπτομένοιc ἀγορῆφι μετάτροπα ἔργα τελεῦcι
ῥηιδίωc, μαλακοῖcι παραιφάμενοι ἐπέεccιν.

ἐρχόμενον δ' ἀν' ἀγῶνα θεὸν ὣc ἱλάcκονται
αἰδοῖ μειλιχίῃ, μετὰ δὲ πρέπει ἀγρομένοιcιν.

οἷά τε Μουσάων ἱερὴ δόσις ἀνθρώποισιν.

ἐκ γὰρ Μουcάων καὶ ἑκηβόλου Ἀπόλλωνοc
ἄνδρεc ἀοιδοὶ ἔαcιν ἐπὶ χθόνα καὶ κιθαριcταί,
ἐκ δὲ Διὸc βαcιλῆεc. ὁ δ' ὄλβιοc, ὅν τινα Μοῦcαι
φίλωνται· γλυκερή οἱ ἀπὸ cτόματοc ῥέει αὐδή.
εἰ γάρ τιc καὶ πένθοc ἔχων νεοκηδέι θυμῷ
ἄζηται κραδίην ἀκαχήμενοc, αὐτὰρ ἀοιδὸc
Μουcάων θεράπων κλεῖα προτέρων ἀνθρώπων
ὑμνήcῃ μάκαράc τε θεούc, οἳ Ὄλυμπον ἔχουcιν,
αἶψ' ὅ γε δυcφρονέων ἐπιλήθεται, οὐδέ τι κηδέων
μέμνηται, ταχέωc δὲ παρέτραπε δῶρα θεάων.

χαίρετε τέκνα Διόc, δότε δ' ἱμερόεccαν ἀοιδήν.
κλείετε δ' ἀθανάτων ἱερὸν γένοc αἰὲν ἐόντων,
οἳ Γῆc ἐξεγένοντο καὶ Οὐρανοῦ ἀcτερόεντοc
Νυκτόc τε δνοφερῆc, οὓc θ' ἁλμυρὸc ἔτρεφε Πόντοc·

εἴπατε δ', ὡc τὰ πρῶτα θεοὶ καὶ γαῖα γένοντο
καὶ ποταμοὶ καὶ πόντοc ἀπείριτοc οἴδματι θύων
ἄcτρα τε λαμπετόωντα καὶ οὐρανὸc εὐρὺc ὕπερθεν·
οἵ τ' ἐκ τῶν ἐγένοντο θεοὶ δωτῆρεc ἐάων,
ὥc τ' ἄφενοc δάccαντο καὶ ὡc τιμὰc διέλοντο,
ἠδὲ καὶ ὡc τὰ πρῶτα πολύπτυχον ἔcχον Ὄλυμπον.

—*ταῦτά μοι ἔσπετε Μοῦσαι Ὀλύμπια δώματ' ἔχουσαι*

---

v. 91. ἀνὰ ἄcτυ   v. 94. ἐκ μὲν Ἀπόλλωνοc ἑκάτοιο

— *ἐξ ἀρχῆς, καὶ εἴπαθ' ὅ τι πρῶτον γένετ' αὐτῶν.*

Ἤτοι μὲν πρώτιϲτα Χάοϲ γένετ', αὐτὰρ ἔπειτα
Γαῖ' εὐρύϲτερνοϲ, πάντων ἕδοϲ ἀϲφαλὲϲ αἰεὶ
— *ἀθανάτων, οἳ ἔχουσι κάρη νιφόεντος Ὀλύμπου,*
— *Τάρταρά τ' ἠερόεντα μυχῷ χθονὸς εὐρυοδείης,*
ἠδ' Ἔροϲ, ὃϲ κάλλιϲτοϲ ἐν ἀθανάτοιϲι θεοῖϲι
λυϲιμελὴϲ πάντων τε θεῶν πάντων τ' ἀνθρώπων
δάμναται ἐν ϲτήθεϲϲι νόον καὶ ἐπίφρονα βουλήν.
ἐκ Χάεοϲ δ' Ἔρεβόϲ τε μέλαινά τε Νὺξ ἐγένοντο·
Νυκτὸϲ δ' αὖτ' Αἰθήρ τε καὶ Ἡμέρη ἐξεγένοντο,
οὓϲ τέκε κυϲαμένη Ἐρέβει φιλότητι μιγεῖϲα.
γαῖα δέ † τοι πρῶτον μὲν ἐγείνατο ἶϲον † ἑαυτῇ
Οὐρανὸν ἀϲτερόενθ', ἵνα μιν περὶ πάντα καλύπτοι,
ὄφρ' εἴη μακάρεσσι θεοῖς ἕδος ἀσφαλὲς αἰεί·
γείνατο δ' Οὔρεα μακρά, θεῶν χαρίενταϲ ἐναύλουϲ
Νυμφέων, αἳ ναίουσιν ἀν' οὔρεα βησσήεντα.
ἣ δὲ καὶ ἀτρύγετον πέλαγοϲ τέκεν οἴδματι θῦον,
Πόντον, ἄτερ φιλότητοϲ ἐφιμέρου· αὐτὰρ ἔπειτα
Οὐρανῷ εὐνηθεῖϲα τέκ' Ὠκεανὸν βαθυδίνην,
Κοῖόν τε Κρεῖόν θ', Ὑπερίονά τ' Ἰαπετόν τε,
Θείαν τε Ῥείαν τε, Θέμιν τε Μνημοϲύνην τε,
Φοίβην τε χρυϲοϲτέφανον Τηθύν τ' ἐρατεινήν.
τοὺϲ δὲ μέθ' ὁπλότατοϲ γένετο Κρόνοϲ ἀγκυλομήτηϲ,
δεινότατοϲ παίδων· θαλερὸν δ' ἤχθηρε τοκῆα.
γείνατο δ' αὖ Κύκλωπαϲ ὑπέρβιον ἦτορ ἔχονταϲ,
Βρόντην τε Cτερόπην τε καὶ Ἄργην ὀμβριμόθυμον,
οἳ Ζηνὶ βροντήν τ' ἔδοσαν τεῦξάν τε κεραυνόν·
(· οἳ δή τοι τὰ μὲν ἄλλα θεοῖϲ ἐναλίγκιοι ἦϲαν,
(· μοῦνοϲ δ' ὀφθαλμὸϲ μέϲϲῳ ἐνέκειτο μετώπῳ·
·) Κύκλωπεϲ δ' ὄνομ' ἦϲαν ἐπώνυμον, οὕνεκ' ἄρα ϲφέων
·) κυκλοτερὴϲ ὀφθαλμὸϲ ἔειϲ ἐνέκειτο μετώπῳ·
ἰϲχύϲ τ' ἠδὲ βίη καὶ μηχαναὶ ἦϲαν ἐπ' ἔργοιϲ.
ἄλλοι δ' αὖ Γαίηϲ τε καὶ Οὐρανοῦ ἐξεγένοντο

v. 116. Πάντων μὲν
v. 120—122. ἠδ' Ἔροϲ, ὃϲ πάντεϲϲι μεταπρέπει ἀθανάτοιϲιν
v. 142. οἳ δ' ἐξ ἀθανάτων θνητοὶ τράφεν αὐδήεντεϲ

τρεῖc παῖδες μεγάλοι καὶ ὄμβριμοι, οὐκ ὀνομαcτοί,
Κόττος τε Βριάρεώc τε Γύγης θ᾿, ὑπερήφανα τέκνα·
τῶν ἑκατὸν μὲν χεῖρες ἀπ᾿ ὤμων ἀίccοντο
ἄπλαcτοι, κεφαλαὶ δὲ ἑκάcτῳ πεντήκοντα
ἐξ ὤμων ἐπέφυκον ἐπὶ cτιβαροῖcι μέλεccιν·
ἰcχὺc δ᾿ ἄπλατος κρατερή, μεγάλῳ ἐπὶ εἴδει.
ὅccοι γὰρ Γαίης τε καὶ Οὐρανοῦ ἐξεγένοντο,
δεινότατοι παίδων, cφετέρῳ δ᾿ ἤχθοντο τοκῆι
ἐξ ἀρχῆc· καὶ τῶν μὲν ὅπωc τις πρῶτα γένοιτο,
πάντας ἀποκρύπταcκε, καὶ ἐc φάος οὐκ ἀνίηcκε,
Γαίης ἐν κευθμῶνι, κακῷ δ᾿ ἐπετέρπετο ἔργῳ
Οὐρανόc. ἣ δ᾿ ἐντὸc cτοναχίζετο Γαῖα πελώρη,
cτεινομένη· δολίην δὲ κακὴν ἐπεφράccατο τέχνην.
αἶψα δὲ ποιήcαcα γένος πολιοῦ ἀδάμαντος
τεῦξε μέγα δρέπανον καὶ ἐπέφραδε παιcὶ φίλοιcιν·
εἶπε δὲ θαρcύνουcα φίλον τετιημένη ἦτορ·
«παῖδες ἐμοὶ καὶ πατρὸc ἀταcθάλου, αἴ κ᾿ ἐθέλητε
πείθεcθαι, πατέρος κε κακὴν τιcαίμεθα λώβην
ὑμετέρου· πρότερος γὰρ ἀεικέα μήcατο ἔργα.»
ὣc φάτο· τοὺc δ᾿ ἄρα πάνταc ἕλεν δέος, οὐδέ τις αὐτῶν
φθέγξατο· θαρcήcαc δὲ μέγαc Κρόνος ἀγκυλομήτης
ἂψ αὖτις μύθοιcι προcηύδα μητέρα κεδνήν·
«μῆτερ, ἐγώ κεν τοῦτό γ᾿ ὑποcχόμενος τελέcαιμι
ἔργον, ἐπεὶ πατέρος γε δυcωνύμου οὐκ ἀλεγίζω
ἡμετέρου· πρότερος γὰρ ἀεικέα μήcατο ἔργα.»
ὣc φάτο· γήθηcεν δὲ μέγα φρεcὶ Γαῖα πελώρη,
εἷcε δέ μιν κρύψαcα λόχῳ, ἐνέθηκε δὲ χειρὶ
ἅρπην καρχαρόδοντα, δόλον δ᾿ ὑπεθήκατο πάντα.
ἦλθε δὲ νύκτ᾿ ἐπάγων μέγαc Οὐρανός, ἀμφὶ δὲ Γαίῃ
ἱμείρων φιλότητος ἐπέcχετο καί ῥ᾿ ἐτανύcθη
πάντῃ· ὃ δ᾿ ἐκ λοχεοῖο πάιc ὠρέξατο χειρὶ
cκαιῇ, δεξιτερῇ δὲ πελώριον ἔλλαβεν ἅρπην,
μακρὴν καρχαρόδοντα, φίλου δ᾿ ἀπὸ μήδεα πατρὸc
ἐccυμένωc ἤμηcε, πάλιν δ᾿ ἔρριψε φέρεcθαι
ἐξοπίcω· τὰ μὲν οὔ τι ἐτώcια ἔκφυγε χειρόc.
ὅccαι γὰρ ῥαθάμιγγες ἀπέccυθεν αἱματόεccαι,

---

v. 160. ἀχνυμένη v. 178. λοχέοιο

πάσας δέξατο Γαῖα· περιπλομένων δ' ἐνιαυτῶν
γείνατ' Ἐρινῦς τε κρατερὰς μεγάλους τε Γίγαντας,
τεύχεσι λαμπομένους, δολίχ' ἔγχεα χερσὶν ἔχοντας,
Νύμφας θ', ἃς Μελίας καλέουσ' ἐπ' ἀπείρονα γαῖαν.
  μήδεα δ', ὡς τὸ πρῶτον ἀποτμήξας ἀδάμαντι
κάββαλ' ἀπ' ἠπείροιο πολυκλύστῳ ἐνὶ πόντῳ,
ὣς φέρετ' ἂμ πέλαγος πουλὺν χρόνον, ἀμφὶ δὲ λευκὸς
ἀφρὸς ἀπ' ἀθανάτου χροὸς ὤρνυτο· τῷ δ' ἔνι κούρη
ἐθρέφθη· πρῶτον δὲ Κυθήροισι ζαθέοισιν
ἔπλητ', ἔνθεν ἔπειτα περίρρυτον ἵκετο Κύπρον.
  ἐκ δ' ἔβη αἰδοίη καλὴ θεός, ἀμφὶ δὲ ποίη
ποσσὶν ὕπο ῥαδινοῖσιν ἀέξετο. τὴν δ' Ἀφροδίτην
κικλήσκουσι θεοί τε καὶ ἀνέρες, οὕνεκ' ἐν ἀφρῷ
θρέφθη, ἀτὰρ Κυθέρειαν, ὅτι προσέκυρσε Κυθήροις.
  τῇ δ' Ἔρος ὡμάρτησε καὶ Ἵμερος ἕσπετο καλὸς
γεινομένῃ τὰ πρῶτα θεῶν τ' ἐς φῦλον ἰούσῃ.
  ταύτην δ' ἐξ ἀρχῆς τιμὴν ἔχει ἠδὲ λέλογχε
μοῖραν ἐν ἀνθρώποισι καὶ ἀθανάτοισι θεοῖσι,
παρθενίους τ' ὀάρους μειδήματά τ' ἐξαπάτας τε
τέρψιν τε γλυκερὴν φιλότητά τε μειλιχίην τε.

  τοὺς δὲ πατὴρ Τιτῆνας ἐπίκλησιν καλέεσκε
παῖδας νεικείων μέγας Οὐρανός, οὓς τέκεν αὐτός·
φάσκε δὲ τιταίνοντας ἀτασθαλίῃ μέγα ῥέξαι
ἔργον, τοῖο δ' ἔπειτα τίσιν μετόπισθεν ἔσεσθαι.

  Νὺξ δ' ἔτεκε στυγερόν τε Μόρον καὶ Κῆρα μέλαιναν
καὶ Θάνατον, τέκε δ' Ὕπνον, ἔτικτε δὲ φῦλον Ὀνείρων,
οὔ τινι κοιμηθεῖσα θεὰ τέκε Νὺξ ἐρεβεννή·
  δεύτερον αὖ Μῶμον καὶ Ὀϊζὺν ἀλγινόεσσαν,
Ἑσπερίδας θ', αἷς μῆλα πέρην κλυτοῦ Ὠκεανοῖο
χρύσεα καλὰ μέλουσι φέροντά τε δένδρεα καρπόν.

Ἀφρογένειάν τε θεὰν καὶ ἐυστέφανον Κυθέρειαν 196

Κυπρογένειαν δ', ὅτι γέντο πολυκλύστῳ ἐνὶ Κύπρῳ, 199
ἠδὲ Φιλομμηδέα, ὅτι μηδέων ἐξεφαάνθη.

καὶ Μοίρας καὶ Κῆρας ἐγείνατο νηλεοποίνους, 217
Κλωθώ τε Λάχεσίν τε καὶ Ἄτροπον, αἵ τε βροτοῖσι
γεινομένοισι διδοῦσιν ἔχειν ἀγαθόν τε κακόν τε,

τίκτε δὲ καὶ Νέμεϲιν, πῆμα θνητοῖϲι βροτοῖϲι,
Νὺξ ὀλοή· μετὰ τὴν δ' Ἀπάτην τέκε καὶ Φιλότητα
Γῆράϲ τ' οὐλόμενον, καὶ Ἔριν τέκε καρτερόθυμον.
αὐτὰρ Ἔριϲ ϲτυγερὴ τέκε μὲν Πόνον ἀλγινόεντα,
Λήθην τε Λιμόν τε καὶ Ἄλγεα δακρυόεντα,
Ὑϲμίναϲ τε Φόνουϲ τε, Μάχαϲ τ' Ἀνδροκταϲίαϲ τε,
Νείκεά τε Ψεύδεά τε, Λόγουϲ Ἀμφιλογίαϲ τε,
Δυϲνομίην Ἄτην τε, ϲυνήθεαϲ ἀλλήλῃϲιν,
Ὅρκον θ', ὃϲ δὴ πλεῖϲτον ἐπιχθονίουϲ ἀνθρώπουϲ
πημαίνει, ὅτε κέν τιϲ ἑκὼν ἐπίορκον ὀμόϲϲῃ.

Νηρέα δ' ἀψευδέα καὶ ἀληθέα γείνατο Πόντοϲ
πρεϲβύτατον παίδων· αὐτὰρ καλέουϲι γέροντα,
οὕνεκα νημερτήϲ τε καὶ ἤπιοϲ, οὐδὲ θεμιϲτέων
λήθεται, ἀλλὰ δίκαια καὶ ἤπια δήνεα οἶδεν·
αὖτιϲ δ' αὖ Θαύμαντα μέγαν καὶ ἀγήνορα Φόρκυν
Γαίῃ μιϲγόμενοϲ καὶ Κητὼ καλλιπάρῃον,
Εὐρυβίην τ' ἀδάμαντοϲ ἐνὶ φρεϲὶ θυμὸν ἔχουϲαν.
Νηρῆοϲ δ' ἐγένοντο μεγήριτα τέκνα θεάων
πόντῳ ἐν ἀτρυγέτῳ καὶ Δωρίδοϲ ἠυκόμοιο,
κούρηϲ Ὠκεανοῖο τελήεντοϲ ποταμοῖο·
Πρωτώ τ' Εὐκράντη τε, Σαώ τ' Ἀμφιτρίτη τε,
Εὐδώρη τε Θέτιϲ τε, Γαλήνη τε Γλαύκη τε·
Κυμοθόη Σπειώ τε θοή, Θαλίη τ' ἐρόεϲϲα,
Παϲιθέη τ' Ἐρατώ τε καὶ Εὐνείκη ῥοδόπηχυϲ,
καὶ Μελίτη χαρίεϲϲα, καὶ Εὐλιμένη καὶ Ἀγαυή,
Δωτώ τε † Πρωτώ τε, Φέρουϲά τε Δυναμένη τε,
Νηϲαίη τε καὶ Ἀκταίη καὶ Πρωτομέδεια·
Δωρὶϲ καὶ Πανόπη καὶ εὐειδὴϲ Γαλάτεια,
Ἱπποθόη τ' ἐρόεϲϲα και Ἱππονόη ῥοδόπηχυϲ,
Κυμοδόκη θ', ἣ κύματ' ἐν ἠεροειδέι πόντῳ
πνοιάϲ τε ζαθέων ἀνέμων ϲὺν Κυματολήγῃ
ῥεῖα πρηΰνει καὶ ἐυϲφύρῳ Ἀμφιτρίτῃ·

αἵ τ' ἀνδρῶν τε θεῶν τε παραιβασίας ἐφέπουσαι
οὐδέποτε λήγουσι θεαὶ δεινοῖο χόλοιο,
πρίν γ' ἀπὸ τῷ δώωσι κακὴν ὄπιν, ὅς τις ἁμάρτῃ.

---

v. 229. ψευδέαϲ τε Λόγουϲ v. 253. κυματολήγῃ

Κυμώ τ' Ἠιόνη τε, ἐυστέφανός θ' Ἁλιμήδη,
Γλαυκονόμη τε φιλομμειδὴς καὶ Ποντοπόρεια,
Λειαγόρη τε καὶ Εὐαγόρη καὶ Λαομέδεια,
Πουλυνόμη τε καὶ Αὐτονόη καὶ Λυσιάνασσα,
Εὐάρνη τε φυήν τ' ἐρατὴ καὶ εἶδος ἄμωμος·
καὶ Ψαμάθη χαρίεσσα δέμας δίη τε Μενίππη,
Νησώ τ' Εὐπόμπη τε, Θεμιστώ τε Προνόη τε,
Νημερτής θ', ἣ πατρὸς ἔχει νόον ἀθανάτοιο.
αὗται μὲν Νηρῆος ἀμύμονος ἐξεγένοντο
κοῦραι πεντήκοντα, ἀμύμονα ἔργ' εἰδυῖαι.
Θαύμας δ' Ὠκεανοῖο βαθυρρείταο θύγατρα
ἠγάγετ' Ἠλέκτρην· ἣ δ' ὠκεῖαν τέκεν Ἶριν,
ἠυκόμους θ' Ἅρπυιας, Ἀελλώ τ' Ὠκυπέτην τε,
αἵ ῥ' ἀνέμων πνοιῇσι καὶ οἰωνοῖς ἅμ' ἕπονται
ὠκείῃς πτερύγεσσι· μεταχρόνιαι γὰρ ἴαλλον.

Φόρκυϊ δ' αὖ Κητὼ Γραίας τέκε καλλιπαρῄους,
ἐκ γενετῆς πολιάς, τὰς δὴ Γραίας καλέουσιν
ἀθάνατοί τε θεοὶ χαμαὶ ἐρχόμενοί τ' ἄνθρωποι,
Πεφριδώ τ' ἐύπεπλον Ἐνυώ τε κροκόπεπλον·
Γοργούς θ', αἳ ναίουσι πέρην κλυτοῦ Ὠκεανοῖο
ἐσχατιῇ πρὸς νυκτός, ἵν' Ἑσπερίδες λιγύφωνοι,
Σθεινώ τ' Εὐρυάλη τε Μέδουσά τε λυγρὰ παθοῦσα.
ἣ μὲν ἔην θνητή, αἳ δ' ἀθάνατοι καὶ ἀγήρῳ,
αἱ δύο· τῇ δὲ μιῇ παρελέξατο Κυανοχαίτης
ἐν μαλακῷ λειμῶνι καὶ ἄνθεσιν εἰαρινοῖσι.
τῆς δ' ὅτε δὴ Περσεὺς κεφαλὴν ἀπεδειροτόμησεν,
ἐξέθορε † Χρυσάωρ τε μέγας καὶ Πήγασος ἵππος·
τῷ μὲν ἐπώνυμον ἦν, ὅτ' ἄρ' Ὠκεανοῦ περὶ πηγὰς
γένθ', ὃ δ' ἄορ χρύσειον ἔχων μετὰ χερσὶ φίλῃσι·
χὠ μὲν ἀποπτάμενος προλιπὼν χθόνα μητέρα μήλων
ἵκετ' ἐς ἀθανάτους, Ζηνὸς δ' ἐν δώμασι ναίει,
βροντήν τε στεροπήν τε φέρῳν Διὶ μητιόεντι.
Χρυσάωρ δ' ἔτεκε † τρικέφαλον Γηρυονῆα
μιχθεὶς Καλλιρόῃ κούρῃ κλυτοῦ Ὠκεανοῖο·

---

v. 261 sq. Προνόη τε νημερτής, ἣ v. 270. καλλιπάρῃος v. 273. Πεφρηδώ

τὸν μὲν ἄρ' ἐξενάριξε βίη Ἡρακληείη
βουσὶ παρ' εἰλιπόδεσσι περιρρύτῳ εἰν Ἐρυθείῃ,
ἤματι τῷ, ὅτε περ βοῦς ἤλασεν εὐρυμετώπους
Τίρυνθ' εἰς ἱερὴν διαβὰς πόρον Ὠκεανοῖο,
Ὄρθον τε κτείνας καὶ βουκόλον Εὐρυτίωνα
σταθμῷ ἐν ἠερόεντι πέρην κλυτοῦ Ὠκεανοῖο.
  ἣ δ' ἔτεκ' ἄλλο πέλωρον ἀμήχανον, οὐδὲν ἐοικὸς
θνητοῖς ἀνθρώποις οὐδ' ἀθανάτοισι θεοῖσι,
σπῆι ἐνὶ γλαφυρῷ, θείην κρατερόφρον' Ἔχιδναν,
ἥμισυ μὲν νύμφην ἑλικώπιδα, καλλιπάρῃον,
ἥμισυ δ' αὖτε πέλωρον ὄφιν δεινόν τε μέγαν τε,
ποικίλον, ὠμηστήν, Ζαθέης ὑπὸ κεύθεσι γαίης.
  ἔνθα δέ οἱ σπέος ἐστὶ κάτω κοίλῃ ὑπὸ πέτρῃ,
τηλοῦ ἀπ' ἀθανάτων τε θεῶν θνητῶν τ' ἀνθρώπων
ἔνθ' ἄρα οἱ δάσσαντο θεοὶ κλυτὰ δώματα ναίειν.
ἣ δ' ἔρυτ' εἰν Ἀρίμοισιν ὑπὸ χθόνα λυγρὴ Ἔχιδνα,
ἀθάνατος νύμφη καὶ ἀγήραος ἤματα πάντα.
  τῇ δὲ Τυφάονά φασι μιγήμεναι ἐν φιλότητι,
δεινόν θ' ὑβριστὴν ἄνομόν θ' ἑλικώπιδι κούρῃ·
ἣ δ' ὑποκυσαμένη τέκετο κρατερόφρονα τέκνα.
Ὄρθον μὲν πρῶτον κύνα γείνατο Γηρυονῆι·
δεύτερον αὖτις ἔτικτεν ἀμήχανον, οὔ τι φατειὸν
Κέρβερον ὠμηστήν, Ἀίδεω κύνα χαλκεόφωνον,
†πεντηκοντακέφαλον, ἀναιδέα τε κρατερόν τε·
  τὸ τρίτον Ὕδρην αὖτις ἐγείνατο λύγρ' εἰδυῖαν
Λερναίην, ἣν θρέψε θεὰ λευκώλενος Ἥρη
ἄπλητον κοτέουσα βίῃ Ἡρακληείῃ·
καὶ τὴν μὲν Διὸς υἱὸς ἐνήρατο νηλέι χαλκῷ
(· Ἀμφιτρυωνιάδης σὺν ἀρηιφίλῳ Ἰολάῳ,
·) Ἡρακλέης βουλῇσιν Ἀθηναίης ἀγελείης.
  ἣ δὲ Χίμαιραν ἔτικτε πνέουσαν ἀμαιμάκετον πῦρ,
δεινήν τε μεγάλην τε, ποδώκεά τε κρατερήν τε·
τῆς δ' ἦν τρεῖς κεφαλαί, μία μὲν χαροποῖο λέοντος,
ἣ δὲ χιμαίρης, ἣ δ' ὄφιος, κρατεροῖο δράκοντος·

πρόσθε λέων, ὄπιθεν δὲ δράκων, μέσση δὲ χίμαιρα, 323
δεινὸν ἀποπνείουσα πυρὸς μένος αἰθομένοιο.

---

v. 307. ὑβριστὴν τ' ἄνεμον ἑλικώπιδι

τὴν μὲν Πήγαϲοϲ εἷλε καὶ ἐϲθλὸϲ Βελλεροφόντηϲ.
ἣ δ' ἄρα Φῖκ' ὀλοὴν τέκε Καδμείοιϲιν ὄλεθρον
Ὄρθῳ ὑποδμηθεῖϲα Νεμειαῖόν τε λέοντα,
τόν ῥ' Ἥρη θρέψαϲα Διὸϲ κυδρὴ παράκοιτιϲ
γουνοῖϲιν κατένασσε Νεμείηϲ, πῆμ' ἀνθρώποιϲ·
ἔνθ' ἄρ' ὅ γ' οἰκείων ἐλεφαίρετο φῦλ' ἀνθρώπων,
κοιρανέων Τρητοῖο Νεμείηϲ ἠδ' Ἀπέϲαντοϲ·
ἀλλά ἑ ἶϲ ἐδάμαϲϲε βίηϲ Ἡρακληείηϲ.
Κητὼ δ' ὁπλότατον Φόρκυι φιλότητι μιγεῖϲα
γείνατο δεινὸν ὄφιν, ὃϲ ἐρεμνῆϲ κεύθεϲι γαίηϲ
πείραϲιν ἐν μεγάλοιϲ παγχρύϲεα μῆλα φυλάϲϲει.
τοῦτο μὲν ἐκ Κητοῦϲ καὶ Φόρκυνοϲ γένοϲ ἐϲτί.

Τηθὺϲ δ' Ὠκεανῷ Ποταμοὺϲ τέκε δινήενταϲ,
Νεῖλόν τ' Ἀλφειόν τε καὶ Ἠριδανὸν βαθυδίνην,
Ϲτρυμόνα Μαίανδρόν τε καὶ Ἴϲτρον καλλιρέεθρον,
Φᾶϲίν τε Ῥῆϲόν τ', Ἀχελώιον ἀργυροδίνην,
Νέϲϲον τε Ῥοδίον θ' Ἁλιάκμονά θ' Ἑπτάπορόν τε,
Γρήνικόν τε καὶ Αἴϲηπον, θεῖόν τε Ϲιμοῦντα,
Πηνειόν τε καὶ Ἕρμον, ἐυρρείτην τε Κάικον,
Ϲαγγάριόν τε μέγαν, Λάδωνά τε Παρθένιόν τε,
Εὐηνόν τε καὶ Ἄρδηϲκον, θεῖόν τε Ϲκάμανδρον.
τίκτε δὲ θυγατέρων ἱερὸν γένοϲ, αἳ κατὰ γαῖαν
ἄνδραϲ κουρίζουϲι ϲὺν Ἀπόλλωνι ἄνακτι
καὶ Ποταμοῖϲ, ταύτην δὲ Διὸϲ πάρα μοῖραν ἔχουϲι,
Πειθώ τ' Ἀδμήτη τε, Ἰάνθη τ' Ἠλέκτρη τε,
Δωρίϲ τε Πρυμνώ τε καὶ Οὐρανίη θεοειδήϲ,
Ἱππώ τε Κλυμένη τε, Ῥόδειά τε Καλλιρόη τε,
Ζευξώ τε Κλυτίη τε, Ἰδυῖά τε Πειϲιθόη τε,
Πληξαύρη τε Γαλαξαύρη τ' ἐρατή τε Διώνη,
Μηλόβοϲίϲ τε Θόη τε καὶ εὐειδὴϲ Πολυδώρη,
Κερκηίϲ τε φυὴν ἐρατή, Πλουτώ τε βοῶπιϲ,
Περϲηίϲ τ' Ἰάνειρά τ' Ἀκάϲτη τε Ξάνθη τε,
Πετραίη τ' ἐρόεϲϲα, Μενεϲθώ τ' Εὐρώπη τε,
Μῆτίϲ τ' Εὐρυνόμη τε, Τελεϲθώ τε κροκόπεπλοϲ,
†Κρυϲηίϲ τ' Ἀϲίη τε καὶ ἱμερόεϲϲα Καλυψώ,
Εὐδώρη τε Τύχη τε καὶ Ἀμφιρὼ Ὠκυρόη τε,
καὶ Ϲτύξ, ἣ δή ϲφεων προφερεϲτάτη ἐϲτὶν ἁπαϲέων.

αὗται δ' Ὠκεανοῦ καὶ Τηθύος ἐξεγένοντο
πρεσβύταται κοῦραι· πολλαί γε μέν εἰσι καὶ ἄλλαι·
τρὶς γὰρ χίλιαί εἰσι τανύσφυροι Ὠκεανῖναι,
αἵ ῥα πολυσπερέες γαῖαν καὶ βένθεα λίμνης
πάντη ὁμῶς ἐφέπουσι, θεάων ἀγλαὰ τέκνα.
τόσσοι δ' αὖθ' ἕτεροι Ποταμοὶ καναχηδὰ ῥέοντες,
υἱέες Ὠκεανοῦ, τοὺς γείνατο πότνια Τηθύς·
τῶν ὄνομ' ἀργαλέον πάντων βροτὸν ἄνδρα ἐνίσπειν,
οἳ δὲ ἕκαστοι ἴσασιν, οἳ ἂν περιναιετάωσι.
Θεία δ' Ἠέλιόν τε μέγαν λαμπράν τε Σελήνην
Ἠῶ θ', ἣ πάντεσσιν ἐπιχθονίοισι φαείνει
ἀθανάτοις τε θεοῖς, τοὶ οὐρανὸν εὐρὺν ἔχουσι,
γείναθ' ὑποδμηθεῖσ' Ὑπερίονος ἐν φιλότητι.
Κρείῳ δ' Εὐρυβίη τέκεν ἐν φιλότητι μιγεῖσα
Ἀστραῖόν τε μέγαν Πάλλαντά τε δῖα θεάων
Πέρσην θ', ὃς καὶ πᾶσι μετέπρεπεν ἰδμοσύνῃσιν.
Ἀστραίῳ δ' Ἠὼς Ἀνέμους τέκε καρτεροθύμους,
ἀργέστην Ζέφυρον Βορέην τ' αἰψηροκέλευθον
καὶ Νότον, ἐν φιλότητι θεὰ θεῷ εὐνηθεῖσα.
τοὺς δὲ μέτ' ἀστέρα τίκτεν Ἑωσφόρον Ἠριγένεια,
ἄστρα τε λαμπετόωντα, τά τ' οὐρανὸς ἐστεφάνωται.

Στὺξ δ' ἔτεκ' Ὠκεανοῦ θυγάτηρ Πάλλαντι μιγεῖσα
Ζῆλον καὶ Νίκην καλλίσφυρον ἐν μεγάροισι,
καὶ Κράτος ἠδὲ Βίην ἀριδείκετα γείνατο τέκνα.
τῶν οὐκ ἔστ' ἀπάνευθε Διὸς δόμος οὐδέ τις ἕδρη,
οὐδ' ὁδός, ὅππῃ μὴ κείνοις θεὸς ἡγεμονεύει,
ἀλλ' αἰεὶ πὰρ Ζηνὶ βαρυκτύπῳ ἑδριόωνται.
ὣς γὰρ ἐβούλευσε Στὺξ ἄφθιτος Ὠκεανίνη
ἤματι τῷ, ὅτε πάντας Ὀλύμπιος ἀστεροπητὴς
ἀθανάτους ἐκάλεσσε θεοὺς ἐς μακρὸν Ὄλυμπον·
εἶπε δ', ὃς ἂν μετὰ εἷο θεῶν Τιτῆσι μάχοιτο,
μή τιν' ἀπορραίσειν γεράων, τιμὴν δὲ ἕκαστον
ἑξέμεν ἣν τὸ πάρος γε μετ' ἀθανάτοισι θεοῖσι·
τὸν δ' ἔφαθ', ὅς τις ἄτιμος ὑπὸ Κρόνου ἠδ' ἀγέραστος,
τιμῆς καὶ γεράων ἐπιβησέμεν, ἣ θέμις ἐστίν.

---

v. 379. Ἀργέστην, Ζέφυρον

ἦλθε δ' ἄρα πρώτη Cτὺξ ἄφθιτος Οὔλυμπόνδε
cὺν cφοῖcιν παίδεccι φίλου διὰ μήδεα πατρόc.
τὴν δὲ Ζεὺc τίμηcε, περιccὰ δὲ δῶρα † δέδωκεν·
αὐτὴν μὲν γὰρ ἔθηκε θεῶν μέγαν ἔμμεναι ὅρκον,
παῖδας δ' ἤματα πάντα ἑοῦ μεταναιέταc εἶναι.
ὣc δ' αὔτωc πάντεccι διαμπερέc, ὥc περ ὑπέcτη,
ἐξετέλεcc'· αὐτὸc δὲ μέγα κρατεῖ ἠδὲ ἀνάccει.

Φοίβη δ' αὖ Κοίου πολυήρατον ἦλθεν ἐc εὐνήν·
κυcαμένη † δ' ἤπειτα θεὰ θεοῦ ἐν φιλότητι
Λητὼ κυανόπεπλον ἐγείνατο, μείλιχον αἰεί,
ἤπιον ἀνθρώποιcι καὶ ἀθανάτοιcι θεοῖcι,
μείλιχον ἐξ ἀρχῆc, ἀγανώτατον ἐντὸc Ὀλύμπου.
γείνατο δ' Ἀcτερίην εὐώνυμον, ἥν ποτε Πέρcηc
ἠγάγετ' ἐc μέγα δῶμα, φίλην κεκλῆcθαι ἄκοιτιν·
ἣ δ' ὑποκυcαμένη Ἑκάτην τέκε, τὴν περὶ πάντων
Ζεὺc Κρονίδηc τίμηcε· πόρεν δέ οἱ ἀγλαὰ δῶρα,
μοῖραν ἔχειν γαίηc τε καὶ ἀτρυγέτοιο θαλάccηc.

ἣ δὲ καὶ ἀcτερόεντοc ἀπ' Οὐρανοῦ ἔμμορε τιμῆc,
ἀθανάτοιc τε θεοῖcι τετιμένη ἐcτὶ μάλιcτα.
καὶ γὰρ νῦν, ὅτε πού τιc ἐπιχθονίων ἀνθρώπων
ἔρδων ἱερὰ καλὰ κατὰ νόμον ἱλάcκηται,
κικλήcκει Ἑκάτην, πολλή τέ οἱ ἕcπετο τιμὴ
ῥεῖα μάλ', ᾧ πρόφρων γε θεὰ ὑποδέξεται εὐχάc,
καί τέ οἱ ὄλβον ὀπάζει, ἐπεὶ δύναμίc γε πάρεcτιν.
ὅccοι γὰρ Γαίηc τε καὶ Οὐρανοῦ ἐξεγένοντο
καὶ τιμὴν ἔλαχον, τούτων ἔχει αἶcαν ἁπάντων.
οὐδέ τί μιν Κρονίδηc ἐβιήcατο οὐδέ τ' ἀπηύρα,
ὅcc' ἔλαχεν Τιτῆcι μετὰ προτέροιcι θεοῖcιν,
ἀλλ' ἔχει, ὡc τὸ πρῶτον ἀπ' ἀρχῆc ἔπλετο δαcμόc.
οὐδ', ὅτι μουνογενήc, ἧccον θεὰ ἔμμορε τιμῆc,

καὶ γέραc ἐν γαίῃ τε καὶ οὐρανῷ ἠδὲ θαλάccῃ,

ἀλλ' ἔτι καὶ πολὺ μᾶλλον, ἐπεὶ Ζεὺc τίεται αὐτήν.
ᾧ δ' ἐθέλει, μεγάλωc παραγίγνεται ἠδ' ὀνίνηcιν,

---

v. 401. ἑοὺc

ἔν τ᾽ ἀγορῇ λαοῖcι μεταπρέπει, ὅν κ᾽ ἐθέλῃcιν.
ἠ δ᾽, ὁπότ᾽ ἐc πόλεμον φθιcήνορα θωρήccονται
ἀνέρεc, ἔνθα θεὰ παραγίγνεται, οἷc κ᾽ ἐθέλῃcι
νίκην προφρονέωc ὀπάcαι καὶ κῦδοc ὀρέξαι·
ἔν τε δίκῃ βαcιλεῦcι παρ᾽ αἰδοίοιcι καθίζει.
ἐcθλὴ δ᾽ αὖθ᾽, ὁπότ᾽ ἄνδρεc ἀγῶνι ἀεθλεύωcιν·
ἔνθα θεὰ καὶ τοῖc παραγίγνεται ἠδ᾽ ὀνίνηcι·
νικήcαc δὲ βίῃ καὶ κάρτεϊ καλὸν ἄεθλον
ῥεῖα φέρει χαίρων τε, τοκεῦcι δὲ κῦδοc ὀπάζει.
ἐcθλὴ δ᾽ ἱππήεccι παρεcτάμεν, οἷc κ᾽ ἐθέλῃcι,
καὶ τοῖc, οἳ γλαυκὴν δυcπέμφελον ἐργάζονται,
εὔχονται δ᾽ Ἑκάτῃ καὶ ἐρικτύπῳ Ἐννοcιγαίῳ.
ῥηιδίωc δ᾽ ἄγρην κυδρὴ θεὸc ὤπαcε πολλήν,
ῥεῖα δ᾽ ἀφείλετο φαινομένην, ἐθέλουcά γε θυμῷ.
ἐcθλὴ δ᾽ ἐν cταθμοῖcι cὺν Ἑρμῇ ληίδ᾽ ἀέξειν,
βουκολίαc τ᾽ ἀγέλαc τε καὶ αἰπόλια πλατέ᾽ αἰγῶν
ποίμναc τ᾽ εἰροπόκων ὀίων, θυμῷ γ᾽ ἐθέλουcα,
ἐξ ὀλίγων βριάει † καὶ ἐκ πολλῶν μείονα θῆκεν.
οὕτω τοι καὶ μουνογενὴc ἐκ μητρὸc ἐοῦcα
πᾶcι μετ᾽ ἀθανάτοιcι τετίμηται γεράεccι.
θῆκε δέ μιν Κρονίδηc κουροτρόφον, οἳ μετ᾽ ἐκείνην
ὀφθαλμοῖcιν ἴδοντο φάοc πολυδερκέοc Ἠοῦc.
οὕτωc ἐξ ἀρχῆc κουροτρόφοc, αἳ δέ τε τιμαί.

Ῥείη δ᾽ † ὑποδμηθεῖcα Κρόνῳ τέκε φαίδιμα τέκνα,
Ἱcτίην Δήμητρα καὶ Ἥρην χρυcοπέδιλον
ἴφθιμόν τ᾽ Ἀίδην, ὃc ὑπὸ χθονὶ δώματα ναίει
νηλεὲc ἦτορ ἔχων, καὶ ἐρίκτυπον Ἐννοcίγαιον,
Ζῆνά τε μητιόεντα, θεῶν πατέρ᾽ ἠδὲ καὶ ἀνδρῶν,
τοῦ καὶ ὑπὸ βροντῆc πελεμίζεται εὐρεῖα χθών.
καὶ τοὺc μὲν κατέπινε μέγαc Κρόνοc, ὅc τιc ἕκαcτοc
νηδύοc ἐξ ἱερῆc μητρὸc πρὸc γούναθ᾽ ἵκοιτο,
τὰ φρονέων, ἵνα μή τιc ἀγαυῶν Οὐρανιώνων
ἄλλοc ἐν ἀθανάτοιcιν ἔχοι βαcιληίδα τιμήν.
πεύθετο γὰρ Γαίηc τε καὶ Οὐρανοῦ ἀcτερόεντοc,
οὕνεκά οἱ πέπρωτο ἑῷ ὑπὸ παιδὶ δαμῆναι,
καὶ κρατερῷ περ ἐόντι, Διὸc μεγάλου διὰ βουλάc.

v. 465. πατρὸc μεγάλου

τῷ ὅγε † οὐκ ἀλαοσκοπιὴν ἔχεν, ἀλλὰ δοκεύων
παῖδας ἑοὺς κατέπινε· Ῥέην δ᾽ ἔχε πένθος ἄλαστον.
ἀλλ᾽ ὅτε δὴ Δί᾽ ἔμελλε θεῶν πατέρ᾽ ἠδὲ καὶ ἀνδρῶν
τέξεσθαι, τότ᾽ ἔπειτα φίλους λιτάνευε τοκῆας
τοὺς αὐτῆς, Γαῖάν τε καὶ Οὐρανὸν ἀστερόεντα,
μῆτιν συμφράσσασθαι, ὅπως λελάθοιτο τεκοῦσα
παῖδα φίλον, τίσαιτο δ᾽ ἐρινῦς πατρὸς ἑοῖο
παίδων, οὓς κατέπινε μέγας Κρόνος ἀγκυλομήτης.
οἳ δὲ θυγατρὶ φίλῃ μάλα μὲν κλύον ἠδ᾽ ἐπίθοντο,
καί οἱ πεφραδέτην, ὅσα περ πέπρωτο γενέσθαι
ἀμφὶ Κρόνῳ βασιλῆι καὶ υἱέι καρτεροθύμῳ.
πέμψαν δ᾽ ἐς Λύκτον Κρήτης ἐς πίονα δῆμον,
ὁππότ᾽ ἄρ᾽ ὁπλότατον παίδων ἤμελλε τεκέσθαι,
Ζῆνα μέγαν· τὸν μέν οἱ ἐδέξατο Γαῖα πελώρη
Κρήτῃ ἐν εὐρείῃ τρεφέμεν ἀτιταλλέμεναί τε.
ἔνθα μὲν ἷκτο φέρουσα θοὴν διὰ νύκτα μέλαιναν
πρώτην ἐς Λύκτον· κρύψεν δέ ἑ χερσὶ λαβοῦσα
ἄντρῳ ἐν ἠλιβάτῳ, ζαθέης ὑπὸ κεύθεσι γαίης,
Αἰγαίῳ ἐν ὄρει πεπυκασμένῳ ὑλήεντι.
τῷ δὲ σπαργανίσασα μέγαν λίθον ἐγγυάλιξεν
Οὐρανίδῃ μέγ᾽ ἄνακτι, θεῶν προτέρῳ βασιλῆι.
τὸν τόθ᾽ ἑλὼν χείρεσσιν ἑὴν ἐγκάτθετο νηδύν,
σχέτλιος· οὐδ᾽ ἐνόησε μετὰ φρεσίν, ὥς οἱ ὀπίσσω
ἀντὶ λίθου ἑὸς υἱὸς ἀνίκητος καὶ ἀκηδὴς
λείπεθ᾽, ὅ μιν τάχ᾽ ἔμελλε βίῃ καὶ χερσὶ δαμάσσας
τιμῆς ἐξελάαν, ὃ δ᾽ ἐν ἀθανάτοισιν ἀνάξειν.
καρπαλίμως δ᾽ ἄρ᾽ ἔπειτα μένος καὶ φαίδιμα γυῖα
ηὔξετο τοῖο ἄνακτος· ἐπιπλομένων δ᾽ ἐνιαυτῶν
(Γαίης ἐννεσίῃσι πολυφραδέεσσι δολωθεὶς
ὃν γόνον ἂψ ἀνέηκε μέγας Κρόνος ἀγκυλομήτης,
) νικηθεὶς τέχνῃσι βίηφί τε παιδὸς ἑοῖο·
πρῶτον δ᾽ † ἐξήμησε λίθον, πύματον καταπίνων.
τὸν μὲν Ζεὺς στήριξε κατὰ χθονὸς εὐρυοδείης
Πυθοῖ ἐν ἠγαθέῃ γυάλοις ὕπο Παρνησοῖο,
σῆμ᾽ ἔμεν ἐξοπίσω, θαῦμα θνητοῖσι βροτοῖσι.

λῦσε δὲ πατροκασιγνήτους ὀλοῶν ἀπὸ δεσμῶν
Οὐρανίδας, οὓς δῆσε πατὴρ ἀεσιφροσύνῃσιν·

οἵ οἱ ἀπεμνήcαντο χάριν εὐεργεcιάων,
δῶκαν δὲ βροντὴν ἠδ' αἰθαλόεντα κεραυνὸν
καὶ cτεροπήν· τὸ πρὶν δὲ πελώρη Γαῖα κεκεύθει·
τοῖc πίcυνοc θνητοῖcι καὶ ἀθανάτοιcιν ἀνάccει.

κούρην δ' Ἰαπετὸc καλλίcφυρον Ὠκεανίνην
ἠγάγετο Κλυμένην καὶ ὁμὸν λέχοc εἰcανέβαινεν·
ἣ δέ οἱ Ἄτλαντα κρατερόφρονα γείνατο παῖδα,
τίκτε δ' ὑπερκύδαντα Μενοίτιον ἠδὲ Προμηθέα
ποικίλον αἰολόμητιν, ἁμαρτίνοόν τ' Ἐπιμηθέα·
ὃc κακὸν ἐξ ἀρχῆc γένετ' ἀνδράcιν ἀλφηcτῆcι·
πρῶτοc γάρ ῥα Διὸc πλαcτὴν ὑπέδεκτο γυναῖκα
παρθένον. ὑβριcτὴν δὲ Μενοίτιον εὐρύοπα Ζεὺc
εἰc Ἔρεβοc κατέπεμψε βαλὼν ψολόεντι κεραυνῷ
εἵνεκ' ἀταcθαλίηc τε καὶ ἠνορέηc ὑπερόπλου.
Ἄτλαc δ' οὐρανὸν εὐρὺν ἔχει κρατερῆc ὑπ' ἀνάγκηc,
πείραcιν ἐν γαίηc πρόπαρ Ἑcπερίδων λιγυφώνων
ἑcτηώc, κεφαλῇ τε καὶ ἀκαμάτηcι χέρεccι·
ταύτην γάρ οἱ μοῖραν ἐδάccατο μητίετα Ζεύc.
δῆcε δ' ἀλυκτοπέδῃcι Προμηθέα ποικιλόβουλον,
δεcμοῖc ἀργαλέοιcι μέcον διὰ κίον' ἐλάccαc·
καί οἱ ἐπ' αἰετὸν ὦρcε τανύπτερον, αὐτὰρ ὅ γ' ἧπαρ
ἤcθιεν ἀθάνατον· τὸ δ' ἀέξετο ἶcον ἁπάντῃ
νυκτόc, ὅcον πρόπαν ἦμαρ ἔδοι τανυcίπτεροc ὄρνιc.
τὸν μὲν ἄρ' Ἀλκμήνηc καλλιcφύρου ἄλκιμοc υἱὸc
Ἡρακλέηc ἔκτεινε, κακὴν δ' ἀπὸ νοῦcον ἄλαλκεν
Ἰαπετιονίδῃ καὶ ἐλύcατο δυcφροcυνάων,
οὐκ ἀέκητι Ζηνὸc Ὀλυμπίου ὑψιμέδοντοc,
ὄφρ' Ἡρακλῆοc Θηβαγενέοc κλέοc εἴη
πλεῖον ἔτ' ἢ τὸ πάροιθεν ἐπὶ χθόνα πουλυβότειραν.
ταῦτ' ἄρα † ἁζόμενοc τίμα ἀριδείκετον υἱόν·
καί περ χωόμενοc παύθη χόλου, ὃν πρὶν ἔχεcκεν,
οὕνεκ' ἐρίζετο βουλὰc ὑπερμενέι Κρονίωνι.
καὶ γὰρ ὅτ' ἐκρίνοντο θεοὶ θνητοί τ' ἄνθρωποι
Μηκώνῃ, τότ' ἔπειτα μέγαν βοῦν πρόφρονι θυμῷ
δαccάμενοc προὔθηκε Διὸc νόον ἐξαπαφίcκων.

---

v. 521. δῆcαc ἀλυκτοπέδῃcι

τῷ μὲν γὰρ cάρκας τε καὶ ἔγκατα πίονι δημῷ
ἐν ῥινῷ κατέθηκε καλύψας γαστρὶ βοείῃ·
τῷ δ᾽ αὖτ᾽ ὀςτέα λευκὰ βοὸς δολίῃ ἐπὶ τέχνῃ
εὐθετίςας κατέθηκε καλύψας ἀργέτι δημῷ.
δὴ τότε μιν προςέειπε πατὴρ ἀνδρῶν τε θεῶν τε·
«Ἰαπετιονίδη, πάντων ἀριδείκετ᾽ ἀνάκτων,
ὦ πέπον, ὡς ἑτεροζήλως διεδάςςαο μοίρας.»
ὣς φάτο κερτομέων Ζεὺς ἄφθιτα μήδεα εἰδώς.
τὸν δ᾽ αὖτε προςέειπε Προμηθεὺς ἀγκυλομήτης,
ἦκ᾽ ἐπιμειδήςας, δολίης δ᾽ οὐ λήθετο τέχνης·
«Ζεῦ κύδιςτε, μέγιςτε θεῶν αἰειγενετάων,
τῶνδ᾽ ἕλευ, ὁπποτέρην ςε ἐνὶ φρεςὶ θυμὸς ἀνώγει.»
φῆ ῥα δολοφρονέων· Ζεὺς δ᾽ ἄφθιτα μήδεα εἰδὼς
γνῶ ῥ᾽ οὐδ᾽ ἠγνοίηςε δόλον· κακὰ δ᾽ ὄςςετο θυμῷ
θνητοῖς ἀνθρώποιςι, τὰ καὶ τελέεςθαι ἔμελλε.
χερςὶ δ᾽ ὅ γ᾽ ἀμφοτέρῃςιν ἀνείλετο λευκὸν ἄλειφα.
χώςατο δὲ φρένας, ἀμφὶ χόλος δέ μιν ἵκετο θυμόν,
ὡς ἴδεν ὀςτέα λευκὰ βοὸς δολίῃ ἐπὶ τέχνῃ.
ἐκ τοῦ δ᾽ ἀθανάτοιςιν ἐπὶ χθονὶ φῦλ᾽ ἀνθρώπων
καίους᾽ ὀςτέα λευκὰ θυηέντων ἐπὶ βωμῶν.
τὸν δὲ μέγ᾽ ὀχθήςας προςέφη νεφεληγερέτα Ζεύς·
«Ἰαπετιονίδη, πάντων περὶ μήδεα εἰδώς,
ὦ πέπον, οὐκ ἄρα πω δολίης ἐπελήθεο τέχνης.»
ὣς φάτο χωόμενος Ζεὺς ἄφθιτα μήδεα εἰδώς.
ἐκ τούτου δ᾽ ἤπειτα δόλου μεμνημένος αἰεὶ
οὐκ ἐδίδου † μελίοιςι πυρὸς μένος ἀκαμάτοιο
θνητοῖς ἀνθρώποις, οἳ ἐπὶ χθονὶ ναιετάουςιν.
ἀλλά μιν ἐξαπάτηςεν ἐὺς πάις Ἰαπετοῖο
κλέψας ἀκαμάτοιο πυρὸς τηλέςκοπον αὐγὴν
ἐν κοίλῳ νάρθηκι· δάκεν δ᾽ ἄρα νειόθι θυμὸν
Ζῆν᾽ ὑψιβρεμέτην, ἐχόλωςε δέ μιν φίλον ἦτορ,
ὡς ἴδεν ἀνθρώποιςι πυρὸς τηλέςκοπον αὐγήν.
αὐτίκα δ᾽ ἀντὶ πυρὸς τεῦξεν κακὸν ἀνθρώποιςι·
γαίης γὰρ ςύμπλαςςε περικλυτὸς Ἀμφιγυήεις
παρθένῳ αἰδοίῃ ἴκελον Κρονίδεω διὰ βουλάς.
⊂· ζῶςε δὲ καὶ κόςμηςε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη

---

v. 553. ἄλειφαρ

(· ἀργυφέῃ ἐϲθῆτι· κατὰ κρῆθεν δὲ καλύπτρην
(· δαιδαλέην χείρεϲϲι κατέϲχεθε, θαῦμα ἰδέϲθαι.
·) ἀμφὶ δέ οἱ ϲτεφάνουϲ νεοθηλέαϲ ἄνθεϲι ποίηϲ
·) ἱμερτοὺϲ παρέθηκε καρήατι Παλλὰϲ Ἀθήνη.
(· ἀμφὶ δέ οἱ ϲτεφάνην χρυϲέην κεφαλῆφιν ἔθηκε,
(· τὴν αὐτὸϲ ποίηϲε περικλυτὸϲ Ἀμφιγυήειϲ
(· ἀϲκήϲαϲ παλάμῃϲι, χαριζόμενοϲ Διὶ πατρί.
(· τῇ δ᾽ ἐνὶ δαίδαλα πολλὰ τετεύχατο, θαῦμα ἰδέϲθαι,
(· κνώδαλ᾽, ὅϲ᾽ ἤπειροϲ πολλὰ τρέφει ἠδὲ θάλαϲϲα,
(· τῶν ὅ γε πόλλ᾽ ἐνέθηκε—χάριϲ δ᾽ ἀπελάμπετο πολλή—
(· θαυμάϲια, ζωοῖϲιν ἐοικότα φωνήεϲϲιν.
αὐτὰρ ἐπειδὴ τεῦξε καλὸν κακὸν ἀντ᾽ ἀγαθοῖο,
ἐξάγαγ᾽, ἔνθα περ ἄλλοι ἔϲαν θεοὶ ἠδ᾽ ἄνθρωποι,
κόϲμῳ ἀγαλλομένην γλαυκώπιδοϲ ὀμβριμοπάτρηϲ.
θαῦμα δ᾽ ἔχ᾽ ἀθανάτουϲ τε θεοὺϲ θνητούϲ τ᾽ ἀνθρώπουϲ,
ὡϲ εἶδον δόλον αἰπύν, ἀμήχανον ἀνθρώποιϲιν.

(· ἐκ τῆϲ γὰρ γένοϲ ἐϲτὶ γυναικῶν θηλυτεράων,
·) τῆϲ γὰρ ὀλώιόν ἐϲτι γένοϲ καὶ φῦλα γυναικῶν·
πῆμα μέγα θνητοῖϲι μετ᾽ ἀνδράϲι ναιετάουϲιν,
οὐλομένηϲ πενίηϲ οὐ ϲύμφοροι, ἀλλὰ κόροιο.

ὡϲ δ᾽ ὁπότ᾽ ἐν ϲμήνεϲϲι κατηρεφέεϲϲι μέλιϲϲαι
κηφῆναϲ βόϲκουϲι, κακῶν ξυνήοναϲ ἔργων,
αἱ μέν τε πρόπαν ἦμαρ ἐϲ ἠέλιον καταδύντα
ἠμάτιαι ϲπεύδουϲι τιθεῖϲί τε κηρία λευκά,
οἱ δ᾽ ἔντοϲθε μένοντεϲ ἐπηρεφέαϲ κατὰ ϲίμβλουϲ
ἀλλότριον κάματον ϲφετέρην ἐϲ γαϲτέρ᾽ ἀμῶνται·
ὣϲ δ᾽ αὔτωϲ ἄνδρεϲϲι κακὸν θνητοῖϲι γυναῖκαϲ
Ζεὺϲ ὑψιβρεμέτηϲ θῆκε ξυνήοναϲ ἔργων
ἀργαλέων· ἕτερον δὲ πόρεν κακὸν ἀντ᾽ ἀγαθοῖο.

ὅϲ κε γάμον φεύγων καὶ μέρμερα ἔργα γυναικῶν
μὴ γῆμαι ἐθέλῃ, ὀλοὸν δ᾽ ἐπὶ γῆραϲ ἵκηται,
χήτει γηροκόμοιο, ὅ γ᾽ οὐ βιότου ἐπιδευὴϲ
ζώει, ἀποφθιμένου δὲ διὰ κτῆϲιν δατέονται
χηρωϲταί. ᾧ δ᾽ αὖτε γάμου μετὰ μοῖρα γένηται,
κεδνὴν δ᾽ ἔϲχεν ἄκοιτιν ἀρηρυῖαν πραπίδεϲϲι,
τῷ δέ τ᾽ ἀπ᾽ αἰῶνοϲ κακὸν ἐϲθλῷ ἀντιφερίζει

ἔμμεναι· ὃϲ δέ κε τέτμῃ ἀταρτηροῖο γενέθληϲ,
ζώει ἐνὶ ϲτήθεϲϲιν ἔχων ἀλίαϲτον ἀνίην
θυμῷ καὶ κραδίῃ, καὶ ἀνήκεϲτον κακόν ἐϲτιν.

ὣϲ οὐκ ἔϲτι Διὸϲ κλέψαι νόον οὐδὲ παρελθεῖν.
οὐδὲ γὰρ Ἰαπετιονίδηϲ ἀκάκητα Προμηθεὺϲ
τοῖό γ' ὑπεξήλυξε βαρὺν χόλον, ἀλλ' ὑπ' ἀνάγκηϲ
καὶ πολύιδριν ἐόντα μέγαϲ κατὰ δεϲμὸϲ ἐρύκει.

†Βριάρεῳ δ' ὡϲ πρῶτα πατὴρ ὠδύϲϲατο θυμῷ,
Κόττῳ τ' ἠδὲ Γύγῃ, δῆϲε κρατερῷ ἐνὶ δεϲμῷ,
ἠνορέην ὑπέροπλον ἀγώμενοϲ ἠδὲ καὶ εἶδοϲ
καὶ μέγεθοϲ, κατένασσε δ' ὑπὸ χθονὸϲ εὐρυοδείηϲ·
ἔνθ' οἵ γ' ἄλγε' ἔχοντεϲ ὑπὸ χθονὶ ναιετάοντεϲ
εἵατ' ἐπ' ἐϲχατιῇ μεγάληϲ ἐν πείραϲι γαίηϲ
δηθὰ μάλ', ἀχνύμενοι, κραδίῃ μέγα πένθοϲ ἔχοντεϲ.
ἀλλά ϲφεαϲ Κρονίδηϲ τε καὶ ἀθάνατοι θεοὶ ἄλλοι,
οὓϲ τέκεν ἠύκομοϲ Ῥείη Κρόνου ἐν φιλότητι,
Γαίηϲ φραδμοϲύνηϲιν ἀνήγαγον ἐϲ φάοϲ αὖτιϲ·
αὐτὴ γάρ ϲφιν ἅπαντα διηνεκέωϲ κατέλεξε,
ϲὺν κείνοιϲι † νίκην τε καὶ ἀγλαὸν εὖχοϲ ἀρέϲθαι.
δηρὸν γὰρ μάρναντο πόνον θυμαλγέ' ἔχοντεϲ
Τιτῆνέϲ τε θεοὶ καὶ ὅϲοι Κρόνου ἐξεγένοντο
ἀντίον ἀλλήλοιϲι διὰ κρατερὰϲ ὑϲμίναϲ·
οἳ μὲν ἀφ' ὑψηλῆϲ Ὄθρυοϲ Τιτῆνεϲ ἀγαυοί,
οἳ δ' ἄρ' ἀπ' Οὐλύμποιο θεοὶ δωτῆρεϲ ἐάων,
οὓϲ τέκεν ἠύκομοϲ Ῥείη Κρόνῳ εὐνηθεῖϲα.
οἵ ῥα τότ' ἀλλήλοιϲι μάχην θυμαλγέ' ἔχοντεϲ
ϲυνεχέωϲ ἐμάχοντο δέκα πλείουϲ ἐνιαυτούϲ·
οὐδέ τιϲ ἦν ἔριδοϲ χαλεπῆϲ λύϲιϲ οὐδὲ τελευτὴ
οὐδετέροιϲ, ἶϲον δὲ τέλοϲ τέτατο πτολέμοιο.
ἀλλ' ὅτε δὴ κείνοιϲι παρέϲχεθεν ἄρμενα πάντα,
νέκταρ τ' ἀμβροϲίην τε, τά περ θεοὶ αὐτοὶ ἔδουϲι,
πάντων ἐν ϲτήθεϲϲιν ἀέξετο θυμὸϲ ἀγήνωρ.
ὡϲ νέκταρ δ' ἐπάϲαντο καὶ ἀμβροϲίην ἐρατεινήν,
δὴ τότε τοῖϲ μετέειπε πατὴρ ἀνδρῶν τε θεῶν τε·
«κέκλυτέ μευ, Γαίηϲ τε καὶ Οὐρανοῦ ἀγλαὰ τέκνα,
ὄφρ' εἴπω, τά με θυμὸϲ ἐνὶ ϲτήθεϲϲι κελεύει.

ἤδη γὰρ μάλα δηρὸν ἐναντίοι ἀλλήλοιcι
νίκηc καὶ κράτεοc πέρι μαρνάμεθ' ἤματα πάντα
Τιτῆνέc τε θεοὶ καὶ ὅcοι Κρόνου ἐκγενόμεcθα.
ὑμεῖc δὲ μεγάλην τε βίην καὶ χεῖραc ἀάπτουc
φαίνετε Τιτήνεccιν ἐναντίον ἐν δαῒ λυγρῇ,
μνηcάμενοι φιλότητοc ἐνηέοc, ὅcca παθόντεc
ἐc φάοc ἂψ ἀφίκεcθε δυcηλεγέοc ἀπὸ δεcμοῦ
ἡμετέραc διὰ βουλὰc ὑπὸ ζόφου ἠερόεντοc.»
ὣc φάτο· τὸν δ' ἐξαῦτιc ἀμείβετο Κόττοc ἀμύμων.
«δαιμόνι', οὐκ ἀδάητα πιφαύcκεαι, ἀλλὰ καὶ αὐτοὶ
ἴδμεν, † ὅτι περὶ μὲν πραπίδεc, περὶ δ' ἐcτὶ νόημα,
ἀλκτὴρ δ' ἀθανάτοιcιν ἀρῆc γένεο κρυεροῖο·
cῇcι δ' ἐπιφροcύνῃcιν ὑπὸ ζόφου ἠερόεντοc
ἄψορρον † δ' ἐξαῦτιc ἀμειλίκτων ὑπὸ δεcμῶν
ἠλύθομεν, Κρόνου υἱὲ ἄναξ, ἀνάελπτα παθόντεc.
τῷ καὶ νῦν ἀτενεῖ τε νόῳ καὶ ἐπίφρονι βουλῇ
ῥυcόμεθα κράτοc ὑμὸν ἐν αἰνῇ δηιοτῆτι,
μαρνάμενοι Τιτῆcιν ἀνὰ κρατερὰc ὑcμίναc.»
ὣc φάτ'. ἐπῄνηcαν δὲ θεοὶ δωτῆρεc ἐάων,
μῦθον ἀκούcαντεc· πολέμου δ' ἐλιλαίετο θυμὸc
μᾶλλον ἔτ', ἢ τὸ πάροιθε· μάχην δ' ἀμέγαρτον ἔγειραν
πάντεc, θήλειαί τε καὶ ἄρcενεc, ἤματι κείνῳ,
Τιτῆνέc τε θεοὶ καὶ ὅcοι Κρόνου ἐξεγένοντο,
οὕc τε Ζεὺc Ἐρέβευcφιν ὑπὸ χθονὸc ἧκε φόωcδε,
δεινοί τε κρατεροί τε, βίην ὑπέροπλον ἔχοντεc·
τῶν ἑκατὸν μὲν χεῖρεc ἀπ' ὤμων ἀίccοντο
πᾶcιν ὁμῶc, κεφαλαὶ δὲ ἑκάcτῳ πεντήκοντα
ἐξ ὤμων ἐπέφυκον ἐπὶ cτιβαροῖcι μέλεccιν.
οἳ τότε Τιτήνεccι κατέcταθεν ἐν δαῒ λυγρῇ,
πέτραc ἠλιβάτουc cτιβαραῖc ἐν χερcὶν ἔχοντεc.
Τιτῆνεc δ' ἑτέρωθεν ἐκαρτύναντο φάλαγγαc
προφρονέωc, χειρῶν τε βίηc θ' ἅμα ἔργον ἔφαινον
ἀμφότεροι. δεινὸν δὲ περίαχε πόντοc ἀπείρων,
γῆ δὲ μέγ' ἐcμαράγηcεν, ἐπέcτενε δ' οὐρανὸc εὐρὺc
cειόμενοc, πεδόθεν δ' ἐτινάccετο μακρὸc Ὄλυμποc
ῥιπῇ ὕπ' ἀθανάτων· ἔνοcιc δ' ἵκανε βαρεῖα

v. 650. ἐναντίοι

Τάρταρον ἠερόεντα, ποδῶν † αἰπειά τ᾽ ἰωὴ
ἀςπέτου ἰωχμοῖο βολάων τε κρατεράων·
ὥς ἄρ᾽ ἐπ᾽ ἀλλήλοις ἵεςαν βέλεα στονόεντα.
φωνὴ δ᾽ ἀμφοτέρων ἵκετ᾽ οὐρανὸν ἀςτερόεντα
κεκλομένων· οἳ δὲ ξύνιςαν μεγάλῳ ἀλαλητῷ.

οὐδ᾽ ἄρ᾽ ἔτι Ζεὺς ἴςχεν ἑὸν μένος, ἀλλά νυ τοῦ γε
εἶθαρ μὲν μένεος πλῆντο φρένες, ἐκ δέ τε πᾶςαν
φαῖνε βίην· ἄμυδις δ᾽ ἄρ᾽ ἀπ᾽ οὐρανοῦ ἠδ᾽ ἀπ᾽ Ὀλύμπου
ἀςτράπτων ἔςτειχε ςυνωχαδόν· οἱ δὲ κεραυνοὶ
ἴκταρ ἅμα βροντῇ τε καὶ ἀςτεροπῇ ποτέοντο
χειρὸς ἄπο στιβαρῆς, ἱερὴν φλόγα εἰλυφόωντες,
ταρφέες· ἀμφὶ δὲ γαῖα φερέςβιος ἐςμαράγιζε
καιομένη, λάκε δ᾽ ἀμφὶ πυρὶ μεγάλ᾽ ἄςπετος ὕλη.
ἔζεε δὲ χθὼν πᾶςα καὶ Ὠκεανοῖο ῥέεθρα
πόντος τ᾽ ἀτρύγετος· τοὺς δ᾽ ἄμφεπε θερμὸς ἀυτμὴ
Τιτῆνας χθονίους· φλὸξ δ᾽ ἠέρα δῖαν ἵκανεν
ἄςπετος, ὄςςε δ᾽ ἄμερδε καὶ ἰφθίμων περ ἐόντων
αὐγὴ μαρμαίρουςα κεραυνοῦ τε στεροπῆς τε.
καῦμα δὲ θεςπέςιον κάτεχεν Χάος· εἴςατο δ᾽ ἄντα
ὀφθαλμοῖςιν ἰδεῖν ἠδ᾽ οὔαςιν ὄςςαν ἀκοῦςαι
αὔτως, ὡς ὅτε γαῖα καὶ οὐρανὸς εὐρὺς ὕπερθε
πίλνατο· τοῖος γάρ † κε μέγας † ὑπὸ δοῦπος ὀρώρει
τῆς μὲν ἐρειπομένης, τοῦ δ᾽ ὑψόθεν ἐξεριπόντος·
τόςςος δοῦπος ἔγεντο θεῶν ἔριδι ξυνιόντων.
ςὺν δ᾽ ἄνεμοι ἔνοςίν τε κόνιν θ᾽ ἅμα † ἐςφαράγιζον,
βροντήν τε στεροπήν τε καὶ αἰθαλόεντα κεραυνόν,
κῆλα Διὸς μεγάλοιο, φέρον δ᾽ ἰαχήν τ᾽ ἐνοπήν τε
ἐς μέςον ἀμφοτέρων· ὄτοβος δ᾽ ἄπλητος ὀρώρει
ςμερδαλέης ἔριδος, κάρτος δ᾽ ἀνεφαίνετο ἔργων.
ἐκλίνθη δὲ μάχη· πρὶν δ᾽ ἀλλήλοις ἐπέχοντες
ἐμμενέως ἐμάχοντο διὰ κρατερὰς ὑςμίνας.

οἳ δ᾽ ἄρ᾽ ἐνὶ πρώτοιςι μάχην δριμεῖαν ἔγειραν,
Κόττος τε Βριάρεώς τε Γύγης τ᾽ ἄατος πολέμοιο·

---

v. 703. μέγιςτος δοῦπος v. 706. κονίην τ᾽ ἐςφαράγιζον v. 709. κόναβος δ᾽ ἄπλητος

οἵ ῥα τριηκοϲίαϲ πέτραϲ ϲτιβαρῶν ἀπὸ χειρῶν
πέμπον ἐπαϲϲυτέραϲ, κατὰ δ' ἐϲκίαϲαν βελέεϲϲι
Τιτῆναϲ, καὶ τοὺϲ μὲν ὑπὸ χθονὸϲ εὐρυοδείηϲ
πέμψαν καὶ δεϲμοῖϲιν ἐν ἀργαλέοιϲιν ἔδηϲαν,
νικήσαντες χερσὶν ὑπερθύμους περ ἐόντας,
τόϲϲον ἔνερθ' ὑπὸ γῆϲ, ὅϲον οὐρανόϲ ἐϲτ' ἀπὸ γαίηϲ·
ἶϲον γάρ τ' ἀπὸ γῆϲ ἐϲ Τάρταρον ἠερόεντα.

ἐννέα γὰρ νύκταϲ τε καὶ ἤματα χάλκεοϲ ἄκμων
οὐρανόθεν κατιὼν δεκάτῃ δ' ἐϲ γαῖαν ἵκοιτο·
ἐννέα δ' αὖ νύκταϲ τε καὶ ἤματα χάλκεοϲ ἄκμων
ἐκ γαίηϲ κατιὼν δεκάτῃ δ' ἐϲ Τάρταρ' ἵκοιτο.

τὸν πέρι χάλκεον ἕρκοϲ ἐλήλαται, ἀμφὶ δέ μιν νὺξ
τριϲτοιχεὶ κέχυται περὶ δειρήν· αὐτὰρ ὕπερθε
γῆϲ ῥίζαι πεφύαϲι καὶ ἀτρυγέτοιο θαλάϲϲηϲ.

ἔνθα θεοὶ Τιτῆνεϲ ὑπὸ ζόφῳ ἠερόεντι
κεκρύφαται βουλῇϲι Διὸϲ νεφεληγερέταο·

χώρῳ ἐν εὐρώεντι, πελώρηϲ ἔϲχατα γαίηϲ.

τοῖϲ οὐκ ἐξιτόν ἐϲτι· θύραϲ δ' ἐπέθηκε Ποϲειδῶν
χαλκείαϲ, τεῖχοϲ δὲ περοίχεται ἀμφοτέρωθεν·
ἔνθα Γύγηϲ Κόττοϲ τε καὶ † ὁ Βριάρεωϲ μεγάθυμοϲ
ναίουϲιν, φύλακεϲ πιϲτοὶ Διὸϲ αἰγιόχοιο.

ἔνθα δὲ γῆϲ δνοφερῆϲ καὶ Ταρτάρου ἠερόεντοϲ
πόντου τ' ἀτρυγέτοιο καὶ οὐρανοῦ ἀϲτερόεντοϲ
ἑξείηϲ πάντων πηγαὶ καὶ πείρατ' ἔαϲιν,
ἀργαλέ', εὐρώεντα, τά τε ϲτυγέουϲι θεοί περ·

χάϲμα μέγ'· οὐδέ κε πάντα τελεϲφόρον εἰϲ ἐνιαυτὸν
οὖδαϲ ἵκοιτ', εἰ πρῶτα πυλέων ἔντοϲθε γένοιτο,
ἀλλά κεν ἔνθα καὶ ἔνθα φέροι πρὸ θύελλα θυέλλῃ

---

v. 725. Τάρταρον ἵκοι v. 730. Διὸϲ μεγάλοιο ἕκητι
v. 732. πύλαϲ δ' ἐπέθηκε

ἀργαλέη· δεινὸν δὲ καὶ ἀθανάτοισι θεοῖσι
τοῦτο τέρας· καὶ Νυκτὸς ἐρεμνῆς οἰκία δεινὰ
ἕστηκεν, νεφέλῃς κεκαλυμμένα κυανέῃσι.

τῶν πρόσθ' Ἰαπετοῖο πάις † ἔχετ' οὐρανὸν εὐρὺν
ἑστηώς, κεφαλῇ τε καὶ ἀκαμάτῃσι χέρεσσιν
ἀστεμφέως, ὅθι Νύξ τε καὶ Ἡμέρη ἀμφὶς ἰοῦσαι
ἀλλήλας προσέειπον ἀμειβόμεναι μέγαν οὐδὸν
χάλκεον· ἣ μὲν ἔσω καταβήσεται, ἣ δὲ θύραζε
ἔρχεται, οὐδέ ποτ' ἀμφοτέρας δόμος ἐντὸς ἐέργει·
ἀλλ' αἰεὶ ἑτέρη γε δόμων ἔκτοσθεν ἐοῦσα
γαῖαν ἐπιστρέφεται, ἣ δ' αὖ δόμου ἐντὸς ἐοῦσα
μίμνει τὴν αὐτῆς ὥρην ὁδοῦ, ἔς τ' ἂν ἵκηται·
ἣ μὲν ἐπιχθονίοισι φάος πολυδερκὲς ἔχουσα,
ἣ δ' Ὕπνον μετὰ χερσὶ κασίγνητον Θανάτοιο,
Νὺξ ὀλοή, νεφέλῃ κεκαλυμμένη ἠεροειδεῖ.
ἔνθα δὲ Νυκτὸς παῖδες ἐρεμνῆς οἰκί' ἔχουσιν,
Ὕπνος καὶ Θάνατος, δεινοὶ θεοί· οὐδέ ποτ' αὐτοὺς
Ἠέλιος φαέθων ἐπιδέρκεται ἀκτίνεσσιν
οὐρανὸν εἰσανιὼν οὐδ' οὐρανόθεν καταβαίνων.
τῶν ἕτερος μὲν γῆν τε καὶ εὐρέα νῶτα θαλάσσης
ἥσυχος ἀνστρέφεται καὶ μείλιχος ἀνθρώποισι,
τοῦ δὲ σιδηρέη μὲν κραδίη, χάλκεον δέ οἱ ἦτορ
νηλεὲς ἐν στήθεσσιν· ἔχει δ' ὃν πρῶτα λάβῃσιν
ἀνθρώπων, ἐχθρὸς δὲ καὶ ἀθανάτοισι θεοῖσιν.

ἔνθα θεοῦ χθονίου πρόσθεν δόμοι ἠχήεντες
ἰφθίμου τ' Ἀίδεω καὶ ἐπαινῆς Περσεφονείης
ἑστᾶσιν, δεινὸς δὲ κύων προπάροιθε φυλάσσει
νηλειής, τέχνην δὲ κακὴν ἔχει· ἐς μὲν ἰόντας
σαίνει ὁμῶς οὐρῇ τε καὶ οὔασιν ἀμφοτέροισιν,
ἐξελθεῖν δ' οὐκ αὖτις ἐᾷ πάλιν, ἀλλὰ δοκεύων
ἐσθίει, ὅν κε λάβῃσι πυλέων ἔκτοσθεν ἰόντα.

ἔνθα δὲ ναιετάει στυγερὴ θεὸς ἀθανάτοισι,

ἰφθίμου τ' Ἀίδεω καὶ ἐπαινῆς Περσεφονείης. 774

---

v. 748. ἆσσον ἰοῦσαι

δεινὴ Ϲτύξ, θυγάτηρ ἀψορρόου Ὠκεανοῖο
πρεϲβυτάτη· νόϲφιν δὲ θεῶν κλυτὰ δώματα ναίει
μακρῇϲιν πέτρῃϲι κατηρεφέ᾽· ἀμφὶ δὲ πάντῃ
κίοϲιν ἀργυρέοιϲι πρὸϲ οὐρανὸν ἐϲτήρικται.
  παῦρα δὲ Θαύμαντοϲ θυγάτηρ πόδαϲ ὠκέα Ἶριϲ
ἀγγελίῃ πωλεῖται ἐπ᾽ εὐρέα νῶτα θαλάϲϲηϲ,
ὁππότ᾽ ἔριϲ καὶ νεῖκοϲ ἐν ἀθανάτοιϲιν ὄρηται,
καί ῥ᾽ ὅϲ τιϲ ψεύδηται Ὀλύμπια δώματ᾽ ἐχόντων·
Ζεὺϲ δέ τε Ἶριν ἔπεμψε θεῶν μέγαν ὅρκον ἐνεῖκαι
τηλόθεν ἐν χρυϲέῃ προχόῳ πολυώνυμον ὕδωρ
ψυχρόν, ὅ τ᾽ ἐκ πέτρηϲ καταλείβεται ἠλιβάτοιο,
ὑψηλῆϲ· πολλὸν δέ θ᾽ ὑπὸ χθονὸϲ εὐρυοδείηϲ
ἐξ ἱεροῦ ποταμοῖο ῥέει διὰ νύκτα μέλαιναν
Ὠκεανοῖο κέραϲ, δεκάτη δ᾽ ἐπὶ μοῖρα δέδαϲται·
ἐννέα μὲν περὶ γῆν τε καὶ εὐρέα νῶτα θαλάϲϲηϲ
δίνῃϲ ἀργυρέῃϲ εἱλιγμένοϲ εἰϲ ἅλα πίπτει·
ἣ δὲ μί᾽ ἐκ πέτρηϲ προρέει, μέγα πῆμα θεοῖϲιν.
  ὅϲ κεν τὴν ἐπίορκον ἀπολείψαϲ ἐπομόϲϲῃ
ἀθανάτων, οἳ ἔχουϲι κάρη νιφόεντοϲ Ὀλύμπου,
κεῖται νήυτμοϲ τετελεϲμένον εἰϲ ἐνιαυτόν,
οὐδέ ποτ᾽ ἀμβροϲίηϲ καὶ νέκταροϲ ἔρχεται ἆϲϲον
βρώϲιοϲ, ἀλλά τε κεῖται ἀνάπνευϲτοϲ καὶ ἄναυδοϲ
ϲτρωτοῖϲ ἐν λεχέεϲϲι, κακὸν δ᾽ ἐπὶ κῶμα καλύπτει.
  αὐτὰρ ἐπὴν νοῦϲον τελέϲῃ μέγαν εἰϲ ἐνιαυτόν,
ἄλλοϲ δ᾽ ἐξ ἄλλου δέχεται χαλεπώτεροϲ ἆθλοϲ·
εἰνάετεϲ δὲ θεῶν ἀπαμείρεται αἰὲν ἐόντων,
οὐδέ ποτ᾽ ἐϲ βουλὴν † ἐπιμίϲγεται οὐδ᾽ ἐπὶ δαῖταϲ
ἐννέα πάντ᾽ ἔτεα· δεκάτῳ δ᾽ ἐπιμίϲγεται αὖτιϲ
εἰρέαϲ ἀθανάτων, οἳ Ὀλύμπια δώματ᾽ ἔχουϲι.
τοῖον ἄρ᾽ ὅρκον ἔθεντο θεοὶ Ϲτυγὸϲ ἄφθιτον ὕδωρ
ὠγύγιον· τὸ δ᾽ ἵηϲι καταϲτυφέλου διὰ χώρου.

ἔνθα δὲ γῆς δνοφερῆς καὶ Ταρτάρου ἠερόεντος
πόντου τ᾽ ἀτρυγέτοιο καὶ οὐρανοῦ ἀστερόεντος
ἑξείης πάντων πηγαὶ καὶ πείρατ᾽ ἔασιν
ἀργαλέ᾽, εὐρώεντα, τά τε στυγέουσι θεοί περ.

---

v. 781. ἀγγελίην v. 795. νήποτμοϲ v. 801. ἀπομείρεται

ἔνθα δὲ μαρμάρεαί τε πύλαι καὶ χάλκεος οὐδὸς
ἀστεμφής, ῥίζῃσι διηνεκέεσσιν ἀρηρώς,
αὐτοφυής· πρόσθεν δὲ θεῶν ἔκτοσθεν ἁπάντων
Τιτῆνες ναίουσι, πέρην Χάεος ζοφεροῖο.
αὐτὰρ ἐρισμαράγοιο Διὸς κλειτοὶ ἐπίκουροι
δώματα ναιετάουσιν ἐπ' Ὠκεανοῖο θεμέθλοις,
Κόττος τ' ἠδὲ Γύγης. Βριάρεών γε μὲν ἠὺν ἐόντα
γαμβρὸν ἑὸν ποίησε βαρύκτυπος Ἐννοσίγαιος,
δῶκε δὲ Κυμοπόλειαν ὀπυίειν, θυγατέρα ἥν.
αὐτὰρ ἐπεὶ Τιτῆνας ἀπ' οὐρανοῦ ἐξέλασε Ζεύς,
ὁπλότατον τέκε παῖδα Τυφωέα Γαῖα πελώρη
Ταρτάρου ἐν φιλότητι διὰ χρυσέην Ἀφροδίτην·
οὗ χεῖρες μὲν ἔασιν ἐπ' ἰσχύι ἔργματ' ἔχουσαι
καὶ πόδες ἀκάματοι κρατεροῦ θεοῦ· ἐκ δέ οἱ ὤμων
ἦν ἑκατὸν κεφαλαὶ ὄφιος, δεινοῖο δράκοντος,
γλώσσῃσι δνοφερῇσι λελειχμότες· ἐκ δέ οἱ ὄσσων
θεσπεσίῃς κεφαλῇσιν ὑπ' ὀφρύσι πῦρ ἀμάρυσσε·
πασέων δ' ἐκ κεφαλέων πῦρ καίετο δερκομένοιο.
φωναὶ δ' ἐν πάσῃσιν ἔσαν δεινῇς κεφαλῇσι
παντοίην ὄπ' ἱεῖσαι ἀθέσφατον· ἄλλοτε μὲν γὰρ
φθέγγονθ', ὥς τε θεοῖσι συνιέμεν, ἄλλοτε δ' αὖτε
ταύρου ἐριβρύχεω, μένος ἄσχετον ὄσσαν ἀγαύρου,
ἄλλοτε δ' αὖτε λέοντος ἀναιδέα θυμὸν ἔχοντος,
ἄλλοτε δ' αὖ σκυλάκεσσιν ἐοικότα, θαύματ' ἀκοῦσαι·
ἄλλοτε δ' αὖ ῥοίζεσχ', ὑπὸ δ' ἤχεεν οὔρεα μακρά.
καί νύ κεν ἔπλετο ἔργον ἀμήχανον ἤματι κείνῳ,
καί κεν ὅ γε θνητοῖσι καὶ ἀθανάτοισιν ἄναξεν,
εἰ μὴ ἄρ' ὀξὺ νόησε πατὴρ ἀνδρῶν τε θεῶν τε·
σκληρὸν δ' ἐβρόντησε καὶ ὄμβριμον· ἀμφὶ δὲ γαῖα
σμερδαλέον κονάβησε καὶ οὐρανὸς εὐρὺς ὕπερθε
πόντος τ' Ὠκεανοῦ τε ῥοαὶ καὶ Τάρταρα γαίης·
ποσσὶ δ' ὑπ' ἀθανάτοισι μέγας πελεμίζετ' Ὄλυμπος
ὀρνυμένοιο ἄνακτος, ἐπεστενάχιζε δὲ γαῖα.
καῦμα δ' ὑπ' ἀμφοτέρων κάτεχεν ἰοειδέα πόντον
βροντῆς τε στεροπῆς τε πυρός τ' ἀπὸ τοῖο πελώρου,
πρηστήρων ἀνέμων τε κεραυνοῦ τε φλεγέθοντος·

---

v. 811. λάινος οὐδὸς

ἔζεε δὲ χθὼν πᾶcα καὶ οὐρανὸc ἠδὲ θάλαccα,
θῦε δ' ἄρ' ἀμφ' ἀκτὰc περί † τ' ἀμφί τε κύματα μακρὰ
ῥιπῇ ὕπ' ἀθανάτων, ἔνοcιc δ' ἄcβεcτοc ὀρώρει.
τρέε δ' Ἀίδηc ἐνέροιcι καταφθιμένοιcιν ἀνάccων,
Τιτῆνέc θ' ὑποταρτάριοι, Κρόνον ἀμφὶc ἐόντεc,
ἀcβέcτου κελάδοιο καὶ αἰνῆc δηιοτῆτοc.

Ζεὺc δ' ἐπεὶ οὖν κόρθυνεν ἑὸν μένοc, εἵλετο δ' ὅπλα,
βροντήν τε cτεροπήν τε καὶ αἰθαλόεντα κεραυνόν,
πλῆξεν ἀπ' Οὐλύμποιο ἐπάλμενοc· ἀμφὶ δὲ πάcαc
ἔπρεcε θεcπεcίαc κεφαλὰc δεινοῖο πελώρου.
αὐτὰρ ἐπεὶ δή μιν δάμαcε πληγῇcιν ἱμάccαc,
ἤριπε γυιωθείc, cτενάχιζε δὲ γαῖα πελώρη.
φλὸξ δὲ κεραυνωθέντοc ἀπέccυτο τοῖο ἄνακτοc
οὔρεοc ἐν βήccῃcιν ἀιδνῆc παιπαλοέccηc
πληγέντοc· πολλὴ δὲ πελώρη καίετο γαῖα
ἀτμῇ θεcπεcίῃ, καὶ ἐτήκετο, καccίτεροc ὣc
τέχνῃ ὕπ' αἰζηῶν ὑπό τ' εὐτρήτου χοάνοιο
θαλφθείc, ἠὲ cίδηροc, ὅ περ κρατερώτατόc ἐcτιν,
οὔρεοc ἐν βήccῃcι δαμαζόμενοc πυρὶ κηλέῳ
τήκεται ἐν χθονὶ δίῃ ὑπ' Ἡφαίcτου παλάμῃcιν·
ὣc ἄρα τήκετο γαῖα cέλαι πυρὸc αἰθομένοιο.
ῥῖψε δέ μιν θυμῷ ἀκάχων ἐc Τάρταρον εὐρύν.

ἐκ δὲ Τυφωέοc ἔcτ' ἀνέμων μένοc ὑγρὸν ἀέντων
νόcφι Νότου Βορέω τε καὶ ἀργέcτεω Ζεφύροιο·
οἵ γε μὲν ἐκ θεόφιν γενεῇ, θνητοῖc μέγ' ὄνειαρ.
αἱ δ' ἄλλαι μαψαῦραι ἐπιπνείουcι θάλαccαν,
αἳ δή τοι πίπτουcαι ἐc ἠεροειδέα πόντον
πῆμα μέγα θνητοῖcι κακῇ θύουcιν ἀέλλῃ·
ἄλλοτε δ' ἄλλαι ἄειcι διαcκιδνᾶcί τε νῆαc
ναύταc τε φθείρουcι· κακοῦ δ' οὐ γίγνεται ἀλκὴ
ἀνδράcιν, οἳ κείνῃcι cυνάντωνται κατὰ πόντον·
αἱ δ' αὖ καὶ κατὰ γαῖαν ἀπείριτον ἀνθεμόεccαν
ἔργ' ἐρατὰ φθείρουcι χαμαιγενέων ἀνθρώπων,

v. 850. τρέcc' Ἀίδηc v. 870. Ἀργέcτεω Ζεφύρου τε
v. 875. ἄλλοι v. 877. κείνοιcι

πιμπλεῦϲαι κόνιόϲ τε καὶ ἀργαλέου κολοϲυρτοῦ.

αὐτὰρ ἐπεί ῥα πόνον μάκαρεϲ θεοὶ ἐξετέλεϲϲαν,
Τιτήνεϲϲι δὲ τιμάων κρίναντο βίηφι,
δή ῥα τότ᾽ ὤτρυνον βαϲιλευέμεν ἠδὲ ἀνάϲϲειν
Γαίηϲ φραδμοϲύνῃϲιν Ὀλύμπιον εὐρύοπα Ζῆν
ἀθανάτων· ὃ δὲ τοῖϲιν ἐὺ διεδάϲϲατο τιμάϲ.

Ζεὺϲ δὲ θεῶν βαϲιλεὺϲ πρώτην ἄλοχον θέτο Μῆτιν,
πλεῖϲτα θεῶν εἰδυῖαν ἰδὲ θνητῶν ἀνθρώπων.
ἀλλ᾽ ὅτε δή ῥ᾽ ἤμελλε θεὰν γλαυκῶπιν Ἀθήνην
τέξεϲθαι, τότ᾽ ἔπειτα δόλῳ φρέναϲ ἐξαπατήϲαϲ
αἱμυλίοιϲι λόγοιϲιν ἑὴν ἐϲκάτθετο νηδύν,
Γαίηϲ φραδμοϲύνῃϲι καὶ Οὐρανοῦ ἀϲτερόεντοϲ.
τὼϲ γάρ οἱ φραϲάτην, ἵνα μὴ βαϲιληίδα τιμὴν
ἄλλοϲ ἔχοι Διὸϲ ἀντὶ θεῶν αἰειγενετάων·
ἐκ γὰρ τῆϲ εἵμαρτο περίφρονα τέκνα γενέϲθαι.
πρώτην μὲν κούρην γλαυκώπιδα Τριτογένειαν
ἶϲον ἔχουϲαν πατρὶ μένοϲ καὶ ἐπίφρονα βουλήν,
αὐτὰρ ἔπειτ᾽ ἄρα παῖδα θεῶν βαϲιλῆα καὶ ἀνδρῶν
ἤμελλεν τέξεϲθαι ὑπέρβιον ἦτορ ἔχοντα·
ἀλλ᾽ ἄρα μιν Ζεὺϲ πρόϲθεν ἑὴν ἐϲκάτθετο νηδύν,
ὥϲ δή οἱ φράϲϲαιτο θεὰ ἀγαθόν τε κακόν τε.
δεύτερον ἠγάγετο λιπαρὴν Θέμιν, ἣ τέκεν Ὥραϲ,
Εὐνομίην τε Δίκην τε καὶ Εἰρήνην τεθαλυῖαν,
αἵ τ᾽ ἔργ᾽ ὠρεύουϲι καταθνητοῖϲι βροτοῖϲι·
Μοίραϲ θ᾽, ᾗϲ πλείϲτην τιμὴν πόρε μητίετα Ζεύϲ,
Κλωθώ τε Λάχεϲίν τε καὶ Ἄτροπον, αἵ τε διδοῦϲι
θνητοῖϲ ἀνθρώποιϲιν ἔχειν ἀγαθόν τε κακόν τε.
τρεῖϲ δέ οἱ Εὐρυνόμη Χάριταϲ τέκε καλλιπαρῄουϲ,
Ὠκεανοῦ κούρη πολυήρατον εἶδοϲ ἔχουϲα,
Ἀγλαΐην τε καὶ Εὐφροϲύνην Θαλίην τ᾽ ἐρατεινήν·
τῶν καὶ ἀπὸ βλεφάρων ἔροϲ εἴβετο δερκομενάων
λυϲιμελήϲ· καλὸν δέ θ᾽ ὑπ᾽ ὀφρύϲι δερκιόωνται.
αὐτὰρ ὃ Δήμητροϲ πολυφόρβηϲ ἐϲ λέχοϲ ἦλθεν,
ἣ τέκε Περϲεφόνην λευκώλενον, ἣν Ἀιδωνεὺϲ
ἥρπαϲεν ἧϲ παρὰ μητρόϲ· ἔδωκε δὲ μητίετα Ζεύϲ.
Μνημοϲύνηϲ δ᾽ ἐξαῦτιϲ ἐράϲϲατο καλλικόμοιο,

ἐξ ἧς οἱ Μοῦσαι χρυσάμπυκες ἐξεγένοντο
ἐννέα, τῇσιν ἅδον θαλίαι καὶ τέρψις ἀοιδῆς.
Λητὼ δ' Ἀπόλλωνα καὶ Ἄρτεμιν ἰοχέαιραν,
ἱμερόεντα γόνον περὶ πάντων Οὐρανιώνων,
γείνατ' ἄρ' αἰγιόχοιο Διὸς φιλότητι μιγεῖσα.
λοισθοτάτην δ' Ἥρην θαλερὴν ποιήσατ' ἄκοιτιν·
ἣ δ' Ἥβην καὶ Ἄρηα καὶ Εἰλείθυιαν ἔτικτε
μιχθεῖσ' ἐν φιλότητι θεῶν βασιλῆι καὶ ἀνδρῶν.
αὐτὸς δ' ἐκ κεφαλῆς γλαυκώπιδα γείνατ' Ἀθήνην
δεινήν, ἐγρεκύδοιμον, ἀγέστρατον, ἀτρυτώνην,
πότνιαν, ᾗ κέλαδοί τε ἅδον πόλεμοί τε μάχαι τε.
Ἥρη δ' Ἥφαιστον κλυτὸν οὐ φιλότητι μιγεῖσα
γείνατο, καὶ ζαμένησε καὶ ἤρισεν ᾧ παρακοίτῃ,
ἐκ πάντων τέχνῃσι κεκασμένον Οὐρανιώνων.

ἐκ δ' Ἀμφιτρίτης καὶ ἐρικτύπου Ἐννοσιγαίου
Τρίτων εὐρυβίης γένετο μέγας, ὅς τε θαλάσσης
πυθμέν' ἔχων παρὰ μητρὶ φίλῃ καὶ πατρὶ ἄνακτι
ναίει χρυσέα δῶ, δεινὸς θεός. αὐτὰρ Ἄρηι
ῥινοτόρῳ Κυθέρεια Φόβον καὶ Δεῖμον ἔτικτε
δεινούς, οἵ τ' ἀνδρῶν πυκινὰς κλονέουσι φάλαγγας
ἐν πολέμῳ κρυόεντι σὺν Ἄρηι πτολιπόρθῳ,
Ἁρμονίην θ', ἣν Κάδμος ὑπέρθυμος θέτ' ἄκοιτιν.

Ζηνὶ δ' ἄρ' Ἀτλαντὶς Μαίη τέκε κύδιμον Ἑρμῆν
κήρυκ' ἀθανάτων, ἱερὸν λέχος εἰσαναβᾶσα.
Καδμείη δ' ἄρα οἱ Σεμέλη τέκε φαίδιμον υἱὸν
μιχθεῖσ' ἐν φιλότητι Διώνυσον πολυγηθέα,
ἀθάνατον θνητή· νῦν δ' ἀμφότεροι θεοί εἰσιν.
Ἀλκμήνη δ' ἄρ' ἔτικτε βίην Ἡρακληείην
μιχθεῖσ' ἐν φιλότητι Διὸς νεφεληγερέταο.
Ἀγλαΐην δ' Ἥφαιστος ἀγακλυτὸς ἀμφιγυήεις
ὁπλοτάτην Χαρίτων θαλερὴν ποιήσατ' ἄκοιτιν.
χρυσοκόμης δὲ Διώνυσος ξανθὴν Ἀριάδνην,
κούρην Μίνωος, θαλερὴν ποιήσατ' ἄκοιτιν·
τὴν δέ οἱ ἀθάνατον καὶ ἀγήρω θῆκε Κρονίων.
Ἥβην δ' Ἀλκμήνης καλλισφύρου ἄλκιμος υἱός,

v. 924. γλαυκώπιδα Τριτογένειαν

ἶϲ Ἡρακλῆοϲ, τελέϲαϲ ϲτονόενταϲ ἀέθλουϲ,
παῖδα Διὸϲ μεγάλοιο καὶ Ἥρηϲ χρυϲοπεδίλου
αἰδοίην θέτ' ἄκοιτιν ἐν Οὐλύμπῳ νιφόεντι·
ὄλβιοϲ, ὃϲ μέγα ἔργον ἐν ἀθανάτοιϲιν ἀνύϲϲαϲ
ναίει ἀπήμαντοϲ καὶ ἀγήραοϲ ἤματα πάντα.
　Ἠελίῳ δ' ἀκάμαντι τέκε κλυτὴ Ὠκεανίνη
Περϲηὶϲ Κίρκην τε καὶ Αἰήτην βαϲιλῆα.
　Αἰήτηϲ δ' υἱὸϲ φαεϲιμβρότου Ἠελίοιο
κούρην Ὠκεανοῖο τελήεντοϲ ποταμοῖο
γῆμε θεῶν βουλῆϲιν, Ἰδυῖαν καλλιπάρῃον·
ἣ δέ † οἱ Μήδειαν ἐύϲφυρον ἐν φιλότητι
γείναθ' ὑποδμηθεῖϲα διὰ χρυϲέην Ἀφροδίτην.

　Ὑμεῖϲ μὲν νῦν χαίρετ', Ὀλύμπια δώματ' ἔχοντεϲ.
νῦν δὲ θεάων φῦλον ἀείϲατε, ἡδυέπειαι
Μοῦϲαι Ὀλυμπιάδεϲ, κοῦραι Διὸϲ αἰγιόχοιο,
ὅϲϲαι δὴ θνητοῖϲι παρ' ἀνδράϲιν εὐνηθεῖϲαι
ἀθάναται γείναντο θεοῖϲ ἐπιείκελα τέκνα.
　Δημήτηρ μὲν Πλοῦτον ἐγείνατο, δῖα θεάων,
Ἰαϲίῳ ἥρωι μιγεῖϲ' ἐρατῇ φιλότητι
νειῷ ἔνι τριπόλῳ Κρήτηϲ ἐν πίονι δήμῳ,
ἐϲθλόν, ὃϲ εἶϲ' ἐπὶ γῆν τε καὶ εὐρέα νῶτα θαλάϲϲηϲ
πᾶϲαν· τῷ δὲ τυχόντι καὶ οὗ κ' ἐϲ χεῖραϲ ἵκηται,
τὸν δ' ἀφνειὸν ἔθηκε, πολύν τέ οἱ ὤπαϲεν ὄλβον.
　Κάδμῳ δ' Ἁρμονίη θυγάτηρ χρυϲέηϲ Ἀφροδίτηϲ
Ἰνὼ καὶ Σεμέλην καὶ Ἀγαυὴν καλλιπάρῃον
Αὐτονόην θ', ἣν γῆμεν Ἀριϲταῖοϲ βαθυχαίτηϲ,
γείνατο καὶ Πολύδωρον ἐυϲτεφάνῳ ἐνὶ Θήβῃ.
　Τιθωνῷ δ' Ἠὼϲ τέκε Μέμνονα χαλκοκορυϲτήν, 984
Αἰθιόπων βαϲιλῆα, καὶ Ἠμαθίωνα ἄνακτα.
αὐτάρ † τοι Κεφάλῳ φιτύϲατο φαίδιμον υἱόν,
ἴφθιμον Φαέθοντα, θεοῖϲ ἐπιείκελον ἄνδρα·

νῆσοί τ' ἤπειροί τε καὶ ἁλμυρὸς ἔνδοθι πόντος. 964

κούρη δ' Ὠκεανοῖο Χρυσάορι καρτεροθύμῳ 979
μιχθεῖσ' ἐν φιλότητι πολυχρύσου Ἀφροδίτης
Καλλιρόη τέκε παῖδα βροτῶν κάρτιστον ἁπάντων,
Γηρυονέα, τὸν κτεῖνε βίη Ἡρακληείη
βοῶν ἕνεκ' εἰλιπόδων ἀμφιρρύτῳ εἰν Ἐρυθείῃ. 983

τόν ῥα νέον, τέρεν ἄνθοϲ ἔχοντ' ἐρικυδέοϲ ἥβηϲ,
παῖδ' ἀταλὰ φρονέοντα φιλομμειδὴϲ Ἀφροδίτη
ὦρτ' ἀνερειψαμένη, καί μιν ζαθέοιϲ ἐνὶ νηοῖϲ
νηοπόλον μύχιον ποιήϲατο, δαίμονα δῖον.
κούρην δ' Αἰήταο διοτρεφέοϲ βαϲιλῆοϲ
Αἰϲονίδηϲ βουλῇϲι θεῶν αἰειγενετάων
ἦγε παρ' Αἰήτεω, τελέϲαϲ ϲτονόενταϲ ἀέθλουϲ,
τοὺϲ πολλοὺϲ ἐπέτελλε μέγαϲ βαϲιλεὺϲ ὑπερήνωρ,
ὑβριϲτὴϲ Πελίηϲ καὶ ἀτάϲθαλοϲ, ὀμβριμοεργόϲ.
τοὺϲ τελέϲαϲ ἐϲ Ἰωλκὸν ἀφίκετο πολλὰ μογήϲαϲ,
ὠκείηϲ ἐπὶ νηὸϲ ἄγων ἑλικώπιδα κούρην
Αἰϲονίδηϲ, καί μιν θαλερὴν ποιήϲατ' ἄκοιτιν·
καί ῥ' ἥ γε δμηθεῖϲ' ὑπ' Ἰήϲονι ποιμένι λαῶν
Μήδειον τέκε παῖδα, τὸν οὔρεϲιν ἔτρεφε Χείρων
Φιλυρίδηϲ· μεγάλου δὲ Διὸϲ νόοϲ ἐξετελεῖτο.
αὐτὰρ Νηρῆοϲ κοῦραι ἁλίοιο γέροντοϲ,
ἤτοι μὲν Φῶκον Ψαμάθη τέκε δῖα θεάων
Αἰακοῦ ἐν φιλότητι διὰ χρυϲέην Ἀφροδίτην,
Πηλεῖ δὲ δμηθεῖϲα θεὰ Θέτιϲ ἀργυρόπεζα
γείνατ' Ἀχιλλῆα ῥηξήνορα, θυμολέοντα.
Αἰνείαν δ' ἄρ' ἔτικτεν ἐυϲτέφανοϲ Κυθέρεια
Ἀγχίϲῃ ἥρωι μιγεῖϲ' ἐρατῇ φιλότητι
Ἴδηϲ ἐν κορυφῇϲι πολυπτύχου, ὑληέϲϲηϲ.
Κίρκη δ' Ἠελίου θυγάτηρ Ὑπεριονίδαο
γείνατ' Ὀδυϲϲῆοϲ ταλαϲίφρονοϲ ἐν φιλότητι
Ἄγριον ἠδὲ Λατῖνον ἀμύμονά τε κρατερόν τε·
οἳ δή τοι μάλα τῆλε μυχῷ νήϲων ἱεράων
πᾶϲιν Τυρϲηνοῖϲιν † ἀγακλυτοῖϲιν ἄναϲϲον.
Ναυϲίθοον δ' Ὀδυϲῆι Καλυψὼ δῖα θεάων
γείνατο Ναυϲίνοόν τε μιγεῖϲ' ἐρατῇ φιλότητι.

αὗται μὲν θνητοῖϲι παρ' ἀνδράϲιν εὐνηθεῖϲαι
ἀθάναται γείναντο θεοῖϲ ἐπιείκελα τέκνα·
νῦν δὲ γυναικῶν φῦλον ἀείϲατε, ἡδυέπειαι
Μοῦϲαι Ὀλυμπιάδεϲ, κοῦραι Διὸϲ αἰγιόχοιο,
* * * * * * * *

Τηλέγονον δ' ἔτικτε διὰ χρυσῆν Ἀφροδίτην. 1014

v. 991. νύχιον

ΗΣΙΟΔΟΥ

ΕΡΓΑ ΚΑΙ ΗΜΕΡΑΙ.

—   Μοῦϲαι Πιερίηθεν ἀοιδῇϲι κλείουϲαι,
— δεῦτε, Δί' ἐννέπετε ϲφέτερον πατέρ' ὑμνείουϲαι,
— ὅν τε διὰ βροτοὶ ἄνδρεϲ ὁμῶϲ ἄφατοί τε φατοί τε,
— ῥητοί τ' ἄρρητοί τε Διὸϲ μεγάλοιο ἕκητι·
—   ῥέα μὲν γὰρ βριάει, ῥέα δὲ βριάοντα χαλέπτει,
— ῥεῖα δ' ἀρίζηλον μινύθει καὶ ἄδηλον ἀέξει,
— ῥεῖα δέ τ' ἰθύνει ϲκολιὸν καὶ ἀγήνορα κάρφει
— Ζεὺϲ ὑψιβρεμέτηϲ, ὃϲ ὑπέρτατα δώματα ναίει.

—   *κλῦθι ἰδὼν αἰων τε, δίκῃ δ' ἴθυνε θέμιστας*
— *τύνη· ἐγὼ δέ κε Πέρσῃ ἐτήτυμα μυθησαίμην.*

Οὐκ ἄρα μοῦνον ἔην Ἐρίδων γένοϲ, ἀλλ' ἐπὶ γαῖαν
εἰϲὶ δύω· τὴν μέν κεν ἐπαινέϲϲειε νοήϲαϲ,
ἣ δ' ἐπιμωμητή· διὰ δ' ἄνδιχα θυμὸν ἔχουϲιν.
ἣ μὲν γὰρ πόλεμόν τε κακὸν καὶ δῆριν ὀφέλλει,
ϲχετλίη· οὔ τιϲ τήν γε φιλεῖ βροτόϲ, ἀλλ' ὑπ' ἀνάγκηϲ
ἀθανάτων βουλῇϲιν Ἔριν τιμῶϲι βαρεῖαν.
τὴν δ' ἑτέρην προτέρην μὲν ἐγείνατο Νὺξ ἐρεβεννή,
θῆκε δέ μιν Κρονίδηϲ ὑψίζυγοϲ, αἰθέρι ναίων,
γαίηϲ τ' ἐν ῥίζῃϲι καὶ ἀνδράϲι πολλὸν ἀμείνω.
ἥ τε καὶ ἀπάλαμόν περ ὅμωϲ ἐπὶ ἔργον ἐγείρει·
εἰϲ ἕτερον γάρ τίϲ τε ἰδὼν ἔργοιο χατίζων
πλούϲιον, ὃϲ ϲπεύδει μὲν ἀρόμμεναι ἠδὲ φυτεύειν
οἶκόν τ' εὖ θέϲθαι, ζηλοῖ δέ τε γείτονα γείτων
εἰϲ ἄφενον ϲπεύδοντ'· ἀγαθὴ δ' Ἔριϲ ἥδε βροτοῖϲι.

---

v. 2. δεῦτε δή.

Καὶ κεραμεὺc κεραμεῖ κοτέει καὶ τέκτονι τέκτων,
καὶ πτωχὸc πτωχῷ φθονέει καὶ ἀοιδὸc ἀοιδῷ.

ὦ Πέρcη, cὺ δὲ ταῦτα τεῷ ἐνικάτθεο θυμῷ·
μηδέ c' Ἔριc κακόχαρτοc ἀπ' ἔργου θυμὸν ἐρύκοι
νείκε' ὀπιπεύοντ', ἀγορῆc ἐπακουὸν ἐόντα.
ὥρη γάρ τ' ὀλίγη πέλεται νεικέων τ' ἀγορέων τε,
ᾧ τινι μὴ βίοc ἔνδον ἐπηετανὸc κατάκειται
ὡραῖοc, τὸν γαῖα φέρει, Δημήτεροc ἀκτήν.
τοῦ κε κορεccάμενοc νείκεα καὶ δῆριν ὀφέλλοιc
κτήμαc' ἐπ' ἀλλοτρίοιc· coὶ δ' οὐκ ἔτι δεύτερον ἔcται
ὧδ' ἔρδειν· ἀλλ' αὖθι διακρινώμεθα νεῖκοc
ἰθείῃcι δίκαιc, αἵ τ' ἐκ Διόc εἰcιν ἄριcται.
ἤδη μὲν γὰρ κλῆρον ἐδαccάμεθ', ἄλλα τε πολλὰ
ἁρπάζων ἐφόρειc, μέγα κυδαίνων βαcιλῆαc
δωροφάγουc, οἳ τήνδε δίκην ἐθέλουcι δικάccαι.

Νήπιοι· οὐδὲ ἴcαcιν, ὅcῳ πλέον ἥμιcυ παντόc,

οὐδ' ὅcον ἐν μαλάχῃ τε καὶ ἀcφοδέλῳ μέγ' ὄνειαρ.

Κρύψαντεc γὰρ ἔχουcι θεοὶ βίον ἀνθρώποιcι·
ῥηιδίωc γάρ κεν καὶ ἐπ' ἤματι ἐργάccαιο,
ὥc τέ cε † κεἰc ἐνιαυτὸν ἔχειν καὶ ἀεργὸν ἐόντα·
αἶψά κε πηδάλιον μὲν ὑπὲρ καπνοῦ καταθεῖο,
ἔργα βοῶν δ' ἀπόλοιτο καὶ ἡμιόνων ταλαεργῶν.

ἀλλὰ Ζεὺς ἔκρυψε χολωσάμενος φρεσὶν ᾗσιν,
ὅττι μιν ἐξαπάτησε Προμηθεὺς ἀγκυλομήτης·
τοὔνεκ' ἄρ' ἀνθρώποισιν ἐμήσατο κήδεα λυγρά·

κρύψε δὲ πῦρ· τὸ μὲν αὖθιc ἐὺc πάιc Ἰαπετοῖο
ἔκλεψ' ἀνθρώποιcι Διὸc παρὰ μητιόεντοc
ἐν κοίλῳ νάρθηκι, λαθὼν Δία τερπικέραυνον.
τὸν δὲ χολωcάμενοc προcέφη νεφεληγερέτα Ζεύc·
«Ἰαπετιονίδη, πάντων πέρι μήδεα εἰδώc,

---

v. 30. ὤρη. v. 48. ποικιλομήτης.

χαίρεις πῦρ κλέψας καὶ ἐμὰς φρένας ἠπεροπεύσας,
σοὶ δ᾽ αὐτῷ μέγα πῆμα καὶ ἀνδράσιν ἐσσομένοισι.
τοῖς δ᾽ ἐγὼ ἀντὶ πυρὸς δώσω κακόν, ᾧ κεν ἅπαντες
τέρπωνται κατὰ θυμὸν ἑὸν κακὸν ἀμφαγαπῶντες.»
ὣς ἔφατ᾽· ἐκ δ᾽ ἐγέλασσε πατὴρ ἀνδρῶν τε θεῶν τε.
Ἥφαιστον δ᾽ ἐκέλευσε περικλυτὸν ὅττι τάχιστα
γαῖαν ὕδει φύρειν, ἐν δ᾽ ἀνθρώπου θέμεν αὐδὴν
καὶ σθένος, ἀθανάταις δὲ θεαῖς εἰς ὦπα ἐίσκειν
παρθενικῆς καλὸν εἶδος ἐπήρατον· αὐτὰρ Ἀθήνην
ἔργα διδασκῆσαι, πολυδαίδαλον ἱστὸν ὑφαίνειν,
καὶ χάριν ἀμφιχέαι κεφαλῇ χρυσέην Ἀφροδίτην
καὶ πόθον ἀργαλέον καὶ γυιοκόρους μελεδῶνας·
ἐν δὲ θέμεν κύνεόν τε νόον καὶ ἐπίκλοπον ἦθος
Ἑρμείην ἤνωγε διάκτορον Ἀργειφόντην.
ὣς ἔφαθ᾽· οἳ δ᾽ ἐπίθοντο Διὶ Κρονίωνι ἄνακτι.
αὐτίκα δ᾽ ἐκ γαίης πλάσσε κλυτὸς Ἀμφιγυήεις
παρθένῳ αἰδοίῃ ἴκελον Κρονίδεω διὰ βουλάς·
(· ζῶσε δὲ καὶ κόσμησε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη·
ἀμφὶ δέ οἱ Χάριτές τε θεαὶ καὶ πότνια Πειθὼ
ὅρμους χρυσείους ἔθεσαν χροΐ· ἀμφὶ δὲ τήν γε
Ὧραι καλλίκομοι στέφον ἄνθεσιν εἰαρινοῖσι.
·) πάντα δέ οἱ χροΐ κόσμον ἐφήρμοσε Παλλὰς Ἀθήνη.
ἐν δ᾽ ἄρα οἱ στήθεσσι διάκτορος Ἀργεϊφόντης
ψεύδεά θ᾽ αἱμυλίους τε λόγους καὶ ἐπίκλοπον ἦθος
— τεῦξε, Διὸς βουλῇσι βαρυκτύπου· ἐν δ᾽ ἄρα φωνὴν
θῆκε θεῶν κῆρυξ, ὀνόμηνε δὲ τήνδε γυναῖκα
Πανδώρην, ὅτι πάντες Ὀλύμπια δώματ᾽ ἔχοντες
δῶρον ἐδώρησαν, πῆμ᾽ ἀνδράσιν ἀλφηστῇσιν.
αὐτὰρ ἐπεὶ δόλον αἰπὺν ἀμήχανον ἐξετέλεσσεν,
εἰς Ἐπιμηθέα πέμπε πατὴρ κλυτὸν Ἀργεϊφόντην
δῶρον ἄγοντα θεῶν, ταχὺν ἄγγελον· οὐδ᾽ Ἐπιμηθεὺς
ἐφράσαθ᾽, ὥς οἱ ἔειπε Προμηθεύς, μή ποτε δῶρον
δέξασθαι πὰρ Ζηνὸς Ὀλυμπίου, ἀλλ᾽ ἀποπέμπειν
ἐξοπίσω, μή πού τι κακὸν θνητοῖσι γένηται.
αὐτὰρ ὃ δεξάμενος, ὅτε δὴ κακὸν εἶχ᾽, ἐνόησε.

---

v. 66. γυιοβόρους

Πρὶν μὲν † ζώεσκον ἐπὶ χθονὶ φῦλ᾽ ἀνθρώπων
νόσφιν ἄτερ τε κακῶν καὶ ἄτερ χαλεποῖο πόνοιο
νούσων τ᾽ ἀργαλέων, αἵ τ᾽ ἀνδράσι κῆρας ἔδωκαν.
ἀλλὰ γυνὴ χείρεσσι πίθου μέγα πῶμ᾽ ἀφελοῦσα
ἐσκέδασ᾽· ἀνθρώποισι δ᾽ ἐμήσατο κήδεα λυγρά.
μούνη δ᾽ αὐτόθι Ἐλπὶς ἐν ἀρρήκτοισι δόμοισιν
ἔνδον ἔμιμνε πίθου ὑπὸ χείλεσιν, οὐδὲ θύραζε
ἐξέπτη· πρόσθεν γὰρ ἐπέμβαλε πῶμα πίθοιο
αἰγιόχου βουλῇσι Διὸς νεφεληγερέταο·
ἄλλα δὲ μυρία λυγρὰ κατ᾽ ἀνθρώπους ἀλάληται.
πλείη μὲν γὰρ γαῖα κακῶν, πλείη δὲ θάλασσα·
νοῦσοι δ᾽ ἀνθρώποισιν ἐφ᾽ ἡμέρῃ ἠδ᾽ ἐπὶ νυκτὶ
αὐτόματοι φοιτῶσι, κακὰ θνητοῖσι φέρουσαι
— σιγῇ, ἐπεὶ φωνὴν ἐξείλετο μητίετα Ζεύς.

οὕτως οὔ τί πῃ ἔστι Διὸς νόον ἐξαλέασθαι.

εἰ δ᾽ ἐθέλεις, ἕτερόν τοι ἐγὼ λόγον ἐκκορυφώσω
εὖ καὶ ἐπισταμένως· σὺ δ᾽ ἐνὶ φρεσὶ βάλλεο σῇσιν.

†Ὡς ὁμόθεν γεγάασι θεοὶ θνητοί τ᾽ ἄνθρωποι.

Χρύσεον μὲν πρώτιστα γένος μερόπων ἀνθρώπων
ἀθάνατοι ποίησαν Ὀλύμπια δώματ᾽ ἔχοντες·
οἳ μὲν ἐπὶ Κρόνου ἦσαν, ὅτ᾽ οὐρανῷ ἐμβασίλευεν,
ὥς τε θεοὶ δ᾽ ἔζωον, ἀκηδέα θυμὸν ἔχοντες,
νόσφιν ἄτερ τε πόνων καὶ ὀιζύος· οὐδέ τι δειλὸν
γῆρας ἐπῆν, αἰεὶ δὲ πόδας καὶ χεῖρας ὁμοῖοι
τέρποντ᾽ ἐν θαλίῃσι κακῶν ἔκτοσθεν ἁπάντων·
θνῆσκον δ᾽ ὥς ὕπνῳ δεδμημένοι. ἐσθλὰ δὲ πάντα
τοῖσιν ἔην· καρπὸν δ᾽ ἔφερε ζείδωρος ἄρουρα
αὐτομάτη πολλόν τε καὶ ἄφθονον· οἳ δ᾽ ἐθελημοὶ
ἥσυχοι ἔργ᾽ ἐνέμοντο σὺν ἐσθλοῖσιν πολέεσσιν.

αἶψα γὰρ ἐν κακότητι βροτοὶ καταγηράσκουσιν· 93

---

v. 96. πίθοισιν

αὐτὰρ ἐπεὶ μὲν τοῦτο γένος κατὰ γαῖα κάλυψε,
τοὶ μὲν δαίμονές εἰσι Διὸς μεγάλου διὰ βουλὰς
ἐσθλοί, ἐπιχθόνιοι, φύλακες θνητῶν ἀνθρώπων,
οἵ ῥα φυλάσσουσίν τε δίκας καὶ σχέτλια ἔργα,
ἠέρα ἑσσάμενοι πάντῃ φοιτῶντες ἐπ' αἶαν,
πλουτοδόται· καὶ τοῦτο γέρας βασιλήιον ἔσχον.
δεύτερον αὖτε γένος πολὺ χειρότερον μετόπισθεν
ἀργύρεον ποίησαν Ὀλύμπια δώματ' ἔχοντες,
χρυσέῳ οὔτε φυὴν ἐναλίγκιον οὔτε νόημα.
ἀλλ' ἑκατὸν μὲν παῖς ἔτεα παρὰ μητέρι κεδνῇ
ἐτρέφετ' ἀτάλλων μέγα νήπιος ᾧ ἐνὶ οἴκῳ·
ἀλλ' ὅτ' ἄρ' ἡβήσαι τε καὶ ἥβης μέτρον ἵκοιτο,
παυρίδιον ζώεσκον ἐπὶ χρόνον ἄλγε' ἔχοντες
ἀφραδίῃς· ὕβριν γὰρ ἀτάσθαλον οὐκ ἐδύναντο
ἀλλήλων ἀπέχειν, οὐδ' ἀθανάτους θεραπεύειν
ἤθελον, οὐδ' ἔρδειν μακάρων ἱεροῖς ἐπὶ βωμοῖς,
ἣ θέμις ἀνθρώποισι κατ' ἤθεα. τοὺς μὲν ἔπειτα
Ζεὺς Κρονίδης ἔκρυψε χολούμενος, οὕνεκα τιμὰς
οὐκ ἐδίδων μακάρεσσι θεοῖς, οἳ Ὄλυμπον ἔχουσιν.
αὐτὰρ ἐπεὶ καὶ τοῦτο γένος κατὰ γαῖα κάλυψε,
τοὶ μὲν ὑποχθόνιοι μάκαρες θνητοὶ καλέονται
δεύτεροι, ἀλλ' ἔμπης τιμὴ καὶ τοῖσιν ὀπηδεῖ.
Ζεὺς δὲ πατὴρ τρίτον ἄλλο γένος μερόπων ἀνθρώπων
χάλκειον ποίησ' οὐκ ἀργυρῷ οὐδὲν ὁμοῖον,
ἐκ μελιᾶν, δεινόν τε καὶ ὄμβριμον, οἷσιν Ἄρηος
ἔργ' ἔμελε στονόεντα καὶ ὕβριες· οὐδέ τι σῖτον
ἤσθιον, ἀλλ' ἀδάμαντος ἔχον κρατερόφρονα θυμὸν
ἄπλαστοι· μεγάλη δὲ βίη καὶ χεῖρες ἄαπτοι
ἐξ ὤμων ἐπέφυκον ἐπὶ στιβαροῖσι μέλεσσι.
τῶν δ' ἦν χάλκεα μὲν τεύχεα, χάλκεοι δέ τε οἶκοι,
χαλκῷ δ' εἰργάζοντο· μέλας δ' οὐκ ἔσκε σίδηρος.

ἀφνειοὶ μήλοισι, φίλοι μακάρεσσι θεοῖσιν.

---

v. 122 sq. οἳ μὲν δαίμονες ἁγνοὶ ἐπιχθόνιοι καλέονται (τελέθουσιν) | ἐσθλοὶ ἀλεξίκακοι φύλακες v. 123. ἁγνοὶ ἐπιχθόνιοι φύλακες μερόπων v. 139. ἐδίδουν v. 141. φύλακες θνητοὶ v. 149. στιβαροῖς μελέεσσι

καὶ τοὶ μὲν χείρεϲϲιν ὑπὸ ϲφετέρῃϲι δαμέντεϲ
βῆϲαν ἐϲ εὐρώεντα δόμον κρυεροῦ Ἀΐδαο,
νώνυμνοι· θάνατοϲ δὲ καὶ ἐκπάγλουϲ περ ἐόνταϲ
εἷλε μέλαϲ, λαμπρὸν δ' ἔλιπον φάοϲ Ἠελίοιο
  αὐτὰρ ἐπεὶ καὶ τοῦτο γένοϲ κατὰ γαῖα κάλυψεν,
αὖτιϲ ἔτ' ἄλλο τέταρτον ἐπὶ χθονὶ πουλυβοτείρῃ
Ζεὺϲ Κρονίδηϲ ποίηϲε δικαιότερον καὶ ἄρειον,
ἀνδρῶν ἡρώων θεῖον γένοϲ, οἳ καλέονται
ἡμίθεοι προτέρῃ γενεῇ κατ' ἀπείρονα γαῖαν.
καὶ τοὺϲ μὲν πόλεμόϲ τε κακὸϲ καὶ φύλοπιϲ αἰνὴ
τοὺϲ μὲν ἐφ' ἑπταπύλῳ Θήβῃ, Καδμηίδι γαίῃ,
ὤλεϲε μαρναμένουϲ μήλων ἕνεκ' Οἰδιπόδαο,
τοὺϲ δὲ καὶ ἐν νήεϲϲιν ὑπὲρ μέγα λαῖτμα θαλάϲϲηϲ
ἐϲ Τροίην ἀγαγὼν Ἑλένηϲ ἕνεκ' ἠυκόμοιο.
ἔνθ' ἤτοι τοὺϲ μὲν θανάτου τέλοϲ ἀμφεκάλυψε·
τοῖϲ δὲ δίχ' ἀνθρώπων βίοτον καὶ ἤθε' ὀπάϲϲαϲ
Ζεὺϲ Κρονίδηϲ κατένaϲϲε πατὴρ ἐϲ πείρατα γαίηϲ·
— καὶ τοὶ μὲν ναίουϲιν ἀκηδέα θυμὸν ἔχοντεϲ
— ἐν μακάρων νήϲοιϲι παρ' Ὠκεανὸν βαθυδίνην,
— ὄλβιοι ἥρωεϲ· τοῖϲιν μελιηδέα καρπὸν
— τρὶϲ ἔτεοϲ θάλλοντα φέρει ζείδωροϲ ἄρουρα.
  μηκέτ' ἔπειτ' ὤφειλον ἐγὼ πέμπτοιϲι μετεῖναι
ἀνδράϲιν, ἀλλ' ἢ πρόϲθε θανεῖν ἢ ἔπειτα γενέϲθαι·
νῦν γὰρ δὴ γένοϲ ἐϲτὶ ϲιδήρεον· οὐδέ ποτ' ἦμαρ
παύϲονται καμάτου καὶ ὀιζύοϲ οὐδέ τι νύκτωρ
φθειρόμενοι· χαλεπὰϲ δὲ θεοὶ δώϲουϲι μερίμναϲ.

ἀλλ' ἔμπηϲ καὶ τοῖϲι μεμίξεται ἐϲθλὰ κακοῖϲι.

Ζεὺϲ δ' ὀλέϲει καὶ τοῦτο γένοϲ μερόπων ἀνθρώπων,
εὖτ' ἂν γεινόμενοι πολιοκρόταφοι τελέθωϲιν.
  οὐδὲ πατὴρ παίδεϲϲιν ὁμοίιοϲ οὐδέ τι παῖδεϲ,
οὐδὲ ξεῖνοϲ ξεινοδόκῳ καὶ ἑταῖροϲ ἑταίρῳ,
οὐδὲ καϲίγνητοϲ φίλοϲ ἔϲϲεται, ὡϲ τὸ πάροϲ περ·
ϵ αἶψα δὲ γηράϲκονταϲ ἀτιμήϲουϲι τοκῆαϲ·
ϵ μέμψονται δ' ἄρα τοὺϲ χαλεποῖϲ βάζοντ' ἐπέεϲϲι

— *τηλοῦ ἀπ' ἀθανάτων, τοῖσιν Κρόνος ἐμβασίλευε.* 169

---

v. 186. βάζοντεϲ ἔπεϲϲι

•) σχέτλιοι, † οὔτε θεῶν ὄπιν εἰδότες· οὐδὲ μὲν οἵ γε
•) γηράντεσσι τοκεῦσιν ἀπὸ θρεπτήρια δοῖεν,
χειροδίκαι· ἕτερος δ' ἑτέρου πόλιν ἐξαλαπάξει.
οὐδέ τις εὐόρκου χάρις ἔσσεται οὐδὲ δικαίου,
οὔτ' ἀγαθοῦ· μᾶλλον δὲ κακῶν ῥεκτῆρα καὶ ὕβριν
ἀνέρα τιμήσουσι· δίκη δ' ἐν χερσὶ καὶ αἰδὼς
οὐκ ἔσται· βλάψει δ' ὁ κακὸς τὸν ἀρείονα φῶτα
μύθοισι σκολιοῖς ἐνέπων, ἐπὶ δ' ὅρκον ὀμεῖται·
ζῆλος δ' ἀνθρώποισιν ὀιζυροῖσιν ἅπασι
δυσκέλαδος κακόχαρτος ὁμαρτήσει στυγερώπης.

καὶ τότε δὴ πρὸς Ὄλυμπον ἀπὸ χθονὸς εὐρυοδείης,
λευκοῖσιν φαρέεσσι καλυψαμένω χρόα καλόν,
ἀθανάτων μετὰ φῦλον ἴτην, προλιπόντ' ἀνθρώπους,
Αἰδὼς καὶ Νέμεσις. τὰ δὲ λείψεται ἄλγεα λυγρὰ
θνητοῖς ἀνθρώποισι· κακοῦ δ' οὐκ ἔσσεται ἀλκή.

νῦν δ' αἶνον βασιλεῦσιν ἐρέω φρονέουσι καὶ αὐτοῖς·
ὧδ' ἴρηξ προσέειπεν ἀηδόνα ποικιλόδειρον
ὕψι μάλ' ἐν νεφέεσσι φέρων, ὀνύχεσσι μεμαρπώς·
ἣ δ' ἐλεὸν γναμπτοῖσι πεπαρμένη ἀμφ' ὀνύχεσσι
μύρετο· τὴν δ' ὅ γ' ἐπικρατέως πρὸς μῦθον ἔειπε·
«δαιμονίη, τί λέληκας; ἔχει νύ σε πολλὸν ἀρείων·
τῇ δ' εἶς, ᾗ σ' ἂν ἐγώ περ ἄγω καὶ ἀοιδὸν ἐοῦσαν·
δεῖπνον δ', αἴ κ' ἐθέλω, ποιήσομαι ἠὲ μεθήσω.
—*ἄφρων δ', ὅς κ' ἐθέλῃ πρὸς κρείσσονας ἀντιφερίζειν·*
—*νίκης τε στέρεται, πρός τ' αἴσχεσιν ἄλγεα πάσχει.»*
ὣς ἔφατ' ὠκυπέτης ἴρηξ, τανυσίπτερος ὄρνις.
ὦ Πέρση, σὺ δ' ἄκουε δίκης, μηδ' ὕβριν ὄφελλε.
ὕβρις γάρ τε κακὴ δειλῷ βροτῷ, οὐδὲ μὲν ἐσθλὸς
ῥηιδίως φερέμεν δύναται, βαρύθει δέ θ' ὑπ' αὐτῆς
ἐγκύρσας ἄτῃσιν· ὁδὸς δ' ἑτέρηφι παρελθεῖν
κρείσσων ἐς τὰ δίκαια· δίκη δ' ὑπὲρ ὕβριος ἴσχει
ἐς τέλος ἐξελθοῦσα· παθὼν δέ τε νήπιος ἔγνω.

αὐτίκα γὰρ τρέχει Ὅρκος ἅμα σκολιῇσι δίκῃσι.

τῆς δὲ Δίκης ῥόθος ἑλκομένης, ᾗ κ' ἄνδρες ἄγωσι

δωροφάγοι, σκολιῇς δὲ δίκῃς κρίνωσι θέμιστας.
ἣ δ' ἕπεται κλαίουσα πόλιν καὶ ἤθεα λαῶν,
ἠέρα ἑσσαμένη, κακὸν ἀνθρώποισι φέρουσα,
οἵ τέ μιν ἐξελάσωσι καὶ οὐκ ἰθεῖαν ἔνειμαν.

Οἳ δὲ δίκας ξείνοισι καὶ ἐνδήμοισι διδοῦσιν
ἰθείας καὶ μή τι παρεκβαίνουσι δικαίου,
(· τοῖσι τέθηλε πόλις, λαοὶ δ' ἀνθεῦσιν ἐν αὐτῇ·
(· εἰρήνη δ' ἀνὰ γῆν κουροτρόφος, οὐδέ ποτ' αὐτοῖς
(· ἀργαλέον πόλεμον τεκμαίρεται εὐρύοπα Ζεύς·
·) οὐδέ ποτ' ἰθυδίκῃσι μετ' ἀνδράσι λιμὸς ὀπηδεῖ
·) οὐδ' ἄτη, θαλίῃς δὲ μεμηλότα ἔργα νέμονται.
·) τοῖσι φέρει μὲν γαῖα πολὺν βίον, οὔρεσι δὲ δρῦς
·) ἄκρη μέν τε φέρει βαλάνους, μέσση δὲ μελίσσας,
·) εἰροπόκοι δ' ὄιες μαλλοῖς καταβεβρίθασι,
·) τίκτουσιν δὲ γυναῖκες ἐοικότα τέκνα τοκεῦσι.
(· θάλλουσιν δ' ἀγαθοῖσι διαμπερές· οὐδ' ἐπὶ νηῶν
(· νίσσονται, καρπὸν δὲ φέρει ζείδωρος ἄρουρα.
οἷς δ' ὕβρις τε μέμηλε κακὴ καὶ σχέτλια ἔργα,
(· τοῖς δὲ δίκην Κρονίδης τεκμαίρεται εὐρύοπα Ζεύς.

πολλάκι καὶ ξύμπασα πόλις κακοῦ ἀνδρὸς ἀπηύρα,
ὅς τις ἀλιτραίνει καὶ ἀτάσθαλα μηχανάαται.

·) τοῖσιν δ' οὐρανόθεν μέγ' ἐπήγαγε πῆμα Κρονίων,
·) λιμὸν ὁμοῦ καὶ λοιμόν· ἀποφθινύθουσι δὲ λαοί·
·) — οὐδὲ γυναῖκες τίκτουσιν· μινύθουσι δὲ οἶκοι
— *Ζηνὸς φραδμοσύνῃσιν Ὀλυμπίου. ἄλλοτε δ' αὖτε*
(· ἢ τῶν γε στρατὸν εὐρὺν ἀπώλεσεν ἢ ὅ γε τεῖχος,
(· ἢ νέας ἐν πόντῳ Κρονίδης ἀποτίνυται αὐτῶν.

ὦ βασιλεῖς, ὑμεῖς δὲ καταφράζεσθε καὶ αὐτοὶ
τήνδε δίκην· ἐγγὺς γὰρ ἐν ἀνθρώποισιν ἐόντες
ἀθάνατοι φράζονται, ὅσοι σκολιῇσι δίκῃσιν

---

v. 235. γονεῦσι v. 240. πολλάκι δὴ v. 241. ὅς κεν ἀλιτραίνῃ μητιάαται v. 247. πόντῳ ἀποτίνυται εὐρύοπα Ζεύς v. 250. ἀθάνατοι λεύσσουσιν

ἀλλήλουϲ τρίβουϲι θεῶν ὄπιν οὐκ ἀλέγοντεϲ.

τρὶϲ γὰρ μυρίοι εἰϲὶν ἐπὶ χθονὶ πουλυβοτείρῃ
ἀθάνατοι Ζηνὸϲ φύλακεϲ θνητῶν ἀνθρώπων,
οἵ ῥα φυλάϲϲουϲίν τε δίκαϲ καὶ ϲχέτλια ἔργα,
ἠέρα ἑϲϲάμενοι πάντῃ φοιτῶντεϲ ἐπ' αἶαν.

Ἡ δέ τε παρθένοϲ ἐϲτὶ Δίκη, Διὸϲ ἐκγεγαυῖα,
κυδρή τ' αἰδοίη τε θεοῖϲ, οἳ Ὄλυμπον ἔχουϲι·
καί ῥ' ὁπότ' ἄν τίϲ μιν βλάπτῃ ϲκολιῶϲ ὀνοτάζων,
αὐτίκα πὰρ Διὶ πατρὶ καθεζομένη Κρονίωνι
γηρύετ' ἀνθρώπων ἄδικον νόον, ὄφρ' ἀποτίϲῃ

δῆμοϲ ἀταϲθαλίαϲ † βαϲιλήων, οἳ λυγρὰ νοεῦντεϲ
ἄλλῃ παρκλίνωϲι δίκαϲ ϲκολιῶϲ ἐνέποντεϲ.

ταῦτα φυλασσόμενοι, βασιλῆες, † ἰθύνετε † δίκας,
δωροφάγοι, σκολιῶν δὲ δικῶν ἐπὶ πάγχυ λάθεσθε.

Οἷ τ' αὐτῷ κακὰ τεύχει ἀνὴρ ἄλλῳ κακὰ τεύχων.

Ἡ δὲ κακὴ βουλὴ τῷ βουλεύϲαντι κακίϲτη.

— πάντα ἰδὼν Διὸϲ ὀφθαλμὸϲ καὶ πάντα νοήϲαϲ
— καί νυ τάδ', αἴ κ' ἐθέλῃϲ', ἐπιδέρκεται, οὐδέ ἑ λήθει,
— οἵην δὴ καὶ τήνδε δίκην πόλιϲ ἐντὸϲ ἐέργει.

— νῦν δὴ ἐγὼ μήτ' αὐτὸϲ ἐν ἀνθρώποιϲι δίκαιοϲ
— εἴην μήτ' ἐμὸϲ υἱόϲ, ἐπεὶ κακὸν ἄνδρα δίκαιον
— ἔμμεναι, εἰ μείζω γε δίκην ἀδικώτεροϲ ἕξει.

— ἀλλὰ τά γ' οὔπω ἔολπα τελεῖν Δία τερπικέραυνον.

ὦ Πέρϲη, ϲὺ δὲ ταῦτα μετὰ φρεϲὶ βάλλεο ϲῇϲι,
καί νυ δίκηϲ ἐπάκουε, βίηϲ δ' ἐπιλήθεο πάμπαν·

v. 253. δαίμονεϲ ἀθάνατοι φύλακεϲ μερόπων ἀνθρώπων
v. 273. Δία μητιόεντα

τόνδε γὰρ ἀνθρώποιςι νόμον διέταξε Κρονίων,
ἰχθύςι μὲν καὶ θηρςὶ καὶ οἰωνοῖς πετεηνοῖς
ἔςθειν ἀλλήλους, ἐπεὶ οὐ δίκη ἐςτὶν ἐν αὐτοῖς·
ἀνθρώποιςι δ' ἔδωκε δίκην, ἣ πολλὸν ἀρίςτη

γίγνεται. εἰ γάρ τίς κ' ἐθέλῃ τὰ δίκαι' ἀγορεῦςαι
γιγνώςκων, τῷ μέν τ' ὄλβον διδοῖ εὐρύοπα Ζεύς·
ὃς δέ κε μαρτυρίῃςιν ἑκὼν ἐπίορκον ὀμόςςας
ψεύςεται, ἐν δὲ δίκην βλάψας νήκεςτον † ἀάςθη,
τοῦ δέ τ' ἀμαυροτέρη γενεὴ μετόπιςθε λέλειπται·
ἀνδρὸς δ' εὐόρκου γενεὴ μετόπιςθεν ἀμείνων.

coὶ δ' ἐγὼ ἐςθλὰ νοέων ἐρέω, μέγα νήπιε Πέρςη·
τὴν μέν τοι κακότητα καὶ ἰλαδὸν ἔςτιν ἑλέςθαι
ῥηιδίως· ὀλίγη μὲν ὁδός, μάλα δ' ἐγγύθι ναίει·
τῆς δ' ἀρετῆς ἱδρῶτα θεοὶ προπάροιθεν ἔθηκαν
ἀθάνατοι· μακρὸς δὲ καὶ ὄρθιος οἶμος ἐς αὐτὴν
καὶ τρηχὺς τὸ πρῶτον· ἐπὴν δ' εἰς ἄκρον ἵκηται,
ῥηιδίη δὴ ἔπειτα πέλει χαλεπή περ ἐοῦςα.

Οὗτος μὲν πανάριςτος, ὃς αὐτῷ πάντα νοήςῃ
φραςςάμενος, τά κ' ἔπειτα καὶ ἐς τέλος ᾖςιν ἀμείνω·
ἐςθλὸς δ' αὖ κἀκεῖνος, ὃς εὖ εἰπόντι πίθηται.
ὃς δέ κε μήτ' αὐτῷ νοέῃ μήτ' ἄλλου ἀκούων
ἐν θυμῷ βάλληται, ὃ δ' αὖτ' ἀχρήιος ἀνήρ.

ἀλλὰ cύ γ' ἡμετέρης μεμνημένος αἰὲν ἐφετμῆς
ἐργάζευ, Πέρςη, δῖον γένος, ὄφρα cε λιμὸς
ἐχθαίρῃ, φιλέῃ δέ c' ἐυςτέφανος Δημήτηρ
αἰδοίη, βιότου δὲ τεὴν † πίμπληςι καλιήν·
λιμὸς γάρ τοι πάμπαν ἀεργῷ cύμφορος ἀνδρί.

Τῷ δὲ θεοὶ νεμεςῶςι καὶ ἀνέρες, ὅς κεν ἀεργὸς
ζώῃ, κηφήνεςςι κοθούροις εἴκελος ὁρμήν,

v. 280. ἀγορεύειν v. 283. βλάψῃ νήκεςτον ἀαςθείς
v. 288. λείη μὲν ὁδός v. 290. ἐπ' αὐτὴν v. 291. ἵκηαι
v. 293. αὐτὸς πάντα v. 296. αὐτὸς νοέῃ v. 304. κοτούροις ὀργήν

οἵ τε μελιccάων κάματον τρύχουcιν ἀεργοὶ
ἔcθοντεc· coὶ δ' ἔργα φίλ' ἔcτω μέτρια κοcμεῖν,
ὥc κέ τοι ὡραίου βιότου πλήθωcι καλιαί.

Ἐξ ἔργων ἄνδρεc πολύμηλοί τ' ἀφνειοί τε,
καί τ' ἐργαζόμενοc πολὺ φίλτεροc ἀθανάτοιcιν.

Ἔργον δ' οὐδὲν ὄνειδοc, ἀεργίη δέ τ' ὄνειδοc.

Εἰ δέ κεν ἐργάζῃ, τάχα cε ζηλώcει ἀεργὸc
πλουτεῦντα· πλούτῳ δ' ἀρετὴ καὶ κῦδοc ὀπηδεῖ.

δαίμονι † δ' οἷοc ἔηcθα, τὸ ἐργάζεcθαι ἄμεινον,
εἴ κεν ἀπ' ἀλλοτρίων κτεάνων ἀεcίφρονα θυμὸν
εἰc ἔργον τρέψαc μελετᾷc βίου, ὥc cε κελεύω.

Αἰδώc τοι πρὸc ἀνολβίῃ, θάρcοc δὲ πρὸc ὄλβῳ.

Χρήματα δ' οὐχ ἁρπακτά, θεόcδοτα πολλὸν ἀμείνω·
εἰ γάρ τιc καὶ χερcὶ βίῃ μέγαν ὄλβον ἕληται
ἢ ὅ γ' ἀπὸ γλώccηc ληίccεται, οἷά τε πολλὰ
γίγνεται, εὖτ' ἂν δὴ κέρδοc νόον ἐξαπατήcῃ
ἀνθρώπων, αἰδῶ δέ τ' ἀναιδείη κατοπάζῃ,
ῥεῖα δέ μιν μαυροῦcι θεοί, μινύθουcι δὲ οἶκοι
ἀνέρι τῷ, παῦρον δέ τ' ἐπὶ χρόνον ὄλβοc ὀπηδεῖ.

Ἶcον δ' ὅc θ' ἱκέτην ὅc τε ξεῖνον κακὸν † ἔρξει,
ὅc τε καcιγνήτοιο ἑοῦ ἀνὰ δέμνια † βαίνοι,
κρυπταδίης εὐνῆς ἀλόχου, παρακαίρια ῥέζων,
ὅc τέ τευ ἀφραδίῃc ἀλιταίνεται ὀρφανὰ τέκνα,
ὅc τε γονῆα γέροντα κακῷ ἐπὶ γήραοc οὐδῷ
νεικείει χαλεποῖcι καθαπτόμενοc ἐπέεccι·
τῷ δή τοι Ζεὺc αὐτὸc ἀγαίεται, ἐc δὲ τελευτὴν
ἔργων ἀντ' ἀδίκων χαλεπὴν ἐπέθηκεν ἀμοιβήν.

---

310 *ἔσσεαι ἠδὲ βροτοῖς· μάλα γὰρ στυγέουσιν ἀεργόν.*

317 — *Αἰδὼς δ' οὐκ ἀγαθὴ κεχρημένον ἄνδρα κομίζει,*
— *αἰδώς, ἥ τ' ἄνδρας μέγα σίνεται ἠδ' ὀνίνησιν.*

Ἀλλὰ ϲὺ τῶν μὲν πάμπαν ἔεργ᾽ ἀεϲίφρονα θυμόν·
κὰδ δύναμιν δ᾽ ἔρδειν ἱέρ᾽ ἀθανάτοιϲι θεοῖϲιν
ἁγνῶϲ καὶ καθαρῶϲ, ἐπὶ δ᾽ ἀγλαὰ μηρία καίειν·
ἄλλοτε δὲ ϲπονδῇϲ θυέεϲϲί τε ἱλάϲκεϲθαι,
ἠμὲν ὅτ᾽ εὐνάζῃ καὶ ὅτ᾽ ἂν φάοϲ ἱερὸν ἔλθῃ,
(· ὥϲ κέ τοι ἵλαον κραδίην καὶ θυμὸν ἔχωϲιν,
·) ὄφρ᾽ ἄλλων ὠνῇ κλῆρον, μὴ τὸν τεὸν ἄλλοϲ.

Τὸν φιλέοντ᾽ ἐπὶ δαῖτα καλεῖν, τὸν δ᾽ ἐχθρὸν ἐᾶϲαι,
τὸν δὲ μάλιϲτα καλεῖν, ὅϲ τιϲ ϲέθεν ἐγγύθι ναίει·
εἰ γάρ τοι καὶ χρῆμ᾽ ἐγκώμιον ἄλλο γένηται,
γείτονεϲ ἄζωϲτοι ἔκιον, ζώϲαντο δὲ πηοί.

Πῆμα κακὸϲ γείτων, ὅϲϲον τ᾽ ἀγαθὸϲ μέγ᾽ ὄνειαρ.

Ἔμμορέ τοι τιμῆϲ, ὅϲ τ᾽ ἔμμορε γείτονοϲ ἐϲθλοῦ.

Οὐδ᾽ ἂν βοῦϲ ἀπόλοιτ᾽, εἰ μὴ γείτων κακὸϲ εἴη.

Εὖ μὲν μετρεῖϲθαι παρὰ γείτονοϲ, εὖ δ᾽ ἀποδοῦναι
αὐτῷ τῷ μέτρῳ, καὶ λώιον, αἴ κε δύνηαι,
ὡϲ ἂν χρηίζων καὶ ἐϲ ὕϲτερον ἄρκιον εὕρῃϲ.

Μὴ κακὰ κερδαίνειν· κακὰ κέρδεα ἶϲ᾽ ἄτῃϲι.

— *Τὸν φιλέοντα φιλεῖν καὶ τῷ προσιόντι προσεῖναι,*
— *καὶ δόμεν, ὅς κεν δῷ, καὶ μὴ δόμεν, ὅς κεν μὴ δῷ.*

— *Δώτῃ μέν τις ἔδωκεν, ἀδώτῃ δ᾽ οὔ τις ἔδωκε.*

Δὼϲ ἀγαθή, ἅρπαξ δὲ κακή, θανάτοιο δότειρα.

Ὃϲ μὲν γάρ κεν ἀνὴρ ἐθέλων, ὅ γε καὶ μέγα δώῃ,
χαίρει τῷ δώρῳ καὶ τέρπεται ὃν κατὰ θυμόν·

---

v. 344. ἐγχώριον v. 357. κἂν μέγα

ὃϲ δέ κεν αὐτὸϲ ἕληται ἀναιδείηφι πιθήϲαϲ
καί τε ϲμικρὸν ἐόν, τό γ᾽ ἐπάχνωϲεν φίλον ἦτορ. 360

Εἰ γάρ κεν καὶ ϲμικρὸν ἐπὶ ϲμικρῷ καταθεῖο
καὶ θαμὰ τοῦτ᾽ ἔρδοιϲ, τάχα κεν μέγα καὶ τὸ γένοιτο.

Ὃϲ δ᾽ ἐπ᾽ ἐόντι φέρει, ὃ δ᾽ ἀλύξεται αἴθοπα λιμόν.

Οὐ δὲ τό γ᾽ εἰν οἴκῳ κατακείμενον ἀνέρα κήδει.

Οἴκοι βέλτερον εἶναι, ἐπεὶ βλαβερὸν τὸ θύρηφιν. 365

Ἐϲθλὸν μὲν παρεόντοϲ ἑλέϲθαι, πῆμα δὲ θυμῷ
χρηίζειν ἀπεόντοϲ· ἅ ϲε φράζεϲθαι ἄνωγα.

Ἀρχομένου δὲ πίθου καὶ λήγοντοϲ κορέϲαϲθαι,
μεϲϲόθι φείδεϲθαι· δεινὴ δ᾽ ἐν πυθμένι φειδώ. 369

Μὴ δὲ γυνή ϲε νόον πυγοϲτόλοϲ ἐξαπατάτω, 373
αἱμύλα κωτίλλουϲα, τεὴν διφῶϲα καλιήν.

— Ὃϲ δὲ γυναικὶ πέποιθε, πέποιθ᾽ ὅ γε φηλήτῃϲιν.

Μουνογενὴϲ δὲ πάιϲ εἴη πατρώιον οἶκον 376
φερβέμεν· ὣϲ γὰρ πλοῦτοϲ ἀέξεται ἐν μεγάροιϲι.

ῥεῖα δέ κε πλεόνεϲϲι πόροι Ζεὺϲ ἄϲπετον ὄλβον. 379

Πλείων μὲν πλεόνων μελέτη, μείζων δ᾽ ἐπιθήκη.

σοὶ δ᾽ εἰ πλούτου θυμὸς ἐέλδεται ἐν φρεσὶν ᾗσιν, 381

— *Μισθὸς δ᾽ ἀνδρὶ φίλῳ εἰρημένος ἄρκιος ἔστω.* 370
— *Καί τε κασιγνήτῳ γελάσας ἐπὶ μάρτυρα θέσθαι.*
— *Πίστεις δ᾽ ἄρα† ὁμῶς καὶ ἀπιστίαι ὤλεσαν ἄνδρας.*

— *γηραιὸς δὲ θάνοις ἕτερον παῖδ᾽ ἐγκαταλείπων.* 378

v. 369. δειλὴ v. 375. φιλήτῃϲι v. 376 (omisso v. 377) μουνογενὴϲ δὲ πάιϲ ϲώζοι πατρώιον οἶκον v. 381. φρεϲὶ ϲῇϲιν

ὧδ' ἔρδειν, καὶ ἔργον ἐπ' ἔργῳ ἐργάζεσθαι.

Πληιάδων Ἀτλαγενέων ἐπιτελλομενάων
ἄρχεσθ' ἀμήτου, ἀρότοιο δὲ δυσομενάων·
αἳ δή τοι νύκτας τε καὶ ἤματα τεσσαράκοντα
κεκρύφαται, αὖτις δὲ περιπλομένου ἐνιαυτοῦ
φαίνονται τὰ πρῶτα χαρασσομένοιο σιδήρου.
οὗτός τοι πεδίων πέλεται νόμος, οἵ τε θαλάσσης
ἐγγύθι ναιετάουσ', οἵ τ' ἄγκεα βησσήεντα,
πόντου κυμαίνοντος ἀπόπροθι, πίονα χῶρον
ναίουσιν. γυμνὸν σπείρειν, γυμνὸν δὲ βοωτεῖν,
γυμνὸν δ' ἀμάειν, εἴ χ' ὥρια πάντ' ἐθέλησθα
ἔργα κομίζεσθαι Δημήτερος, ὥς τοι ἕκαστα
ὥρι' ἀέξηται, μή πως τὰ μέταζε χατίζων
πτώσσῃς ἀλλοτρίους οἴκους καὶ μηδὲν ἀνύσσῃς.
ὡς καὶ νῦν ἐπ' ἔμ' ἦλθες· ἐγὼ δέ τοι οὐκ ἐπιδώσω,
οὐδ' ἐπιμετρήσω· ἐργάζευ, νήπιε Πέρση,
ἔργα, τά τ' ἀνθρώποισι θεοὶ διετεκμήραντο,
μή ποτε σὺν παίδεσσι γυναικί τε θυμὸν ἀχεύων
ζητεύῃς βίοτον κατὰ γείτονας, οἳ δ' ἀμελῶσι.
δὶς μὲν γὰρ καὶ τρὶς τάχα τεύξεαι· ἢν δ' ἔτι λυπῇς,
χρῆμα μὲν οὐ πρήξεις, σὺ δ' ἐτώσια πόλλ' ἀγορεύσεις,
ἀχρεῖος δ' ἔσται ἐπέων νομός. ἀλλά σ' ἄνωγα
φράζεσθαι χρειῶν τε λύσιν λιμοῦ τ' ἀλεωρήν.
οἶκον μὲν πρώτιστα γυναῖκά τε βοῦν τ' ἀροτῆρα,
χρήματα δ' εἰν οἴκῳ πάντ' ἄρμενα ποιήσασθαι, 407
μὴ σὺ μὲν αἰτῇς ἄλλον, ὃ δ' ἀρνῆται, σὺ δὲ τητᾷ,
ἡ δ' ὥρη παραμείβηται, μινύθῃ δέ τοι ἔργον.
μηδ' ἀναβάλλεσθαι ἔς τ' αὔριον ἔς τ' ἔννηφιν·
οὐ γὰρ ἐτωσιοεργὸς ἀνὴρ πίμπλησι καλιήν,
οὐδ' ἀναβαλλόμενος· μελέτη δέ τοι ἔργον ὀφέλλει·
αἰεὶ δ' ἀμβολιεργὸς ἀνὴρ ἄτῃσι παλαίει.

ἦμος δὴ λήγει μένος ὀξέος ἠελίοιο

— *κτητήν, οὐ γαμετήν, ἥ τις καὶ βουσὶν ἕποιτο,* 406

---

v. 382. ἔργον δέ τ' ἐπ' ἔργῳ v. 384. ἀμητοῦ v. 392. ἀμᾶσθαι v. 394. μεταξὺ

καύματος ἰδαλίμου, μετοπωρινὸν ὀμβρήcαντος
Ζηνὸς ἐριcθενέος, μετὰ δὲ τρέπεται βρότεος χρὼc
πολλὸν ἐλαφρότερος· — δὴ γὰρ τότε Cείριος ἀcτὴρ
βαιὸν ὑπὲρ κεφαλῆc κηριτρεφέων ἀνθρώπων
ἔρχεται ἠμάτιος, πλεῖον δέ τε νυκτὸς ἐπαυρεῖ· —
τῆμος ἀδηκτοτάτη πέλεται τμηθεῖcα cιδήρῳ
ὕλη, φύλλα δ᾽ ἔραζε χέει πτόρθοιό τε λήγει·
τῆμος ἄρ᾽ ὑλοτομεῖν μεμνημένος ὥριον ἔργον.
ὅλμον μὲν τριπόδην τάμνειν, ὕπερον δὲ τρίπηχυν,
ἄξονα δ᾽ ἑπταπόδην· μάλα γάρ νύ τοι ἄρμενον οὕτω·
εἰ δέ κεν ὀκταπόδην, ἀπὸ καὶ cφῦράν κε τάμοιο.
τριcπίθαμον δ᾽ ἄψιν τάμνειν δεκαδώρῳ ἀμάξῃ.
πόλλ᾽ ἐπικαμπύλα κᾶλα· φέρειν δὲ γύην, ὅτ᾽ ἂν εὕρῃς,
εἰc οἶκον κατ᾽ ὄρος διζήμενος ἢ κατ᾽ ἄρουραν,
πρίνινον· ὃc γὰρ βουcὶν ἀροῦν ὀχυρώτατός ἐcτιν,
εὖτ᾽ ἂν Ἀθηναίης δμῶος ἐν ἐλύματι πήξας
γόμφοιcιν πελάcας προcαρήρεται ἱcτοβοῆι.
δοιὰ δὲ θέcθαι ἄροτρα πονηcάμενος κατὰ οἶκον,
αὐτόγυον καὶ πηκτόν, ἐπεὶ πολὺ λώιον οὕτω·
εἴ χ᾽ ἕτερόν γ᾽ ἄξαιc, ἕτερόν κ᾽ ἐπὶ βουcὶ βάλοιο.
δάφνης ἢ πτελέης ἀκιώτατοι ἱcτοβοῆες,
δρυὸς ἔλυμα, † πρίνου δὲ γύην· βόε δ᾽ ἐνναετῆρε
ἄρcενε κεκτῆcθαι· τῶν γὰρ cθένος οὐκ ἀλαπαδνόν·
ἥβης μέτρον ἔχοντε· τὼ ἐργάζεcθαι ἀρίcτω·
οὐκ ἂν τώ γ᾽ ἐρίcαντες ἐν αὔλακι κὰμ μὲν ἄροτρον
ἄξειαν, τὸ δὲ ἔργον ἐτώcιον αὖθι λίποιεν.
τοῖc δ᾽ ἅμα τεccαρακονταετὴς αἰζηὸς ἕποιτο,
ἄρτον δειπνήcας τετράτρυφον, ὀκτάβλωμον,
ὅc κ᾽ ἔργου μελετῶν ἰθεῖαν αὔλακ᾽ ἐλαύνοι,
μηκέτι παπταίνων μεθ᾽ ὁμήλικας, ἀλλ᾽ ἐπὶ ἔργῳ
θυμὸν ἔχων· τοῦ δ᾽ οὔ τι νεώτερος ἄλλος ἀμείνων
cπέρματα δάccαcθαι καὶ ἐπιcπορίην ἀλέαcθαι·
κουρότερος γὰρ ἀνὴρ μεθ᾽ ὁμήλικας ἐπτοίηται.

φράζεcθαι δ᾽, εὖτ᾽ ἂν γεράνου φωνὴν ἐπακούcῃc
ὑψόθεν ἐκ νεφέων ἐνιαύcια κεκληγυίης,

---

v. 426. ἅψιν **v. 435.** ἀκιρώτατοι **v. 436.** ἐνναετήρω

ἥ τ' ἀρότοιό τε cῆμα φέρει καὶ χείματος ὥρην
δεικνύει ὀμβρηροῦ, κραδίην δ' ἔδακ' ἀνδρὸς ἀβούτεω·
δὴ τότε χορτάζειν ἕλικας βοῦς ἔνδον ἐόντας.

ῥηίδιον γὰρ ἔπος εἰπεῖν· «βόε δὸς καὶ ἅμαξαν·»
ῥηίδιον δ' ἀπανήcαcθαι· «πάρα δ' ἔργα βόεccιν.»

φηcὶ δ' ἀνὴρ φρένας ἀφνειὸς πήξαcθαι ἅμαξαν,
νήπιος· οὐδὲ τό γ' οἶδ'· ἑκατὸν δέ τε δούρατ' ἀμάξης,
τῶν πρόcθεν μελέτην ἐχέμεν οἰκήια θέcθαι.

εὖτ' ἂν δὴ πρώτιcτ' ἄροτος θνητοῖcι φανείη,
δὴ τότ' ἐφορμηθῆναι ὁμῶc δμῶέc τε καὶ αὐτὸc
αὔην καὶ διερὴν ἀρόων ἀρότοιο καθ' ὥρην,
πρωὶ μάλα cπεύδων, ἵνα τοι πλήθωcιν ἄρουραι.

ἔαρι πολεῖν· θέρεος δὲ νεωμένη οὔ c' ἀπατήcει.

νειὸν δὲ cπείρειν ἔτι κουφίζουcαν ἄρουραν.

νειὸc ἀλεξιάρη, παίδων εὐκηλήτειρα.

εὔχεcθαι δὲ Διὶ χθονίῳ Δημήτερί θ' ἁγνῇ,
ἐκτελέα βρίθειν Δημήτερος ἱερὸν ἀκτήν,
ἀρχόμενος τὰ πρῶτ' ἀρότου, ὅτ' ἂν ἄκρον ἐχέτλης
χειρὶ λαβὼν ὅρπηκα βοῶν ἐπὶ νῶτον ἵκηαι
ἔνδρυον ἑλκόντων μεcάβων· ὁ δὲ τυτθὸc ὄπιcθε
δμῶος ἔχων μακέλην πόνον ὀρνίθεccι τιθείη
cπέρμα κατακρύπτων· εὐθημοcύνη γὰρ ἀρίcτη
θνητοῖc ἀνθρώποιc, κακοθημοcύνη δὲ κακίcτη.
ὧδέ κεν ἁδροcύνῃ cτάχυεc νεύοιεν ἔραζε,
εἰ τέλοc αὐτὸc ὄπιcθεν Ὀλύμπιοc ἐcθλὸν ὀπάζοι,
ἐκ δ' ἀγγέων ἐλάcειαc ἀράχνια· καί cε ἔολπα
γηθήcειν βιότου αἱρεύμενον ἔνδον ἐόντοc·
εὐοχθέων δ' ἵξεαι πολιὸν ἔαρ, οὐδὲ πρὸc ἄλλουc
αὐγάcεαι· cέο δ' ἄλλοc ἀνὴρ κεχρημένοc ἔcται.
εἰ δέ κεν ἠελίοιο τροπῇc ἀρόῳc χθόνα δῖαν,
ἥμενοc ἀμήcειc ὀλίγον περὶ χειρὸc ἐέργων,

v. 469. μεcάβψ

ἀντία δεϲμεύων κεκονιμένοϲ, οὐ μάλα χαίρων,
οἴϲειϲ δ᾽ ἐν φορμῷ· παῦροι δέ ϲε θηήϲονται.

ἄλλοτε δ᾽ ἀλλοῖοϲ Ζηνὸϲ νόοϲ αἰγιόχοιο,
ἀργαλέοϲ δ᾽ ἄνδρεϲϲι καταθνητοῖϲι νοῆϲαι.

εἰ δέ κεν ὄψ᾽ ἀρόϲηϲ, τόδε κέν τοι φάρμακον εἴη·
ἦμοϲ κόκκυξ κοκκύζει δρυὸϲ ἐν πετάλοιϲι
τὸ πρῶτον τέρπει τε βροτοὺϲ ἐπ᾽ ἀπείρονα γαῖαν,
τῆμοϲ Ζεὺϲ ὕοι τρίτῳ ἤματι μηδ᾽ ἀπολήγοι,
μήτ᾽ ἄρ᾽ ὑπερβάλλων βοὸϲ ὁπλὴν μήτ᾽ ἀπολείπων·
οὕτω κ᾽ ὀψαρότηϲ πρωτηρότῃ ἰϲοφαρίζοι.

ἐν θυμῷ δ᾽ εὖ πάντα φυλάϲϲεο· μηδέ ϲε λήθοι
μήτ᾽ ἔαρ γιγνόμενον πολιὸν μήθ᾽ ὥριοϲ ὄμβροϲ.

πὰρ δ᾽ ἴθι χάλκειον θῶκον καὶ ἐπαλέα λέϲχην
ὥρῃ χειμερίῃ, ὁπότε κρύοϲ ἀνέραϲ ἔργων
ἰϲχάνει, ἔνθα κ᾽ ἄοκνοϲ ἀνὴρ μέγα οἶκον †ὀφέλλει,
μή ϲε κακοῦ χειμῶνοϲ ἀμηχανίη καταμάρψῃ
ϲὺν πενίῃ, λεπτῇ δὲ παχὺν πόδα χειρὶ πιέζηϲ.
πολλὰ δ᾽ ἀεργὸϲ ἀνήρ, κενεὴν ἐπὶ ἐλπίδα μίμνων,
χρηίζων βιότοιο κακὰ προϲελέξατο θυμῷ.

ἐλπὶϲ δ᾽ οὐκ ἀγαθὴ κεχρημένον ἄνδρα κομίζει
ἥμενον ἐν λέϲχῃ, τῷ μὴ βίοϲ ἄρκιοϲ εἴη. 501

δείκνυε δὲ δμώεϲϲι θέρευϲ ἔτι μέϲϲου ἐόντοϲ·
«οὐκ αἰεὶ θέροϲ ἐϲϲεῖται, ποιεῖϲθε καλιάϲ.»

Μῆνα δὲ Ληναιῶνα, κάκ᾽ ἤματα, βούδορα πάντα,
τοῦτον ἀλεύαϲθαι καὶ πηγάδαϲ, αἵ τ᾽ ἐπὶ γαῖαν
πνεύϲαντοϲ Βορέαο δυϲηλεγέεϲ τελέθουϲιν,
ὅϲ τε διὰ Θρῄκηϲ ἱπποτρόφου εὐρέι πόντῳ
ἐμπνεύϲαϲ ὤρινε· μέμυκε δὲ γαῖα καὶ ὕλη·

---

v. 491. λήθῃ v. 493. ἐπ᾽ ἀλέα et ἐπ᾽ ἀλέᾳ v. 504. βουδόρα

πολλὰς δὲ δρῦς ὑψικόμους ἐλάτας τε παχείας
οὔρεος ἐν βήσσης πιλνᾷ χθονὶ πουλυβοτείρῃ
ἐμπίπτων, καὶ πᾶσα βοᾷ τότε νήριτος ὕλη·
θῆρες δὲ φρίσσους', οὐρὰς δ' ὑπὸ μέζε' ἔθεντο,
τῶν καὶ λάχνῃ δέρμα κατάσκιον· ἀλλά νυ καὶ τῶν
ψυχρὸς ἐὼν διάησι δασυστέρνων περ ἐόντων·
καί τε διὰ ῥινοῦ βοὸς ἔρχεται, οὐδέ μιν ἴσχει·
καί τε δι' αἶγα ἄησι τανύτριχα· πώεα δ' οὔ τι,
οὕνεκ' ἐπηεταναὶ τρίχες αὐτῶν, οὐ διάησιν
ἶς ἀνέμου Βορέου· τροχαλὸν δὲ γέροντα τίθησι·
καὶ διὰ παρθενικῆς ἁπαλόχροος οὐ διάησιν,
ἥ τε δόμων ἔντοσθε φίλῃ παρὰ μητέρι μίμνει
οὔ πω ἔργ' εἰδυῖα πολυχρύσου Ἀφροδίτης,
εὖτε λοεσσαμένη τέρενα χρόα καὶ λίπ' ἐλαίῳ
χρισαμένη μυχίη καταλέξεται ἔνδοθεν οἴκου
ἤματι χειμερίῳ, ὅτ' ἀνόστεος ὃν πόδα τένδει
ἔν τ' ἀπύρῳ οἴκῳ καὶ ἤθεσι λευγαλέοισιν·
οὐ † γάρ οἱ ἠέλιος δείκνυ νομὸν ὁρμηθῆναι,
ἀλλ' ἐπὶ κυανέων ἀνδρῶν δῆμόν τε πόλιν τε
στρωφᾶται, βράδιον δὲ Πανελλήνεσσι φαείνει.
καὶ τότε δὴ κεραοὶ καὶ νήκεροι ὑληκοῖται
λυγρὸν μυλιόωντες ἀνὰ δρία βησσήεντα
φεύγουσιν· καὶ πᾶσιν ἐνὶ φρεσὶ τοῦτο μέμηλεν,
οἳ σκέπα μαιόμενοι πυκινοὺς κευθμῶνας ἔχουσι
καὶ γλάφυ πετρῆεν· τότε δὴ τρίποδι †βροτῷ ἶσοι,
οὗ τ' ἐπὶ νῶτα ἔαγε, κάρη δ' εἰς οὖδας ὁρᾶται,
τῷ ἴκελοι φοιτῶσιν ἀλευόμενοι νίφα λευκήν.

καὶ τότε ἕσσασθαι ἔρυμα χροός, ὥς σε κελεύω,
χλαῖνάν τε μαλακὴν καὶ τερμιόεντα χιτῶνα,
στήμονι δ' ἐν παύρῳ πολλὴν κρόκα μηρύσασθαι·
τὴν περιέσσασθαι, ἵνα τοι τρίχες ἀτρεμέωσι,
μηδ' ὀρθαὶ φρίσσωσιν ἀειρόμεναι κατὰ σῶμα·
ἀμφὶ δὲ ποσσὶ πέδιλα βοὸς ἶφι κταμένοιο
ἄρμενα δήσασθαι, πίλοις ἔντοσθε πυκάσσας.

---

v. 523. νυχίῃ v. 528. παρ' Ἑλλήνεσσι v. 530. μαλκιόωντες

πρωτογόνων δ᾽ ἐρίφων, ὁπότ᾽ ἂν κρύος ὥριον ἔλθῃ,
δέρματα συρράπτειν νεύρῳ βοός, ὄφρ᾽ ἐπὶ νώτῳ
ὑετοῦ ἀμφιβάλῃ ἀλέην· κεφαλῆφι δ᾽ ὕπερθε
πῖλον ἔχειν ἀσκητόν, ἵν᾽ οὔατα μὴ καταδεύῃ.
ψυχρὴ γάρ τ᾽ ἠὼς πέλεται Βορέαο πεσόντος·
ἠῷος δ᾽ ἐπὶ γαῖαν ἀπ᾽ οὐρανοῦ ἀστερόεντος
ἀὴρ πυροφόρος τέταται μακάρων ἐπὶ ἔργοις,
ὅς τε ἀρυσσάμενος ποταμῶν ἄπο αἰεναόντων
ὑψοῦ ὑπὲρ γαίης ἀρθεὶς ἀνέμοιο θυέλλῃ
ἄλλοτε μέν θ᾽ ὕει ποτὶ ἕσπερον, ἄλλοτ᾽ ἄησι
πυκνὰ Θρηικίου Βορέου νέφεα κλονέοντος.
τὸν φθάμενος ἔργον τελέσας οἶκόνδε νέεσθαι,
μή ποτέ σ᾽ οὐρανόθεν σκοτόεν νέφος ἀμφικαλύψῃ,
χρῶτα δὲ μυδαλέον θείῃ, κατὰ δ᾽ εἵματα δεύῃ,
ἀλλ᾽ ὑπαλεύασθαι· μεὶς γὰρ χαλεπώτατος οὗτος
χειμέριος, χαλεπὸς προβάτοις, χαλεπὸς δ᾽ ἀνθρώποις.
τῆμος τὤμισυ βουσίν, ἐπ᾽ ἀνέρι δὲ πλέον εἴη
ἁρμαλιῆς· μακραὶ γὰρ ἐπίρροθοι εὐφρόναι εἰσί.
— *ταῦτα φυλασσόμενος τετελεσμένον εἰς ἐνιαυτὸν*
— *ἰσοῦσθαι νύκτας τε καὶ ἤματα, εἰς ὅ κεν αὖτις*
— *γῆ πάντων μήτηρ καρπὸν σύμμικτον ἐνείκῃ.*

εὖτ᾽ ἂν δ᾽ ἑξήκοντα μετὰ τροπὰς ἠελίοιο
χειμέρι᾽ ἐκτελέσῃ Ζεὺς ἤματα, δή ῥα τότ᾽ ἀστὴρ
Ἀρκτοῦρος προλιπὼν ἱερὸν ῥόον Ὠκεανοῖο
πρῶτον παμφαίνων ἐπιτέλλεται ἀκροκνέφαιος·
τὸν δὲ μέτ᾽ ὀρθογόη Πανδιονὶς ὦρτο χελιδὼν
ἐς φάος ἀνθρώποις ἔαρος νέον ἱσταμένοιο·
τὴν φθάμενος οἴνας περιτεμνέμεν· ὣς γὰρ ἄμεινον.
ἀλλ᾽ ὁπότ᾽ ἂν φερέοικος ἀπὸ χθονὸς ἂμ φυτὰ βαίνῃ
Πληιάδας φεύγων, τότε δὴ σκάφος οὐκ ἔτι οἰνέων·
ἀλλ᾽ ἅρπας τε χαρασσέμεναι καὶ δμῶας ἐγείρειν,
φεύγειν δὲ σκιεροὺς θώκους καὶ ἐπ᾽ ἠῶ κοῖτον
ὥρῃ ἐν ἀμήτου, ὅτε τ᾽ ἠέλιος χρόα κάρφει·
τημοῦτος σπεύδειν καὶ οἴκαδε καρπὸν ἀγείρειν
ὄρθρου ἀνιστάμενος, ἵνα τοι βίος ἄρκιος εἴῃ.

v. 549. ὀμβροφόρος v. 568. ὀρθρογόη et ὀρθοβόη
v. 576. καρπὸν ἀγινεῖν

ἠὼς γάρ τ' ἔργοιο τρίτην ἀπομείρεται αἶcαν.

Ἠώς τοι προφέρει μὲν ὁδοῦ, προφέρει δὲ καὶ ἔργου·
ἠώς, ἥ τε φανεῖcα πολέας ἐπέβηcε κελεύθου
ἀνθρώπους, πολλοῖcι δ' ἐπὶ ζυγὰ βουcὶ τίθηcιν.

ἦμος δὲ cκόλυμός τ' ἀνθεῖ, καὶ ἠχέτα τέττιξ
δενδρέῳ ἐφεζόμενος λιγυρὴν καταχεύετ' ἀοιδὴν
πυκνὸν ὑπὸ πτερύγων, θέρεος καματώδεος ὥρῃ,
τῆμος πιόταταί τ' αἶγες καὶ οἶνος ἄριστος,
μαχλόταται δὲ γυναῖκες, ἀφαυρότατοι δέ † τοι ἄνδρες
εἰcίν, ἐπεὶ κεφαλὴν καὶ γούνατα Cείριος ἄζει,
αὐαλέος δέ τε χρὼς ὑπὸ καύματος· ἀλλὰ τότ' ἤδη
εἴη πετραίη τε cκιὴ καὶ βίβλινος οἶνος,
μᾶζά τ' ἀμολγαίη, γάλα τ' αἰγῶν cβεννυμενάων,
καὶ βοὸς ὑλοφάγοιο κρέας μή πω τετοκυίης
πρωτογόνων τ' ἐρίφων· ἐπὶ δ' αἴθοπα πινέμεν οἶνον,
ἐν cκιῇ ἑζόμενον, κεκορημένον ἦτορ ἐδωδῆς,
ἀντίον ἀκραέος Ζεφύρου τρέψαντα πρόcωπον
κρήνης τ' ἀενάου καὶ ἀπορρύτου, ἥ τ' ἀθόλωτος.

Τρὶς ὕδατος προχέειν, τὸ δὲ τέτρατον ἱέμεν οἴνου.

δμωcὶ δ' ἐποτρύνειν Δημήτερος ἱερὸν ἀκτὴν
δινέμεν, εὖτ' ἂν πρῶτα φανῇ cθένος Ὠρίωνος,
χώρῳ ἐν εὐαέι καὶ ἐυτροχάλῳ ἐν ἀλωῇ·
μέτρῳ δ' εὖ κομίcαcθαι ἐν ἄγγεcιν. αὐτὰρ ἐπὴν δὴ
πάντα βίον κατάθηαι ἐπάρμενον ἔνδοθεν οἴκου,

θῆτά τ' ἄοικον ποιεῖcθαι, καὶ ἄτεκνον ἔριθον
δίζεcθαι κέλομαι· χαλεπὴ δ' ὑπόπορτις ἔριθος·

καὶ κύνα καρχαρόδοντα κομεῖν — μὴ φείδεο cίτου —,
μή ποτέ c' ἡμερόκοιτος ἀνὴρ ἀπὸ χρήμαθ' ἕληται·
χόρτον τ' ἐcκομίcαι καὶ cυρφετόν, ὄφρα τοι εἴη
βουcὶ καὶ ἡμιόνοιcιν ἐπηετανόν. αὐτὰρ ἔπειτα
δμῶας ἀναψῦξαι φίλα γούνατα καὶ βόε λῦcαι.
εὖτ' ἂν δ' Ὠρίων καὶ Cείριος ἐς μέcον ἔλθῃ

v. 578. ἀπαμείρεται   v. 589. Βύβλινος

οὐρανόν, Ἀρκτοῦρον δ᾽ ἐϲίδῃ ῥοδοδάκτυλοϲ Ἠώϲ,
ὦ Πέρϲη, τότε πάνταϲ ἀπόδρεπε οἴκαδε βότρυϲ·
δεῖξαι δ᾽ ἠελίῳ δέκα τ᾽ ἤματα καὶ δέκα νύκταϲ,
πέντε δὲ ϲυϲκιάϲαι, ἕκτῳ δ᾽ εἰϲ ἄγγε᾽ ἀφύϲϲαι
δῶρα Διωνύϲου πολυγηθέοϲ. αὐτὰρ ἐπὴν δὴ
Πληιάδεϲ θ᾽ Ὑάδεϲ τε τό τε ϲθένοϲ Ὠρίωνοϲ
δύνωϲιν, τότ᾽ ἔπειτ᾽ ἀρότου μεμνημένοϲ εἶναι
ὡραίου· πλειὼν δὲ κατὰ χθονὸϲ ἄρμενοϲ εἴη.

Εἰ δέ ϲε ναυτιλίηϲ δυϲπεμφέλου ἵμεροϲ αἱρεῖ,
εὖτ᾽ ἂν Πληιάδεϲ ϲθένοϲ ὄμβριμον Ὠρίωνοϲ
φεύγουϲαι πίπτωϲιν ἐϲ ἠεροειδέα πόντον,
δὴ τότε παντοίων ἀνέμων θύουϲιν ἀῆται·
καὶ τότε μηκέτι νῆαϲ ἔχειν ἐνὶ οἴνοπι πόντῳ,
γῆν δ᾽ ἐργάζεϲθαι μεμνημένοϲ, ὥϲ ϲε κελεύω·
νῆα δ᾽ ἐπ᾽ ἠπείρου ἐρύϲαι πυκάϲαι τε λίθοιϲι
πάντοθεν, ὄφρ᾽ ἴϲχωϲ᾽ ἀνέμων μένοϲ ὑγρὸν ἀέντων,
χείμαρον ἐξερύϲαϲ, ἵνα μὴ πύθῃ Διὸϲ ὄμβροϲ·
ὅπλα δ᾽ ἐπάρμενα πάντα τεῷ ἐγκάτθεο οἴκῳ,
εὐκόϲμωϲ ϲτολίϲαϲ νηὸϲ πτερὰ ποντοπόροιο·
πηδάλιον δ᾽ εὐεργὲϲ ὑπὲρ καπνοῦ κρεμάϲαϲθαι·
αὐτὸϲ δ᾽ ὡραῖον μίμνειν πλόον, εἰϲ ὅ κεν ἔλθῃ.
καὶ τότε νῆα θοὴν ἅλαδ᾽ ἑλκέμεν, ἐν δέ τε φόρτον
ἄρμενον ἐντύναϲθαι, ἵν᾽ οἴκαδε κέρδοϲ ἄρηαι,
ὥϲ περ ἐμόϲ τε πατὴρ καὶ ϲόϲ, μέγα νήπιε Πέρϲη,
πλωίζεϲκ᾽ ἐν νηυϲὶ βίου κεχρημένοϲ ἐϲθλοῦ·
ὅϲ ποτε καὶ τῇδ᾽ ἦλθε πολὺν διὰ πόντον ἀνύϲϲαϲ,
Κύμην Αἰολίδα προλιπών, ἐν νηὶ μελαίνῃ,
οὐκ ἄφενοϲ φεύγων οὐδὲ πλοῦτόν τε καὶ ὄλβον,
ἀλλὰ κακὴν πενίην, τὴν Ζεὺϲ ἄνδρεϲϲι δίδωϲι·
νάϲϲατο δ᾽ ἄγχ᾽ Ἑλικῶνοϲ ὀιζυρῇ ἐνὶ κώμῃ,
Ἄϲκρῃ, χεῖμα κακῇ, θέρει ἀργαλέῃ, οὐδέ ποτ᾽ ἐϲθλῇ.
τύνη δ᾽, ὦ Πέρϲη, ἔργων μεμνημένοϲ εἶναι
ὡραίων πάντων, περὶ ναυτιλίηϲ δὲ μάλιϲτα.

Νῆ᾽ ὀλίγην αἰνεῖν, μεγάλῃ δ᾽ ἐν φορτία θέϲθαι·
μείζων μὲν φόρτοϲ, μεῖζον δ᾽ ἐπὶ κέρδεϊ κέρδοϲ
ἔϲϲεται, εἴ κ᾽ ἄνεμοί γε κακὰϲ ἀπέχωϲιν ἀήταϲ.

εὖτ᾽ ἂν ἐπ᾽ ἐμπορίην τρέψας ἀεσίφρονα θυμόν,
βούλεαι † δὲ χρέα τε προφυγεῖν καὶ λιμὸν ἀτερπῆ,
δείξω δή τοι μέτρα πολυφλοίσβοιο θαλάσσης
οὔτε τι ναυτιλίης σεσοφισμένος οὔτε τι νηῶν.
— οὐ γάρ πώ ποτε νηί γ᾽ ἐπέπλων εὐρέα πόντον,
— εἰ μὴ ἐς Εὔβοιαν ἐξ Αὐλίδος, ᾗ ποτ᾽ Ἀχαιοὶ
— μείναντες χειμῶνα πολὺν σὺν λαὸν ἄγειραν
— Ἑλλάδος ἐξ ἱερῆς Τροίην ἐς καλλιγύναικα.
— ἔνθα δ᾽ ἐγὼν ἐπ᾽ ἄεθλα δαΐφρονος Ἀμφιδάμαντος
— Χαλκίδα τ᾽ εἰσεπέρησα· τὰ δὲ προπεφραδμένα πολλὰ
— ἆθλ᾽ ἔθεσαν παῖδες μεγαλήτορες· ἔνθα μέ φημι
— ὕμνῳ νικήσαντα φέρειν τρίποδ᾽ ὠτώεντα·
— τὸν μὲν ἐγὼ Μούσαις Ἑλικωνιάδεσσ᾽ ἀνέθηκα,
— ἔνθα με τὸ πρῶτον λιγυρῆς ἐπέβησαν ἀοιδῆς.
— τόσσον τοι νηῶν γε πεπείρημαι πολυγόμφων·
— ἀλλὰ καὶ ὣς ἐρέω Ζηνὸς νόον αἰγιόχοιο·
— Μοῦσαι γάρ μ᾽ ἐδίδαξαν ἀθέσφατον ὕμνον ἀείδειν.

ἤματα πεντήκοντα μετὰ τροπὰς ἠελίοιο
ἐς τέλος ἐλθόντος θέρεος, καματώδεος ὥρης,
ὡραῖος πέλεται θνητοῖς πλόος· οὔτε κε νῆα
καυάξαις οὔτ᾽ ἄνδρας ἀποφθίσειε θάλασσα,
εἰ δὴ μὴ πρόφρων γε Ποσειδάων ἐνοσίχθων
ἢ Ζεὺς ἀθανάτων βασιλεὺς ἐθέλῃσιν ὀλέσσαι·
ἐν τοῖς γὰρ τέλος ἐστὶν ὁμῶς ἀγαθῶν τε κακῶν τε·
τῆμος δ᾽ εὐκρινέες τ᾽ αὖραι καὶ πόντος ἀπήμων.
εὔκηλος τότε νῆα θοὴν ἀνέμοισι πιθήσας
ἑλκέμεν ἐς πόντον φόρτον τ᾽ ἐς πάντα τίθεσθαι.
σπεύδειν δ᾽ ὅττι τάχιστα πάλιν οἶκόνδε νέεσθαι,
μηδὲ μένειν οἶνόν τε νέον καὶ ὀπωρινὸν ὄμβρον
καὶ χειμῶν᾽ ἐπιόντα Νότοιό τε δεινὰς ἀήτας,
ὅς τ᾽ ὤρινε θάλασσαν ὁμαρτήσας Διὸς ὄμβρῳ,
πολλῷ ὀπωρινῷ, χαλεπὸν δέ τε πόντον ἔθηκεν.
ἄλλος δ᾽ εἰαρινὸς πέλεται πλόος ἀνθρώποισιν·
ἦμος δὴ τὸ πρῶτον, ὅσον τ᾽ ἐπιβᾶσα κορώνη

---

v. 646 sq. τρέψῃς — βούληαι δὲ χρέα τε φυγεῖν v. 647. ἀτερπέα λιμόν v. 649. σεσοφισμένος

ἴχνοϲ ἐποίηϲεν, τόϲϲον πέταλ᾽ ἀνδρὶ φανείη
ἐν κράδῃ ἀκροτάτῃ, τότε δ᾽ ἄμβατόϲ ἐϲτι θάλαϲϲα·
εἰαρινὸϲ δ᾽ οὗτοϲ πέλεται πλόοϲ. οὔ μιν ἔγωγε
αἴνημ᾽· οὐ γὰρ ἐμῷ θυμῷ κεχαριϲμένοϲ ἐϲτίν,
ἁρπακτόϲ· χαλεπῶϲ κε φύγοιϲ κακόν· ἀλλά νυ καὶ τὰ
ἄνθρωποι ῥέζουϲιν ἀιδρείῃϲι νόοιο·
χρήματα γὰρ ψυχὴ πέλεται δειλοῖϲι βροτοῖϲι.
δεινὸν δ᾽ ἐϲτὶ θανεῖν μετὰ κύμαϲιν. ἀλλά ϲ᾽ ἄνωγα
φράζεϲθαι τάδε πάντα μετὰ φρεϲίν, ὡϲ ἀγορεύω.

Μηδ᾽ ἐνὶ νηυϲὶν ἅπαντα βίον κοίλῃϲι τίθεϲθαι·
ἀλλὰ πλέω λείπειν, τὰ δὲ μείονα φορτίζεϲθαι.

Δεινὸν γὰρ πόντου μετὰ κύμαϲι πήματι κῦρϲαι.

Δεινὸν δ᾽, εἴ κ᾽ ἐφ᾽ ἅμαξαν ὑπέρβιον ἄχθοϲ ἀείραϲ
ἄξονα καυάξαιϲ καὶ φορτί᾽ ἀμαυρωθείη.

Μέτρα φυλάϲϲεϲθαι· καιρὸϲ δ᾽ ἐπὶ πᾶϲιν ἄριϲτοϲ.

Ὡραῖοϲ δὲ γυναῖκα τεὸν ποτὶ οἶκον ἄγεϲθαι,
μήτε τριηκόντων ἐτέων μάλα πόλλ᾽ ἀπολείπων
μήτ᾽ ἐπιθεὶϲ μάλα πολλά· γάμοϲ δέ τοι ὥριοϲ οὗτοϲ·
ἡ δὲ γυνὴ τέτορ᾽ ἡβώοι, πέμπτῳ δὲ γαμοῖτο.
παρθενικὴν δὲ γαμεῖν, ὥϲ κ᾽ ἤθεα κεδνὰ διδάξῃϲ·
τὴν δὲ μάλιϲτα γαμεῖν, ἥ τιϲ ϲέθεν εγγύθι ναίει,
πάντα μάλ᾽ ἀμφὶϲ ἰδών, μὴ γείτοϲι χάρματα γήμῃϲ.
οὐ μὲν γάρ τι γυναικὸϲ ἀνὴρ ληίζετ᾽ ἄμεινον
τῆϲ ἀγαθῆϲ· τῆϲ δ᾽ αὖτε κακῆϲ οὐ ῥίγιον ἄλλο,
δειπνολόχηϲ, ἥ τ᾽ ἄνδρα καὶ ἴφθιμόν περ ἐόντα
εὕει ἄτερ δαλοῦ καὶ ὠμῷ γήραϊ δῶκεν.

Εὖ δ᾽ ὄπιν ἀθανάτων μακάρων πεφυλαγμένοϲ εἶναι.

Μηδὲ καϲιγνήτῳ ἶϲον ποιεῖϲθαι ἑταῖρον·
εἰ δέ κε ποιήϲῃϲ, μή μιν πρότεροϲ κακὸν ἔρξῃϲ,

---

v. 692. ἐπ᾽ ἅμαξαν v. 699. ἵνα ἤθεα v. 705. καὶ ἐν ὠμῷ γήραϊ θῆκεν

μηδὲ ψεύδεϲθαι γλώϲϲηϲ χάριν· εἰ δέ ϲέ γ᾽ ἄρχει
ἤ τι ἔποϲ εἰπὼν ἀποθύμιον ἠὲ καὶ ἔρξαϲ,
δὶϲ τόϲα τίνυϲθαι μεμνημένοϲ· εἰ δέ ϲέ γ᾽ αὖτιϲ
ἡγεῖτ᾽ ἐϲ φιλότητα, δίκην δ᾽ ἐθέληϲι παραϲχεῖν,
δέξαϲθαι. δειλόϲ τοι ἀνὴρ φίλον ἄλλοτε ἄλλον
ποιεῖται· ϲὲ δὲ μή τι νόον κατελεγχέτω εἶδοϲ.

Μηδὲ πολύξεινον μηδ᾽ ἄξεινον καλέεϲθαι,
μηδὲ κακῶν ἕταρον μηδ᾽ ἐϲθλῶν νεικητῆρα.

Μηδέ ποτ᾽ οὐλομένην πενίην θυμοφθόρον ἀνδρὶ
τέτλαθ᾽ ὀνειδίζειν, μακάρων δόϲιν αἰὲν ἐόντων.

Γλώϲϲηϲ τοι θηϲαυρὸϲ ἐν ἀνθρώποιϲιν ἄριϲτοϲ
φειδωλῆϲ, πλείϲτη δὲ χάριϲ κατὰ μέτρον ἰούϲηϲ.

Εἰ δὲ κακὸν εἴποιϲ, τάχα κ᾽ αὐτὸϲ μεῖζον ἀκούϲαιϲ.

Μηδὲ πολυξείνου δαιτὸϲ δυϲπέμφελοϲ εἶναι
ἐκ κοινοῦ· πλείϲτη δὲ χάριϲ, δαπάνη τ᾽ ὀλιγίϲτη.

Μηδέ ποτ᾽ ἐξ ἠοῦϲ Διὶ λείβειν αἴθοπα οἶνον
χερϲὶν ἀνίπτοιϲιν, μηδ᾽ ἄλλοιϲ ἀθανάτοιϲιν·
οὐ γὰρ τοί γε κλύουϲιν, ἀποπτύουϲι δέ τ᾽ ἀράϲ.

Μηδ᾽ ἀντ᾽ ἠελίοιο τετραμμένοϲ ὀρθὸϲ ὀμιχεῖν,
αὐτὰρ ἐπεί κε δύῃ, μεμνημένοϲ, ἔϲ τ᾽ ἀνιόντα·
μήτ᾽ ἐν ὁδῷ μήτ᾽ ἐκτὸϲ ὁδοῦ προβάδην οὐρήϲῃϲ
μήτ᾽ ἀπογυμνωθείϲ· μακάρων τοι νύκτεϲ ἔαϲιν·
ἑζόμενοϲ δ᾽ ὅ γε θεῖοϲ ἀνὴρ πεπνυμένα εἰδώϲ,
ἢ ὅ γε πρὸϲ τοῖχον πελάϲαϲ εὐερκέοϲ αὐλῆϲ.

Μηδ᾽ αἰδοῖα γονῇ πεπαλαγμένοϲ ἔνδοθεν οἴκου
ἱϲτίῃ ἐμπελαδὸν παραφαινέμεν, ἀλλ᾽ ἀλέαϲθαι·
μηδ᾽ ἀπὸ δυϲφήμοιο τάφου ἀπονοϲτήϲαντα

---

v. 709. εἰ δέ κεν ἄρχῃ v. 711 sq. εἰ δέ κεν αὖθιϲ | ἡγῆτ᾽ ἐθέλῃϲι v. 716. νεικεϲτῆρα v. 721. κακόν κ᾽ εἴπῃϲ v. 730. μηδ᾽ ἀπογυμνωθῇϲ

cπερμαίνειν γενεήν, ἀλλ᾽ ἀθανάτων ἀπὸ δαιτόc.

Μηδέ ποτ᾽ ἀενάων ποταμῶν καλλίρροον ὕδωρ
ποccὶ περᾶν, πρίν γ᾽ εὔξῃ ἰδὼν ἐc καλὰ ῥέεθρα
χεῖραc νιψάμενοc πολυηράτῳ ὕδατι λευκῷ.

— Ὃc ποταμὸν διαβῇ, κακότητ᾽ ἴδε χεῖραc ἄνιπτοc·
— τῷ δὲ θεοὶ νεμεcῶcι καὶ ἄλγεα δῶκαν ὀπίccω.

Μηδ᾽ ἀπὸ πεντόζοιο θεῶν ἐν δαιτὶ θαλείῃ
αὖον ἀπὸ χλωροῦ τάμνειν αἴθωνι cιδήρῳ.

Μηδέ ποτ᾽ οἰνοχόην τιθέμεν κρητῆροc ὕπερθε
πινόντων· ὀλοὴ γὰρ ἐπ᾽ αὐτῷ μοῖρα τέτυκται.

Μηδὲ δόμον ποιῶν ἀνεπίξεcτον καταλείπειν,
μή τοι ἐφεζομένη κρώζῃ λακέρυζα κορώνη.

Μηδ᾽ ἀπὸ χυτροπόδων ἀνεπιρρέκτων ἀνελόντα
ἔcθειν μηδὲ λόεcθαι· ἐπεὶ καὶ τοῖc ἔνι ποινή.

Μηδ᾽ ἐπ᾽ ἀκινήτοιcι καθίζειν — οὐ γὰρ ἄμεινον —
παῖδα δυωδεκαταῖον, ὅ τ᾽ ἀνέρ᾽ ἀνήνορα ποιεῖ,
μηδὲ δυωδεκάμηνον· ἴcον καὶ τοῦτο τέτυκται.
μηδὲ γυναικείῳ λουτρῷ χρόα φαιδρύνεcθαι
ἀνέρα· λευγαλέη γὰρ ἐπὶ χρόνον ἔcτ᾽ ἐπὶ καὶ τῷ
ποινή. μηδ᾽ ἱεροῖcιν ἐπ᾽ αἰθομένοιcι κυρήcαc
μωμεύειν ἀίδηλα· θεόc νύ τι καὶ τὰ νεμεccᾷ.

— Μηδέ ποτ᾽ ἐν προχοῇ ποταμῶν ἅλαδε προρεόντων
— μηδ᾽ ἐπὶ κρηνάων οὐρεῖν, μάλα δ᾽ ἐξαλέαcθαι·

736ᵇ = 758. *μηδ᾽ ἐπὶ κρηνάων οὐρεῖν, μάλα δ᾽ ἐξαλέασθαι·*

---

v. 740. κακότητι δὲ et κακότητ᾽ ἔπι v. 746. ἀνεπίρρεκτον v. 756. θεόc τοι

— μηδ' ἐναποψύχειν· τὸ γὰρ οὔ τοι λώιόν ἐστιν.

Ὧδ' ἔρδειν, δεινὴν δὲ βροτῶν ὑπαλεύεο φήμην·
φήμη γάρ τε κακὴ πέλεται, κούφη μὲν ἀεῖραι
ῥεῖα μάλ', ἀργαλέη δὲ φέρειν, χαλεπὴ δ' ἀποθέσθαι.

Φήμη δ' οὔ τις πάμπαν ἀπόλλυται, ἥν τινα πολλοὶ
λαοὶ φημίζουσι· θεός νύ τίς ἐστι καὶ αὐτή.

Ἤματα δ' ἐκ Διόθεν πεφυλαγμένος εὖ κατὰ μοῖραν
πεφραδέμεν δμώεσσι· τριηκάδα μηνὸς ἀρίστην
ἔργα τ' ἐποπτεύειν ἠδ' ἁρμαλιὴν δατέασθαι,
εὖτ' ἂν ἀληθείην λαοὶ κρίνοντες ἄγωσιν.

Αἵδε γὰρ ἡμέραι εἰσὶ Διὸς παρὰ μητιόεντος.
πρῶτον ἔνη τετράς τε καὶ ἑβδόμη ἱερὸν ἦμαρ,
— τῇ γὰρ Ἀπόλλωνα χρυσάορα γείνατο Λητώ —
ὀγδοάτη τ' ἐνάτη τε· δύω γε μὲν ἤματα μηνὸς
ἔξοχ' ἀεξομένοιο βροτήσια ἔργα πένεσθαι·
ἑνδεκάτη τε δυωδεκάτη τ'· ἄμφω γε μὲν ἐσθλαί,
ἡ μὲν ὄις πείκειν, ἡ δ' εὔφρονα καρπὸν ἀμᾶσθαι·
ἡ δὲ δυωδεκάτη τῆς ἑνδεκάτης μέγ' ἀμείνων·
τῇ γάρ τοι νεῖ νήματ' ἀερσιπότητος ἀράχνης
ἤματος ἐκ πλείου, ὅτε τ' ἴδρις σωρὸν ἀμᾶται·
τῇ δ' ἱστὸν στήσαιτο γυνὴ προβάλοιτό τε ἔργον.
μηνὸς δ' ἱσταμένου τρισκαιδεκάτην ἀλέασθαι
σπέρματος ἄρξασθαι· φυτὰ δ' ἐνθρέψασθαι ἀρίστη.
ἕκτη δ' ἡ μέσση μάλ' ἀσύμφορός ἐστι φυτοῖσιν,
ἀνδρογόνος δ' ἀγαθή· κούρῃ δ' οὐ σύμφορός ἐστιν,
οὔτε γενέσθαι πρῶτ' οὔτ' ἂρ γάμου ἀντιβολῆσαι.
οὐδὲ μὲν ἡ πρώτη ἕκτη κούρῃ † τε γενέσθαι
ἄρμενος, ἀλλ' ἐρίφους τάμνειν καὶ πώεα μήλων,

---

v. 764 sq. λαοὶ | πολλοὶ φημίξωσι v. 768. ἀληθείη v. 777. νῆ v. 781. σπέρματα δάσσασθαι v. 782. μάλα σύμφορός

ϲηκόν τ᾽ ἀμφιβαλεῖν ποιμνήιον ἤπιον ἦμαρ·
ἐϲθλὴ δ᾽ ἀνδρογόνοϲ· φιλέοι δέ κε κέρτομα βάζειν
ψεύδεά θ᾽ αἱμυλίουϲ τε λόγουϲ κρυφίουϲ τ᾽ ὀαριϲμούϲ.
μηνὸϲ δ᾽ ὀγδοάτῃ κάπρον καὶ βοῦν ἐρίμυκον
ταμνέμεν, οὐρῆαϲ δὲ δυωδεκάτῃ ταλαεργούϲ.
εἰκάδι δ᾽ ἐν μεγάλῃ, πλέῳ ἤματι, ἵϲτορα φῶτα
γείναϲθαι· μάλα γάρ τε νόον πεπυκαϲμένοϲ ἐϲτίν.
— ἐϲθλὴ δ᾽ ἀνδρογόνοϲ δεκάτη· κούρῃ δέ τε τετρὰϲ
— μέϲϲη· τῇ δέ τε μῆλα καὶ εἰλίποδαϲ ἕλικαϲ βοῦϲ
— καὶ κύνα καρχαρόδοντα καὶ οὐρῆαϲ ταλαεργοὺϲ
— πρηΰνειν, ἐπὶ χεῖρα τιθείϲ. πεφύλαξο δὲ θυμῷ
τετράδ᾽ ἀλεύαϲθαι φθίνοντόϲ θ᾽ ἱϲταμένου τε
ἄλγεα θυμοβορεῖν· μάλα τοι τετελεϲμένον ἦμαρ.
ἐν δὲ τετάρτῃ μηνὸϲ ἄγεϲθ᾽ εἰϲ οἶκον ἄκοιτιν,
οἰωνοὺϲ κρίναϲ, οἳ ἐπ᾽ ἔργματι τούτῳ ἄριϲτοι.
πέμπταϲ δ᾽ ἐξαλέαϲθαι, ἐπεὶ χαλεπαί τε καὶ αἰναί·
ἐν πέμπτῃ γάρ φαϲιν Ἐρινύαϲ ἀμφιπολεύειν
Ὅρκον γεινόμενον, τὸν Ἔριϲ τέκε πῆμ᾽ ἐπιόρκοιϲ.
μέϲϲῃ δ᾽ ἑβδομάτῃ Δημήτεροϲ ἱερὸν ἀκτὴν
εὖ μάλ᾽ ὀπιπεύονταϲ ἐυτροχάλῳ ἐν ἀλωῇ
βάλλειν, ὑλοτόμον τε ταμεῖν θαλαμήια δοῦρα
νήιά τε ξύλα πολλά, τά τ᾽ ἄρμενα νηυϲὶ πέλονται.
τετράδι δ᾽ ἄρχεϲθαι νῆαϲ πήγνυϲθαι ἀραιάϲ.
εἰνὰϲ δ᾽ ἡ μέϲϲη ἐπὶ δείελα λώιον ἦμαρ,
πρωτίϲτη δ᾽ εἰνὰϲ παναπήμων ἀνθρώποιϲιν·
ἐϲθλὴ μὲν γάρ θ᾽ ἥδε φυτευέμεν ἠδὲ γενέϲθαι
ἀνέρι τ᾽ ἠδὲ γυναικί· καὶ οὔ ποτε πάγκακον ἦμαρ.
παῦροι δ᾽ αὖτε ἴϲαϲι τριϲεινάδα μηνὸϲ ἀρίϲτην
ἄρξαϲθαί τε πίθου καὶ ἐπὶ ζυγὸν αὐχένα θεῖναι
βουϲὶ καὶ ἡμιόνοιϲι καὶ ἵπποιϲ ὠκυπόδεϲϲι,
νῆα πολυκλήιδα θοὴν εἰϲ οἴνοπα πόντον
εἰρύμεναι· παῦροι δέ τ᾽ ἀληθέα κικλήϲκουϲι·
τετράδι δ᾽ οἶγε πίθον· περὶ πάντων ἱερὸν ἦμαρ
μέϲϲη· παῦροι δ᾽ αὖτε μετ᾽ εἰκάδα μηνὸϲ ἀρίϲτην

808[b] = 420 *τῆμος ἀδηκτοτάτη πέλεται τμηθεῖσα σιδήρῳ.*

---

v. 788. φιλέει δέ τε   v. 804. Ὅρκον τιννυμέναϲ

ἠοῦς γιγνομένης· ἐπὶ δείελα δ' ἐστὶ χερείων.
αἵδε μὲν ἡμέραι εἰσὶν ἐπιχθονίοις μέγ' ὄνειαρ,
αἱ δ' ἄλλαι μετάδουποι, ἀκήριοι, οὔ τι φέρουσαι.

Ἄλλος δ' ἀλλοίην αἰνεῖ, παῦροι δέ τ' ἴσασιν.

Ἄλλοτε μητρυιὴ πέλει ἡμέρη, ἄλλοτε μήτηρ.

Τάων εὐδαίμων τε καὶ ὄλβιος, ὃς τάδε πάντα
εἰδὼς ἐργάζηται ἀναίτιος ἀθανάτοισιν,
ὄρνιθας κρίνων καὶ ὑπερβασίας ἀλεείνων.

ΗΣΙΟΔΟΥ

ΑΣΠΙΣ ΗΡΑΚΛΕΟΥΣ.

Ἠ οἵη προλιποῦσα δόμους καὶ πατρίδα γαῖαν
ἤλυθεν ἐς Θήβας μετ' ἀρήιον Ἀμφιτρύωνα
Ἀλκμήνη, θυγάτηρ λαοσσόου Ἠλεκτρύωνος,
ἥ ῥα γυναικῶν φῦλον ἐκαίνυτο θηλυτεράων
εἴδεΐ τε μεγέθει τε· νόον γε μὲν οὔ τις ἔριζε
τάων, ἃς θνηταὶ θνητοῖς τέκον εὐνηθεῖσαι·
τῆς καὶ ἀπὸ κρῆθεν βλεφάρων τ' ἀπὸ κυανεάων
τοῖον ἄηθ', οἷόν τε πολυχρύσου Ἀφροδίτης.
ἣ δὲ καὶ ὣς κατὰ θυμὸν ἑὸν τίεσκεν ἀκοίτην,
ὡς οὔ πώ τις ἔτισε γυναικῶν θηλυτεράων·
ἦ μήν οἱ πατέρ' ἐσθλὸν ἀπέκτανεν ἶφι δαμάσσας,
χωσάμενος περὶ βουσί· λιπὼν δ' ὅ γε πατρίδα γαῖαν
ἐς Θήβας ἱκέτευσε φερεσσακέας Καδμείους.
ἔνθ' ὅ γε δώματ' ἔναιε σὺν αἰδοίῃ παρακοίτι
νόσφιν ἄτερ φιλότητος ἐφιμέρου· οὐ γάρ †οἱ ἦεν
πρὶν λεχέων ἐπιβῆναι ἐυσφύρου Ἠλεκτρυώνης,
πρίν γε φόνον τίσαιτο κασιγνήτων μεγαθύμων
ἧς ἀλόχου, μαλερῷ δὲ καταφλέξαι πυρὶ κώμας
ἀνδρῶν ἡρώων Ταφίων ἰδὲ Τηλεβοάων.

ὣς γάρ οἱ διέκειτο, θεοὶ δ' ἐπιμάρτυροι ἦσαν.
τῶν ὅ γ' ὀπίζετο μῆνιν, ἐπείγετο δ' ὅττι τάχιστα
ἐκτελέσαι μέγα ἔργον, ὅ οἱ Διόθεν θέμις ἦεν.
τῷ δ' ἅμα ἱέμενοι πολέμοιό τε φυλόπιδός τε
Βοιωτοὶ πλήξιπποι, ὑπὲρ σακέων πνείοντες,
Λοκροί τ' ἀγχέμαχοι καὶ Φωκῆες μεγάθυμοι
ἕσποντ'· ἦρχε δὲ τοῖσιν ἐὺς πάις Ἀλκαίοιο,
κυδιόων λαοῖσι. πατὴρ δ' ἀνδρῶν τε θεῶν τε
ἄλλην μῆτιν ὕφαινε μετὰ φρεσίν, ὥς ῥα θεοῖσιν
ἀνδράσι τ' ἀλφηστῇσιν ἀρῆς ἀλκτῆρα φυτεύσαι.
ὧρτο δ' ἀπ' Οὐλύμποιο δόλον φρεσὶ βυσσοδομεύων,
ἱμείρων φιλότητος ἐυζώνοιο γυναικός,
ἐννύχιος· τάχα δ' ἷξε Τυφαόνιον, τόθεν αὖτις
Φίκιον ἀκρότατον προσεβήσατο μητίετα Ζεύς·
ἔνθα καθεζόμενος φρεσὶ μήδετο θέσκελα ἔργα.
αὐτῇ μὲν γὰρ νυκτὶ τανυσφύρου Ἠλεκτρυώνης
εὐνῇ καὶ φιλότητι μίγη, τέλεσεν δ' ἄρ' ἐέλδωρ·
αὐτῇ δ' Ἀμφιτρύων λαοσσόος, ἀγλαὸς ἥρως,
ἐκτελέσας μέγα ἔργον ἀφίκετο ὅνδε δόμονδε,
οὐδ' ὅ γ' ἐπὶ δμῶας καὶ ποιμένας ἀγροιώτας
ὧρτ' ἰέναι, πρίν γ' ἧς ἀλόχου ἐπιβήμεναι εὐνῆς·
τοῖος γὰρ κραδίην πόθος αἴνυτο ποιμένα λαῶν.
ὡς δ' ὅτ' ἀνὴρ ἀσπαστὸν ὑπεκπροφύγῃ κακότητα
νούσου ὕπ' ἀργαλέης ἢ καὶ κρατεροῦ ὑπὸ δεσμοῦ,
ὣς ῥα τότ' Ἀμφιτρύων χαλεπὸν πόνον ἐκτολυπεύσας
ἀσπασίως τε φίλως τε ἑὸν δόμον εἰσαφίκανε.
παννύχιος δ' ἄρ' ἔλεκτο σὺν αἰδοίῃ παρακοίτι,
τερπόμενος δώροισι πολυχρύσου Ἀφροδίτης.
ἡ δὲ θεῷ δμηθεῖσα καὶ ἀνέρι πολλὸν ἀρίστῳ
Θήβῃ ἐν ἑπταπύλῳ διδυμάονε γείνατο παῖδε,
οὐκ ἔθ' ὁμὰ φρονέοντε· κασιγνήτω γε μὲν ἤστην·
τὸν μὲν χειρότερον, τὸν δ' αὖ μέγ' ἀμείνονα φῶτα,
δεινόν τε κρατερόν τε, βίην Ἡρακληείην·
τὸν μὲν ὑποδμηθεῖσα κελαινεφέι Κρονίωνι,
αὐτὰρ Ἰφικλῆα δορυσσόῳ Ἀμφιτρύωνι,
κεκριμένην γενεήν· τὸν μὲν βροτῷ ἀνδρὶ μιγεῖσα,

---

v. 28 sq. ὄφρα — φυτεύσῃ v. 54. Ἰφικλῆ λαοσσόῳ

τὸν δὲ Διὶ Κρονίωνι, θεῶν ϲημάντορι πάντων.

Ὃϲ καὶ Κύκνον ἔπεφνεν Ἀρητιάδην μεγάθυμον.
εὗρε γὰρ ἐν τεμένει ἑκατηβόλου Ἀπόλλωνοϲ
αὐτὸν καὶ πατέρα ὃν Ἄρην, ἆτον πολέμοιο,
τεύχεϲι λαμπομένουϲ ϲέλαϲ ὣϲ πυρὸϲ αἰθομένοιο,
ἑϲταότ᾽ ἐν δίφρῳ· χθόνα δ᾽ ἔκτυπον ὠκέεϲ ἵπποι
νύϲϲοντεϲ χηλῇϲι, κόνιϲ δέ ϲφ᾽ ἀμφιδεδήει,
κοπτομένη πλεκτοῖϲιν ὑφ᾽ ἅρμαϲι καὶ ποϲὶν ἵππων.
ἅρματα δ᾽ εὐποίητα καὶ ἄντυγεϲ ἀμφαράβιζον
ἵππων ἱεμένων· κεχάρητο δὲ Κύκνοϲ ἀμύμων,
ἐλπόμενοϲ Διὸϲ υἱὸν ἀρήιον ἡνίοχόν τε
χαλκῷ δῃώϲειν καὶ ἀπὸ κλυτὰ τεύχεα δύϲειν.
ἀλλά οἱ εὐχωλέων οὐκ ἔκλυε Φοῖβοϲ Ἀπόλλων·
αὐτὸϲ γάρ οἱ ἐπῶρϲε βίην Ἡρακληείην.
πᾶν δ᾽ ἄλϲοϲ καὶ βωμὸϲ Ἀπόλλωνοϲ Παγαϲαίου
λάμπεν ὑπαὶ δεινοῖο θεοῦ τευχέων τε καὶ αὐτοῦ·
πῦρ δ᾽ ὣϲ ὀφθαλμῶν ἀπελάμπετο. τίϲ κεν ἐκείνῳ
ἔτλη θνητὸϲ ἐὼν κατεναντίον ὁρμηθῆναι,
πλὴν Ἡρακλῆοϲ καὶ κυδαλίμου Ἰολάου;
κείνων γὰρ μεγάλη τε βίη, καὶ χεῖρεϲ ἄαπτοι
ἐξ ὤμων ἐπέφυκον ἐπὶ ϲτιβαροῖϲι μέλεϲϲιν.
ὅϲ ῥα τόθ᾽ ἡνίοχον προϲέφη κρατερὸν Ἰόλαον·
«ἥρωϲ ὦ Ἰόλαε, βροτῶν πολὺ φίλτατε πάντων,
ἦ τι †μετ᾽ ἀθανάτουϲ μάκαραϲ, τοὶ Ὄλυμπον ἔχουϲιν,
ἤλιτεν Ἀμφιτρύων, ὅτ᾽ ἐυϲτέφανον ποτὶ Θήβην
ἦλθε λιπὼν Τίρυνθον, ἐυκτίμενον πτολίεθρον,
κτείναϲ Ἠλεκτρύωνα βοῶν ἕνεκ᾽ εὐρυμετώπων,
ἵκετο δ᾽ ἐϲ Κρείοντα καὶ Ἡνιόχην τανύπεπλον,
οἵ ῥά μιν ἠϲπάζοντο καὶ ἄρμενα πάντα παρεῖχον,
ἣ δίκη ἔϲθ᾽ ἱκέτῃϲι, τίον δ᾽ ἄρα κηρόθι μᾶλλον.
ζῶε δ᾽ ἀγαλλόμενοϲ ϲὺν ἐυϲφύρῳ Ἠλεκτρυώνῃ,
ᾗ ἀλόχῳ· τάχα δ᾽ ἄμμεϲ ἐπιπλομένων ἐνιαυτῶν
γεινόμεθ᾽, οὔτε φυὴν ἐναλίγκιοι οὔτε νόημα,
ϲόϲ τε πατὴρ καὶ ἐγώ· τοῦ μὲν φρέναϲ ἐξέλετο Ζεύϲ,
ὃϲ προλιπὼν ϲφέτερόν τε δόμον ϲφετέρουϲ τε τοκῆαϲ
ᾤχετο τιμήϲων ἀλιτήμενον Εὐρυϲθῆα,
ϲχέτλιοϲ· ἦ που πολλὰ μετεϲτοναχίζετ᾽ ὀπίϲϲω,

ἣν ἄτην ἀχέων· ἣ δ' οὐ παλινάγρετός ἐστιν.
αὐτὰρ ἐμοὶ δαίμων χαλεποὺς ἐπετέλλετ' ἀέθλους.
ὦ φίλος, ἀλλὰ σὺ θᾶσσον ἔχ' ἡνία φοινικόεντα
ἵππων ὠκυπόδων· μέγα δὲ φρεσὶ θάρσος ἀέξων
ἰθὺς ἔχειν θοὸν ἅρμα καὶ ὠκυπόδων σθένος ἵππων,
μηδὲν ὑποδδείσας κτύπον Ἄρεος ἀνδροφόνοιο,
ὃς νῦν κεκληγὼς περιμαίνεται ἱερὸν ἄλσος
Φοίβου Ἀπόλλωνος, ἑκατηβελέταο ἄνακτος.
ἦ μὴν καὶ κρατερός περ ἐὼν ἄαται πολέμοιο.»
τὸν δ' αὖτε προσέειπεν ἀμώμητος Ἰόλαος·
«ἠθεῖ', ἦ μάλα δή τι πατὴρ ἀνδρῶν τε θεῶν τε
τιμᾷ σὴν κεφαλὴν καὶ ταύρεος Ἐννοσίγαιος,
ὃς Θήβης κρήδεμνον ἔχει ῥύεταί τε πόληα·
οἷον δὴ καὶ τόνδε βροτὸν κρατερόν τε μέγαν τε
σὰς ἐς χεῖρας ἄγουσιν, ἵνα κλέος ἐσθλὸν ἄρηαι.
ἀλλ' ἄγε, δύσεο τεύχε' ἀρήια, ὄφρα τάχιστα
δίφρους ἐμπελάσαντες Ἄρηός θ' ἡμέτερόν τε
μαρνώμεσθ', ἐπεὶ οὔ τοι ἀτάρβητον Διὸς υἱὸν
οὐδ' Ἰφικλείδην δειδίξεται· ἀλλά μιν οἴω
φεύξεσθαι δύο παῖδας ἀμύμονος Ἀλκείδαο,
οἳ δή σφι σχεδόν εἰσι λιλαιόμενοι πολέμοιο
φυλόπιδα στήσειν, τά σφιν πολὺ φέρτερα θοίνης.»
ὣς φάτο· μείδησεν δὲ βίη Ἡρακληείη,
θυμῷ γηθήσας· μάλα γάρ νύ οἱ ἄρμενα εἶπε·
καί μιν ἀμειβόμενος ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
«ἥρως ὦ Ἰόλαε, Διοτρεφές, οὐκέτι τηλοῦ
ὑσμίνη τρηχεῖα· σὺ δ', ὡς πάρος ἦσθα δαΐφρων,
ὣς καὶ νῦν μέγαν ἵππον Ἀρείονα κυανοχαίτην
πάντῃ ἀναστρωφᾶν καὶ ἀρηγέμεν, ὥς κε δύνηαι.»
ὣς εἰπὼν κνημῖδας ὀρειχάλκοιο φαεινοῦ,
Ἡφαίστου κλυτὰ δῶρα, περὶ κνήμῃσιν ἔθηκε.
δεύτερον αὖ θώρηκα περὶ στήθεσσιν ἔδυνε,
καλόν, χρύσειον, πολυδαίδαλον, ὅν οἱ ἔδωκε
Παλλὰς Ἀθηναίη, κούρη Διὸς, ὁππότ' ἔμελλε
τὸ πρῶτον στονόεντας ἐφορμήσασθαι ἀέθλους.
θήκατο δ' ἀμφ' ὤμοισιν ἀρῆς ἀλκτῆρα σίδηρον
δεινὸς ἀνήρ· κοίλην δὲ περὶ στήθεσσι φαρέτρην
καββάλετ' ἐξόπιθεν· πολλοὶ δ' ἔντοσθεν ὀιστοὶ

ῥιγηλοί, θανάτοιο λαθιφθόγγοιο δοτῆρες·
πρόσθεν μὲν θάνατόν τ' εἶχον καὶ δάκρυσι μῦρον,
μέσσοι δὲ ξεστοὶ περιμήκεες, αὐτὰρ ὄπισθε
μορφνοῖο φλεγύαο καλυπτόμενοι πτερύγεσσιν
†ἦσαν· ὃ δ' ὄμβριμον ἔγχος ἀκαχμένον αἴθοπι χαλκῷ,
κρατὶ δ' ἐπ' ἰφθίμῳ κυνέην εὔτυκτον ἔθηκε,
δαιδαλέην, ἀδάμαντος, ἐπὶ κροτάφοις ἀραρυῖαν,
ἥ τ' εἴρυτο κάρη Ἡρακλῆος θείοιο.
  χερσί γε μὲν σάκος εἷλε παναίολον· οὐδέ τις αὐτὸ
οὔτ' ἔρρηξε βαλὼν οὔτ' ἔθλασε, θαῦμα ἰδέσθαι.

  πᾶν μὲν γὰρ κύκλῳ τιτάνῳ λευκῷ τ' ἐλέφαντι
ἠλέκτρῳ θ' ὑπολαμπὲς ἔην, χρυσῷ τε φαεινῷ
λαμπόμενον, κυάνου δὲ διὰ πτύχες ἠλήλαντο.
  ἐν μέσσῳ δὲ δράκοντος ἔην φόβος οὔ τι φατειός,
ἔμπαλιν ὄσσοισιν πυρὶ λαμπομένοισι δεδορκώς·
τοῦ καὶ ὀδόντων μὲν πλῆτο στόμα λευκὰ θεόντων,
δεινῶν, ἀπλήτων, ἐπὶ δὲ βλοσυροῖο μετώπου
δεινὴ ἔρις πεπότητο κορύσσουσα κλόνον ἀνδρῶν,
σχετλίη, ἥ ῥα νόον τε καὶ ἐκ φρένας εἵλετο φωτῶν,
οἵ τινες ἀντιβίην πόλεμον Διὸς υἷι φέροιεν·
τῶν καὶ ψυχαὶ μὲν χθόνα δύνουσ' Ἄιδος εἴσω
αὐτῶν· ὀστέα δέ σφι περὶ ῥινοῖο σαπείσης
Σειρίου ἀζαλέοιο κελαινῇ πύθεται αἴῃ.
  ἐν δὲ προϊωξίς τε παλίωξίς τε τέτυκτο,
ἐν δ' ὅμαδός τε φόνος τ' ἀνδροκτασίη τε δεδήει,
ἐν δ' ἔρις, ἐν δὲ κυδοιμὸς ἐθύνεον, ἐν δ' ὀλοὴ κήρ,
ἄλλον ζωὸν ἔχουσα νεούτατον, ἄλλον ἄουτον,
ἄλλον τεθνηῶτα κατὰ μόθον ἕλκε ποδοῖιν·
εἷμα δ' ἔχ' ἀμφ' ὤμοισι δαφοινεὸν αἵματι φωτῶν,
δεινὸν δερκομένη καναχῇσί τε βεβρυχυῖα.
  ἐν δ' ὀφίων κεφαλαὶ δεινῶν ἔσαν οὔ τι φατειῶν
δώδεκα, ταὶ φοβέεσκον ἐπὶ χθονὶ φῦλ' ἀνθρώπων,
οἵ τινες ἀντιβίην πόλεμον Διὸς υἷι φέροιεν·
τῶν καὶ ὀδόντων μὲν καναχὴ πέλεν, εὖτε μάχοιτο

---

v. 134. μόρφνοιο   v. 135. εἵλετο χαλκῷ   v. 144. δ' ἀδάμαντος ἔην Φόβος   v. 155. φόβος τ'

Ἀμφιτρυωνιάδης, τὰ δὲ δαίετο θαυματὰ ἔργα·
στίγματα δ' ὥς ἐπέφαντο ἰδεῖν δεινοῖσι δράκουσι,
†κυάνεοι κατὰ νῶτα, μελάνθησαν δὲ γένεια.
 ἐν δὲ συῶν ἀγέλαι χλούνων ἔσαν ἠδὲ λεόντων
ἐς σφέας δερκομένων, κοτεόντων θ' ἱεμένων τε,
τῶν καὶ ὁμιληδὸν στίχες ἤισαν· οὐδέ νυ τῶν γε
οὐδέτεροι τρεέτην· φρῖσσόν γε μὲν αὐχένας ἄμφω.
ἤδη γάρ σφιν ἔκειτο μέγας λῖς, ἀμφὶ δὲ κάπροι
δοιοί, ἀπουράμενοι ψυχάς, κατὰ δέ σφι κελαινὸν
αἷμ' ἀπελείβετ' ἔραζ'· οἳ δ' αὐχένας ἐξεριπόντες
κείατο τεθνηῶτες ὑπὸ βλοσυροῖσι λέουσι.
τοὶ δ' ἔτι μᾶλλον ἐγειρέσθην κοτέοντε μάχεσθαι,
ἀμφότεροι, χλοῦναί τε σύες χαροποί τε λέοντες.
 ἐν δ' ἦν ὑσμίνη Λαπιθάων αἰχμητάων
Καινέα τ' ἀμφὶ ἄνακτα, Δρύαντά τε Πειρίθοόν τε,
Ὁπλέα τ' Ἐξάδιόν τε, Φάληρόν τε Πρόλοχόν τε,
Μόψον τ' Ἀμπυκίδην Τιταρήσιον, ὄζον Ἄρηος,
Θησέα τ' Αἰγείδην, ἐπιείκελον ἀθανάτοισιν·
ἀργύρεοι, χρύσεια περὶ χροῒ τεύχε' ἔχοντες.
Κένταυροι δ' ἑτέρωθεν ἐναντίοι ἠγερέθοντο
ἀμφὶ μέγαν Πετραῖον ἰδ' Ἄσβολον οἰωνιστήν,
Ἄρκτον τ' Οὔρειόν τε, μελαγχαίτην τε Μίμαντα,
καὶ δύο Πευκείδας Περιμήδεά τε Δρύαλόν τε,
ἀργύρεοι, χρυσέας ἐλάτας ἐν χερσὶν ἔχοντες.
καί τε συναΐγδην ὡσεὶ ζωοί περ ἐόντες
ἔγχεσιν ἠδ' ἐλάτῃς αὐτοσχεδὸν ὠριγνῶντο.
 ἐν δ' Ἄρεος βλοσυροῖο ποδώκεες ἕστασαν ἵπποι
χρύσεοι, ἐν δὲ καὶ αὐτὸς ἐναρφόρος οὔλιος Ἄρης,
αἰχμὴν ἐν χείρεσσιν ἔχων, πρυλέεσσι κελεύων,
αἵματι φοινικόεις, ὡσεὶ ζωοὺς ἐναρίζων,
δίφρῳ ἐπεμβεβαώς· παρὰ δὲ Δεῖμός τε Φόβος τε
ἕστασαν ἱέμενοι πόλεμον καταδύμεναι ἀνδρῶν.
ἐν δὲ Διὸς θυγάτηρ ἀγελείη Τριτογένεια,
τῇ ἰκέλη, ὡσεί τε μάχην ἐθέλουσα κορύσσειν,
†ἔγχος ἔχουσ' ἐν χερσὶ χρυσέην τε τρυφάλειαν,
αἰγίδα τ' ἀμφ' ὤμοις· ἐπὶ δ' ᾤχετο φύλοπιν αἰνήν.

---

v. 166 sq. δράκουσι | κυάνεα

ἐν δ' ἦν ἀθανάτων ἱερὸς χορός· ἐν δ' ἄρα μέσσῳ
ἱμερόεν κιθάριζε Διὸς καὶ Λητοῦς υἱὸς
χρυσείῃ φόρμιγγι· θεῶν δ' ἕδος ἁγνὸς Ὄλυμπος·
ἐν δ' ἀγορή, περὶ δ' ὄλβος ἀπείριτος ἐστεφάνωτο
ἀθανάτων ἐν ἀγῶνι· θεαὶ δ' ἐξῆρχον ἀοιδῆς
Μοῦσαι Πιερίδες, λιγὺ μελπομέναις εἰκυῖαι.
ἐν δὲ λιμὴν εὔορμος ἀμαιμακέτοιο θαλάσσης
κυκλοτερὴς ἐτέτυκτο πανέφθου κασσιτέροιο,
κλυζομένῳ ἴκελος· πολλοί γε μὲν ἂμ μέσον αὐτοῦ
δελφῖνες τῇ καὶ τῇ ἐθύνεον ἰχθυάοντες,
νηχομένοις ἴκελοι· δοιοὶ δ' ἀναφυσιόωντες
ἀργύρεοι δελφῖνες † ἐφοίτων ἔλλοπας ἰχθῦς·
τῶν ὕπο χάλκειοι τρέον ἰχθύες. αὐτὰρ ἐπ' ἀκταῖς
ἧστο ἀνὴρ ἁλιεὺς δεδοκημένος· εἶχε δὲ χερσὶν
ἰχθύσιν ἀμφίβληστρον, ἀπορρίψοντι ἐοικώς.
ἐν δ' ἦν ἠυκόμου Δανάης τέκος ἱππότα Περσεύς,
οὔτ' ἄρ' ἐπιψαύων σάκεος ποσίν, οὔθ' ἑκὰς αὐτοῦ,
θαῦμα μέγα φράσσασθ', ἐπεὶ οὐδαμῇ ἐστήρικτο.
τὼς γάρ μιν παλάμαις τεῦξε κλυτὸς Ἀμφιγυήεις,
χρύσεον· ἀμφὶ δὲ ποσσὶν ἔχε πτερόεντα πέδιλα·
ὤμοισιν δέ †μιν ἀμφὶ μελάνδετον ἄορ ἔκειτο
χάλκεον ἐκ τελαμῶνος· ὃ δ' ὥστε νόημ' ἐποτᾶτο·
πᾶν δὲ μετάφρενον εἶχε κάρη δεινοῖο πελώρου
Γοργοῦς· ἀμφὶ δέ μιν κίβισις θέε, θαῦμα ἰδέσθαι,
ἀργυρέη, θύσανοι δὲ κατῃωρεῦντο φαεινοί,
χρύσειοι· δεινὴ δὲ περὶ κροτάφοισιν ἄνακτος
κεῖτ' Ἄιδος κυνέη, νυκτὸς ζόφον αἰνὸν ἔχουσα·
αὐτὸς δὲ σπεύδοντι καὶ ἐρρίγοντι ἐοικὼς
Περσεὺς Δαναΐδης ἐτιταίνετο. ταὶ δὲ μετ' αὐτὸν
Γοργόνες ἄπλητοί τε καὶ οὐ φαταὶ ἐρρώοντο,
ἱέμεναι μαπέειν· ἐπὶ δὲ χλωροῦ ἀδάμαντος
βαινουσέων ἰάχεσκε σάκος μεγάλῳ ὀρυμαγδῷ
ὀξέα καὶ λιγέως· ἐπὶ δὲ ζώνῃσι δράκοντες
δοιὼ ἀπῃωρεῦντ', ἐπικυρτώοντε κάρηνα·
λίχμαζον δ' ἄρα τώ γε, μένει δ' ἐχάρασσον ὀδόντας
ἄγρια δερκομένω· ἐπὶ δὲ δεινοῖσι καρήνοις
Γοργείοις ἐδονεῖτο μέγας φόβος. οἳ δ' ὑπὲρ αὐτέων
ἄνδρες ἐμαρνάσθην πολεμήια τεύχε' ἔχοντες,

τοὶ μὲν ὑπὲρ ϲφετέρηϲ πόλιοϲ ϲφετέρων τε τοκήων
λοιγὸν ἀμύνοντεϲ, τοὶ δὲ πραθέειν μεμαῶτεϲ·
πολλοὶ μὲν κέατο, πλέονεϲ δ' ἔτι δῆριν ἔχοντεϲ
μάρνανθ'· αἱ δὲ γυναῖκεϲ ἐυδμήτων ἐπὶ πύργων
χάλκεον ὀξὺ βόων, κατὰ δ' ἐδρύπτοντο παρειάϲ,
ζωῇϲιν ἴκελαι, ἔργα κλυτοῦ Ἡφαίϲτοιο·
ἄνδρεϲ δ', οἳ πρεϲβῆεϲ ἔϲαν γήρᾳ τε † μέμαρται,
ἀθρόοι ἔντοϲθεν πυλέων ἔϲαν, ἂν δὲ θεοῖϲι
χεῖραϲ ἔχον μακάρεϲϲι, περὶ ϲφετέροιϲι τέκεϲϲι
δειδιότεϲ· τοὶ δ' αὖτε μάχην ἔχον. αἳ δὲ μετ' αὐτοὺϲ
Κῆρεϲ κυάνεαι, λευκοὺϲ ἀραβεῦϲαι ὀδόνταϲ,
δεινωποὶ βλοϲυροί τε δαφοινοί τ' ἄπλητοί τε
δῆριν ἔχον περὶ πιπτόντων· πᾶϲαι δ' ἄρ' ἵεντο
αἷμα μέλαν πιέειν· ὃν δὲ πρῶτον †μεμάρποιεν
κείμενον ἢ πίπτοντα νεούτατον, ἀμφὶ μὲν αὐτῷ
†βάλλ' ὄνυχαϲ μεγάλουϲ· ψυχὴ δ' Ἄιδόϲδε †κατεῖεν
Τάρταρον ἐϲ κρυόενθ'· αἳ δὲ φρέναϲ εὖτ' ἀρέϲαντο
αἵματοϲ ἀνδρομέου, τὸν μὲν ῥίπταϲκον ὀπίϲϲω,
ἂψ δ' ὅμαδον καὶ μῶλον ἐθύνεον αὖτιϲ ἰοῦϲαι.
Κλωθὼ καὶ Λάχεσίς σφιν ἐφέστασαν· ἣ μὲν ὑφήσσων
Ἄτροπος οὔ τι πέλεν μεγάλη θεός, ἀλλ' ἄρα † ἥ γε
†τῶν γε μὲν ἀλλάων προφερής τ' ἦν πρεσβυτάτη τε.
πᾶϲαι δ' ἀμφ' ἑνὶ φωτὶ μάχην δριμεῖαν ἔθεντο,
δεινὰ δ' ἐϲ ἀλλήλαϲ δράκον ὄμμαϲι θυμήναϲαι,
ἐν δ' ὄνυχαϲ χεῖράϲ τε θραϲείαϲ ἰϲώϲαντο.
πὰρ δ' Ἀχλὺϲ εἱϲτήκει ἐπιϲμυγερή τε καὶ αἰνή,
χλωρή, ἀυϲταλέη, λιμῷ καταπεπτηυῖα,
γουνοπαχήϲ· μακροὶ δ' ὄνυχεϲ χείρεϲϲιν ὑπῆϲαν.
τῆϲ ἐκ μὲν ῥινῶν μύξαι ῥέον, ἐκ δὲ παρειῶν
αἷμ' ἀπελείβετ' ἔραζ'· ἣ δ' ἄπλητον ϲεϲαρυῖα
εἱϲτήκει, πολλὴ δὲ κόνιϲ κατενήνοθεν ὤμουϲ,
δάκρυϲι μυδαλέη. παρὰ δ' εὔπυργοϲ πόλιϲ ἀνδρῶν·
χρύϲειαι δέ μιν εἶχον ὑπερθυρίοιϲ ἀραρυῖαι
ἑπτὰ πύλαι· τοὶ δ' ἄνδρεϲ ἐν ἀγλαΐαιϲ τε χοροῖϲ τε
τέρψιν ἔχον· τοὶ μὲν γὰρ ἐυϲϲώτρου ἐπ' ἀπήνηϲ
ἦγοντ' ἀνδρὶ γυναῖκα, πολὺϲ δ' ὑμέναιοϲ ὀρώρει·

---

v. 245. γῆράϲ τ' ἐμέμαρπεν γῆράϲ τε μέμαρπον

τῆλε δ' ἀπ' αἰθομένων δαΐδων ϲέλαϲ εἰλύφαζε·
χερϲὶν ἔνι δμωῶν· ταὶ δ' ἀγλαΐῃ τεθαλυῖαι
πρόϲθ' ἔκιον· τῇϲιν δὲ χοροὶ παίζοντεϲ ἕποντο·
τοὶ μὲν ὑπὸ λιγυρῶν ϲυρίγγων ἵεϲαν αὐδὴν
ἐξ ἁπαλῶν ϲτομάτων, περὶ δέ ϲφιϲιν ἄγνυτο ἠχώ·
αἳ δ' ὑπὸ φορμίγγων ἄναγον χορὸν ἱμερόεντα.
ἔνθεν δ' αὖθ' ἑτέρωθε νέοι κώμαζον ὑπ' αὐλοῦ,
τοί γε μὲν αὖ παίζοντεϲ ὑπ' ὀρχηθμῷ καὶ ἀοιδῇ,
τοί γε μὲν αὖ γελόωντεϲ ὑπ' αὐλητῆρι ἕκαϲτοϲ
πρόϲθ' ἔκιον. πᾶϲαν δὲ πόλιν θαλίαι τε χοροί τε
ἀγλαΐαι τ' εἶχον. τοὶ δ' αὖ προπάροιθε πόληοϲ
νῶθ' ἵππων ἐπιβάντεϲ ἐθύνεον. οἳ δ' ἀροτῆρεϲ
ἤρεικον χθόνα δῖαν, ἐπιϲτολάδην δὲ χιτῶναϲ
ἐϲτάλατ'. αὐτὰρ ἔην βαθὺ λήιον· οἵ γε μὲν ἤμων
αἰχμῇϲ ὀξείῃϲι κορωνιόωντα πέτηλα,
βριθόμενα ϲταχύων, ὡϲεὶ Δημήτεροϲ ἀκτήν·
οἳ δ' ἄρ' ἐν ἐλλεδανοῖϲι δέον καὶ ἔπιτνον ἀλωήν.
οἳ δ' ἐτρύγων οἴναϲ δρεπάναϲ ἐν χερϲὶν ἔχοντεϲ·
οἳ δ' αὖτ' ἐϲ ταλάρουϲ ἐφόρευν ὑπὸ τρυγητήρων
λευκοὺϲ καὶ μέλαναϲ βότρυαϲ μεγάλων ἀπὸ ὄρχων
βριθομένων φύλλοιϲι καὶ ἀργυρέῃϲ ἑλίκεϲϲιν·
οἳ δ' αὖτ' ἐϲ ταλάρουϲ ἐφόρευν· παρὰ δέ ϲφιϲιν ὄρχοϲ
χρύϲεοϲ ἦν, κλυτὰ ἔργα περίφρονοϲ Ἡφαίϲτοιο,
ϲειόμενοϲ φύλλοιϲι καὶ ἀργυρέῃϲι κάμαξι,
βριθόμενοϲ ϲταφυλῇϲι· μελάνθηϲάν γε μὲν αἵδε.
οἵ γε μὲν ἐτράπεον, τοὶ δ' ἤρυον. οἳ δ' ἐμάχοντο
πύξ τε καὶ ἑλκηδόν. τοὶ δ' ὠκύποδαϲ λαγὸϲ ᾕρευν
ἄνδρεϲ θηρευταί, καὶ καρχαρόδοντε κύνε πρό,
ἱέμενοι μαπέειν, οἳ δ' ἱέμενοι ὑπαλύξαι.
πὰρ δ' αὐτοῖϲ ἱππῆεϲ ἔχον πόνον, ἀμφὶ δ' ἀέθλῳ
δῆριν ἔχον καὶ μόχθον. ἐυπλεκέων δ' ἐπὶ δίφρων
ἡνίοχοι βεβαῶτεϲ ἐφίεϲαν ὠκέαϲ ἵππουϲ,
ῥυτὰ χαλαίνοντεϲ· τὰ δ' ἐπικροτέοντα πέτοντο
ἅρματα κολλήεντ', ἐπὶ δὲ πλῆμναι μέγ' ἀύτευν·

τοί γε μὲν οὖν παίζοντες ὑπ' αὐλητῆρι ἕκαστος 299

---

v. 289. κορωνιόεντα aut κορυνιόεντα

οἳ μὲν ἄρ' αἴδιον † ἔχον πόνον· οὐδέ ποτέ cφι
νίκη ἐπηνύcθη, ἀλλ' ἄκριτον εἶχον ἄεθλον·
τοῖcι δὲ καὶ προὔκειτο μέγαc τρίποc ἐντὸc ἀγῶνοc,
χρύcειοc, κλυτὰ ἔργα περίφρονοc Ἡφαίcτοιο.
ἀμφὶ δ' ἴτυν ῥέεν Ὠκεανὸc πλήθοντι ἐοικώc·
πᾶν δὲ cυνεῖχε cάκοc πολυδαίδαλον· οἳ δὲ κατ' αὐτὸν
κύκνοι ἀερcιπόται μεγάλ' ἤπυον, οἵ ῥά γε πολλοὶ
νῆχον ἐπ' ἄκρον ὕδωρ· πὰρ δ' ἰχθύεc ἐκλονέοντο.

θαῦμα ἰδεῖν καὶ Ζηνὶ βαρυκτύπῳ, οὗ διὰ βουλὰc
Ἥφαιcτοc ποίηcε cάκοc μέγα τε cτιβαρόν τε,
ἀρcάμενοc παλάμῃcι. τὸ μὲν Διὸc ἄλκιμοc υἱὸc
πάλλεν ἐπικρατέωc· ἐπὶ δ' ἱππείου θόρε δίφρου,
εἴκελοc ἀcτεροπῇ πατρὸc Διὸc αἰγιόχοιο,
κοῦφα βιβάc. τῷ δ' ἡνίοχοc κρατερὸc Ἰόλαοc
δίφρου ἐπεμβεβαὼc ἰθύνετο καμπύλον ἅρμα.
ἀγχίμολον δέ cφ' ἦλθε θεὰ γλαυκῶπιc Ἀθήνη,
καί cφεαc θαρcύνουc' ἔπεα πτερόεντα προcηύδα·
«χαίρετε, Λυγκῆοc γενεὴ τηλεκλειτοῖο·
νῦν δὴ Ζεὺc κράτοc ὔμμι διδοῖ μακάρεccιν ἀνάccων,
Κύκνον τ' ἐξεναρεῖν καὶ ἀπὸ κλυτὰ τεύχεα δῦcαι.
ἄλλο δέ cοί τι ἔποc ἐρέω, μέγα φέρτατε λαῶν·
εὖτ' ἂν δὴ Κύκνον γλυκερῆc αἰῶνοc ἀμέρcῃc,
τὸν μὲν ἔπειτ' αὐτοῦ λιπέειν καὶ τεύχεα τοῖο,
αὐτὸc δὲ βροτολοιγὸν Ἄρην ἐπιόντα δοκεύcαc,
ἔνθα κε γυμνωθέντα cάκευc ὑπὸ δαιδαλέοιο
ὀφθαλμοῖcιν ἴδῃc, ἔνθ' οὐτάμεν ὀξέι χαλκῷ·
ἂψ δ' ἀναχάccαcθαι, ἐπεὶ οὔ νύ τοι αἴcιμόν ἐcτιν
οὔθ' ἵππουc ἑλέειν οὔτε κλυτὰ τεύχεα τοῖο.»
ὣc εἰποῦc' ἐc δίφρον ἐβήcατο δῖα θεάων,
νίκην ἀθανάτῃc χερcὶν καὶ κῦδοc ἔχουcα,
ἐccυμένωc. τότε δή ῥα διόγνητοc Ἰόλαοc
cμερδαλέον ἵπποιcιν ἐκέκλετο· τοὶ δ' ὑπ' ὁμοκλῆc
ῥίμφ' ἔφερον θοὸν ἅρμα κονίοντεc πεδίοιο.
ἐν γάρ cφιν μένοc ἧκε θεὰ γλαυκῶπιc Ἀθήνη
αἰγίδ' ἀναccείcαcα· περιcτενάχιζε δὲ γαῖα.
τοὶ δ' ἄμυδιc προγένοντ' ἴκελοι πυρὶ ἠὲ θυέλλῃ
Κύκνοc θ' ἱππόδαμοc καὶ Ἄρηc ἀκόρητοc ἀυτῆc.

τῶν θ' ἵπποι μὲν ἔπειθ' ὑπεναντίον ἀλλήλοισιν
ὀξεῖα χρέμισαν, περὶ δέ σφισιν ἄγνυτο ἠχώ.
τὸν πρότερος προσέειπε βίη Ἡρακληείη·
«Κύκνε πέπον, τί νυ νῶιν ἐπίσχετον ὠκέας ἵππους
ἀνδράσιν, οἵ τε πόνου καὶ ὀιζύος ἴδριές εἰμεν;
ἀλλὰ παρὲξ ἔχε δίφρον ἐύξοον ἠδὲ κελεύθου
εἶκε παρὲξ ἰέναι. Τρηχῖνα δέ τοι παρελαύνω
ἐς Κήυκα ἄνακτα· ὃ γὰρ δυνάμει τε καὶ αἰδοῖ
Τρηχῖνος προβέβηκε· σὺ δ' εὖ μάλα οἶσθα καὶ αὐτός·
τοῦ γὰρ ὀπυίεις παῖδα Θεμιστονόην κυανῶπιν.
ὦ πέπον, οὐ μὲν γάρ τοι Ἄρης θανάτοιο τελευτὴν
ἀρκέσει, εἰ δὴ νῶι συνοισόμεθα πτολεμίζειν.
ἤδη μέν τέ ἕ φημι καὶ ἄλλοτε πειρηθῆναι
ἔγχεος ἡμετέρου, ὅθ' ὑπὲρ Πύλου ἠμαθόεντος
ἀντίος ἔστη ἐμεῖο μάχης ἄμοτον μενεαίνων·
τρὶς μὲν ἐμῷ ὑπὸ δουρὶ τυπεὶς ἠρείσατο γαίῃ
οὐταμένου σάκεος· τὸ δὲ τέτρατον ἤλασα μηρὸν
παντὶ μένει σπεύδων, διὰ δὲ μέγα σαρκὸς ἄραξα·
πρηνὴς δ' ἐν κονίῃσι χαμαὶ πέσεν ἔγχεος αἰχμῇ.
ἔνθα κε δὴ λωβητὸς ἐν ἀθανάτοισιν ἐτύχθη,
χερσὶν ὑφ' ἡμετέρῃσι λιπὼν ἔναρα βροτόεντα.»
ὣς ἔφατ'· οὐδ' ἄρα Κύκνος ἐυμμελίης ἐμενοίνα
τῷ ἐπιπειθόμενος ἐχέμεν ἐρυσάρματας ἵππους.
δὴ τότ' ἀπ' εὐπλεκέων δίφρων θόρον αἶψ' ἐπὶ γαῖαν
παῖς τε Διὸς μεγάλου καὶ Ἐνυαλίοιο ἄνακτος·
ἡνίοχοι δ' ἔμπλην ἔλασαν καλλίτριχας ἵππους·
τῶν δ' ὑπὸ σευομένων κανάχιζε †πόσ' εὐρεῖα χθών.
ὡς δ' ὅτ' ἀφ' ὑψηλῆς κορυφῆς ὄρεος μεγάλοιο
πέτραι ἀποθρώσκουσαι ἐπ' ἀλλήλῃσι πέσωσι,
πολλαὶ δὲ δρῦς ὑψίκομοι, πολλαὶ δέ τε πεῦκαι
αἴγειροί τε τανύρριζοι ῥήγνυνται ὑπ' αὐτῶν
ῥίμφα κυλινδομένων, εἵως πεδίονδ' ἀφίκωνται·
ὣς οἳ ἐπ' ἀλλήλοισι πέσον μέγα κεκλήγοντες.
πᾶσα δὲ Μυρμιδόνων τε πόλις κλειτή τ' Ἰαωλκός,
Ἄρνη τ' ἠδ' Ἑλίκη Ἄνθειά τε ποιήεσσα

v. 365. ἔγχεος ὁρμῇ v. 375. ἀποθρώσκωσιν, ἐπ' ἀλλήλαις δὲ πέσωσι

φωνῇ ὕπ᾽ ἀμφοτέρων μεγάλ᾽ ἴαχον· οἳ δ᾽ ἀλαλητῷ
θεσπεσίῳ σύνισαν· μέγα δ᾽ ἔκτυπε μητίετα Ζεύς,
κὰδ δ᾽ ἄρ᾽ ἀπ᾽ οὐρανόθεν ψιάδας βάλεν αἱματοέσσας,
σῆμα τιθεὶς πολέμοιο ἑῷ μεγαθαρσέι παιδί.
οἷος δ᾽ ἐν βήσσῃς ὄρεος χαλεπὸς προϊδέσθαι
κάπρος χαυλιόδων φρονέει θυμῷ μαχέσασθαι
ἀνδράσι θηρευτῇς, θήγει δέ τε λευκὸν ὀδόντα
δοχμωθείς, ἀφρὸς δὲ περὶ στόμα μαστιχόωντι
λείβεται, ὄσσε δέ οἱ πυρὶ λαμπετόωντι ἐίκτην,
ὀρθὰς δ᾽ ἐν λοφιῇ φρίσσει τρίχας ἀμφί τε δειρήν·
τῷ ἴκελος Διὸς υἱὸς ἀφ᾽ ἱππείου θόρε δίφρου.
ἦμος δὲ χλοερῷ κυανόπτερος ἠχέτα τέττιξ
ὄζῳ ἐφεζόμενος θέρος ἀνθρώποισιν ἀείδειν
ἄρχεται, ᾧ τε πόσις καὶ βρῶσις θῆλυς ἐέρση,
καί τε πανημέριός τε καὶ ἠῷος χέει αὐδὴν
ἴδει ἐν αἰνοτάτῳ, ὅτε τε χρόα Σείριος ἄζει,
τῆμος δὴ κέγχροισι περὶ γλῶχες τελέθουσι,
τούς τε θέρει σπείρουσιν, ὅτ᾽ ὄμφακες αἰόλλονται,
οἷα Διώνυσος δῶκ᾽ ἀνδράσι χάρμα καὶ ἄχθος·
τὴν ὥρην μάρναντο, πολὺς δ᾽ ὀρυμαγδὸς ὀρώρει.
ὡς δὲ λέοντε δύω ἀμφὶ κταμένης ἐλάφοιο
ἀλλήλοις κοτέοντες ἐπὶ σφέας ὁρμήσωσι,
δεινὴ δέ σφ᾽ ἰαχὴ ἄραβός θ᾽ ἅμα γίγνετ᾽ ὀδόντων·
ἠδ᾽ ὥστ᾽ αἰγυπιοὶ γαμψώνυχες, ἀγκυλοχεῖλαι,
πέτρῃ ἐφ᾽ ὑψηλῇ μεγάλα κλάζοντε μάχονται
αἰγὸς ὀρεσσινόμου ἢ ἀγροτέρης ἐλάφοιο,
πίονος, ἥν τ᾽ ἐδάμασσε βαλὼν αἰζήιος ἀνὴρ
ἰῷ ἀπὸ νευρῆς, αὐτὸς δ᾽ ἀπαλήσεται ἄλλῃ
χώρου ἄιδρις ἐών· οἳ δ᾽ ὀτραλέως ἐνόησαν,
ἐσσυμένως δέ οἱ ἀμφὶ μάχην δριμεῖαν ἔθεντο·
ὣς οἳ κεκλήγοντες ἐπ᾽ ἀλλήλοισιν ὄρουσαν.
ἔνθ᾽ ἤτοι Κύκνος μὲν ὑπερμενέος Διὸς υἱὸν
κτεινέμεναι μεμαὼς σάκει ἔμβαλε χάλκεον ἔγχος,
οὐδ᾽ ἔρρηξεν χαλκόν· ἔρυτο δὲ δῶρα θεοῖο.
᾽Αμφιτρυωνιάδης δέ, βίη Ἡρακληείη,
μεσσηγὺς κόρυθός τε καὶ ἀσπίδος ἔγχεϊ μακρῷ

v. 405. οἳ δ᾽ ὥστ᾽ v. 406. μάχεσθον v. 415. χαλκός

αὐχένα γυμνωθέντα θοῶϲ ὑπένερθε γενείου
ἤλαϲ' ἐπικρατέωϲ· ἀπὸ δ' ἄμφω κέρϲε τένοντε
ἀνδροφόνοϲ μελίη· μέγα γὰρ ϲθένοϲ ἔμπεϲε φωτόϲ·
ἤριπε δ', ὡϲ ὅτε τιϲ δρῦϲ ἤριπεν, ἢ ὅτε πέτρη
ἠλίβατοϲ πληγεῖϲα Διὸϲ ψολόεντι κεραυνῷ·
ὣϲ ἔριπ'· ἀμφὶ δέ οἱ βράχε τεύχεα ποικίλα χαλκῷ.
τὸν μὲν ἔπειτ' εἴαϲε Διὸϲ ταλακάρδιοϲ υἱόϲ,
αὐτὸϲ δὲ βροτολοιγὸν Ἄρην προϲιόντα δοκεύϲαϲ
δεινὸν ὁρῶν ὄϲϲοιϲι, λέων ὣϲ ϲώματι κύρϲαϲ,
ὅϲ τε μάλ' ἐνδυκέωϲ ῥινὸν κρατεροῖϲ ὀνύχεϲϲι
ϲχίϲϲαϲ ὅττι τάχιϲτα μελίφρονα θυμὸν ἀπηύρα·
†ἐμμενέωϲ δ' ἄρα τοῦ γε κελαινὸν πίμπλαται ἦτορ,
γλαυκιόων δ' ὄϲϲοιϲ δεινὸν πλευράϲ τε καὶ ὤμουϲ
οὐρῇ μαϲτιόων ποϲϲὶ γλάφει, οὐδέ τιϲ αὐτὸν
ἔτλη ἐϲ ἄντα ἰδὼν ϲχεδὸν ἐλθεῖν οὐδὲ μάχεϲθαι·
τοῖοϲ ἄρ' Ἀμφιτρυωνιάδηϲ ἀκόρητοϲ ἀυτῆϲ
ἀντίοϲ ἔϲτη Ἄρηοϲ, ἐνὶ φρεϲὶ θάρϲοϲ ἀέξων,
ἐϲϲυμένωϲ· ὃ δέ οἱ ϲχεδὸν ἤλυθεν ἀχνύμενοϲ κῆρ·
ἀμφότεροι δ' ἰάχοντεϲ ἐπ' ἀλλήλοιϲιν ὄρουϲαν.
ὡϲ δ' ὅτ' ἀπὸ μεγάλου πέτρη πρηῶνοϲ ὀρούϲῃ,
μακρὰ δ' ἐπιθρῴϲκουϲα κυλίνδεται, ἡ δέ τε ἠχὴ
ἔρχεται ἐμμεμαυῖα, πάγοϲ δέ οἱ ἀντεβόληϲεν
ὑψηλόϲ, τῷ δὴ ϲυνενείκεται, ἔνθα μιν ἴϲχει·
τόϲϲῃ ὃ μὲν ἰαχῇ βριϲάρματοϲ οὔλιοϲ Ἄρηϲ
κεκληγὼϲ ἐπόρουϲεν· ὃ δ' ἐμμαπέωϲ ὑπέδεκτο.
αὐτὰρ Ἀθηναίη κούρη Διὸϲ αἰγιόχοιο
ἀντίη ἦλθεν Ἄρηοϲ, ἐρεμνὴν αἰγίδ' ἔχουϲα,
δεινὰ δ' ὑπόδρα ἰδοῦϲ' ἔπεα πτερόεντα προϲηύδα·
«Ἆρεϲ, ἐπίϲχε μένοϲ κρατερὸν καὶ χεῖραϲ ἀάπτουϲ·
οὐ γάρ τοι θέμιϲ ἐϲτὶν ἀπὸ κλυτὰ τεύχεα δῦϲαι
Ἡρακλέα κτείναντα, Διὸϲ θραϲυκάρδιον υἱόν.
ἀλλ' ἄγε, παῦε μάχηϲ, μηδ' ἀντίοϲ ἵϲταϲ' ἐμεῖο.»
ὣϲ ἔφατ'· ἀλλ' οὐ πεῖθ' Ἄρεοϲ μεγαλήτορα θυμόν·
ἀλλὰ μέγα ἰάχων φλογὶ εἴκελα τεύχεα πάλλων
καρπαλίμωϲ ἐπόρουϲε βίῃ Ἡρακλείῃ,
κακτάμεναι μεμαώϲ· καί ῥ' ἔμβαλε χάλκεον ἔγχοϲ,

---

v. 425. ἐπιόντα

ϲπερχνὸν παιδὸϲ ἑοῦ κοτέων περὶ τεθνηῶτοϲ,
ἐν ϲάκεϊ μεγάλῳ· ἀπὸ δὲ γλαυκῶπιϲ Ἀθήνη
ἔγχεοϲ ὁρμὴν ἔτραπ᾽ ὀρεξαμένη ἀπὸ δίφρου.
δριμὺ δ᾽ Ἄρην ἄχοϲ εἷλεν· ἐρυϲϲάμενοϲ δ᾽ ἄορ ὀξὺ
ἔϲϲυτ᾽ ἐφ᾽ †Ἡρακλῆι κρατερόφρονι· τὸν δ᾽ ἐπιόντα
Ἀμφιτρυωνιάδηϲ δεινῆϲ ἀκόρητοϲ ἀυτῆϲ
μηρὸν γυμνωθέντα ϲάκευϲ ὕπο δαιδαλέοιο
οὔταϲ᾽ ἐπικρατέωϲ, διὰ δὲ μέγα ϲαρκὸϲ ἄραξε
δούρατι νωμήϲαϲ, ἐπὶ δὲ χθονὶ κάββαλε μέϲϲῃ.
τῷ δὲ Φόβοϲ καὶ Δεῖμοϲ ἐύτροχον ἅρμα καὶ ἵππουϲ
ἤλαϲαν αἶψ᾽ ἐγγύϲ, καὶ ἀπὸ χθονὸϲ εὐρυοδείηϲ
ἐϲ δίφρον θῆκαν πολυδαίδαλον· αἶψα δ᾽ ἔπειτα
ἵππουϲ μαϲτιέτην, ἵκοντο δὲ μακρὸν Ὄλυμπον.
υἱὸϲ δ᾽ Ἀλκμήνηϲ καὶ κυδάλιμοϲ Ἰόλαοϲ
Κύκνον ϲκυλεύϲαντεϲ ἀπ᾽ ὤμων τεύχεα καλὰ
νίϲϲοντ᾽· αἶψα δ᾽ ἔπειτα πόλιν Τρηχῖνοϲ ἵκοντο
ἵπποιϲ ὠκυπόδεϲϲιν. ἀτὰρ γλαυκῶπιϲ Ἀθήνη
ἐξίκετ᾽ Οὔλυμπόν τε μέγαν καὶ δώματα πατρόϲ.
Κύκνον δ᾽ αὖ Κήυξ θάπτεν καὶ λαὸϲ ἀπείρων,
οἵ ῥ᾽ ἐγγὺϲ ναῖον πόλιοϲ κλειτοῦ βαϲιλῆοϲ
Ἄνθην Μυρμιδόνων τε πόλιν κλειτήν τ᾽ Ἰαωλκόν
Ἄρνην τ᾽ ἠδ᾽ Ἑλίκην· πολλὸϲ δ᾽ ἠγείρετο λαόϲ,
τιμῶντεϲ Κήυκα φίλον μακάρεϲϲι θεοῖϲι.
τοῦ δὲ τάφον καὶ ϲῆμ᾽ ἀιδὲϲ ποίηϲεν Ἄναυροϲ
ὄμβρῳ χειμερίῳ πλήθων· τὼϲ γάρ μιν Ἀπόλλων
Λητοΐδηϲ ἤνωξ᾽, ὅτι ῥα, κλειτὰϲ ἑκατόμβαϲ
ὅϲ τιϲ ἄγοι †Πυθοῖδε, βίῃ ϲύλαϲκε δοκεύων.

INDEX NOMINUM.

B.

Γ.

Δ.

H.

Θ.

I.

K.